TRUTH SHALL MAKE YOU FREE

മലങ്കരസഭ

ദ്വൈവാരികം

പുസ്തകം 23 | 1969 ഒക്ടോബർ 1, 15 | ലക്കം 19, 20

'ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുകാരി ആയിരിക്കുന്നവണ്ണം
നിങ്ങളും എന്റെ അനുകാരികളാകുവിൻ' (1കോരി. 11:2)
(പരി. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പരുമല). ഓർമ്മപ്പെരുനാൾ നവംബർ 2-3.)

പുസ്തകാഭിപ്രായം:

വാനമ്പാടികളും കൊച്ചുമാലാഖമാരും

ഗ്രന്ഥകർത്താ:– ജോയൻ കുമരകം.
വിതരണം: സി.എൽ. എസ്സ്. തിരുവല്ല.
വില 1 രു. 50 പൈസ.

പ്രേമം, പ്രേമനൈരാശ്യം. മോഹം, മോഹഭംഗം മുതലായ ചില സ്ഥിരം കഥാംശങ്ങളുണ്ട് ഇന്നത്തെ കാഥികന്മാരുടെ കയ്യിൽ. മനസ്സിന്റെ മുകൾത്തട്ടുകളിൽ മാത്രം തത്തിക്കളിക്കുന്ന മുട്ടലമായ കഥാംശങ്ങൾ. സ്വന്തമായ ഒരു ജീവിതവീക്ഷണമൊ, ജീവിതത്തോട് ക്രിയാത്മകമായ സമീപനമോ ഒന്നുമില്ലാതെ നിഷ്പ്രയോജനമായി എഴുതിത്തള്ളുന്ന പല കഥകളും കാണുമ്പോൾ സങ്കടം തോന്നാറുണ്ട്.

ശ്രീ. ജോയൻ കുമരകത്തിന്റെ 'വാനമ്പാടികളും കൊച്ചുമാലാഖമാരും' എന്ന ലഘുഗ്രന്ഥം കയ്യിൽ കിട്ടിയപ്പോൾതന്നെ സന്തോഷം തോന്നി. വർണ്ണപ്പകിട്ടാർന്ന ചിത്രങ്ങൾകൊണ്ട് അലംകൃതമായ അതിന്റെ മുഖം ആരെയും ആകർഷിക്കും. ഉള്ളിലേക്കു കടന്നാലോ? എരിയുന്ന മഹാവനങ്ങളിൽനിന്നും ശാന്തിയുടെ നീർത്തടാകത്തിലേക്കും തിരതല്ലി ഒഴുകുന്ന സിന്ധുവിൽനിന്ന് അതിന്റെ കരയിലേക്കും പ്രവേശിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന അനിർവചനീയമായ ഒരാനന്ദാനുഭൂതിയാണുണ്ടാവുക. വാനമ്പാടികളും കൊച്ചുമാലാഖമാരും, രണ്ടു ദൈവദൂതന്മാർ, മഞ്ഞിന്റെ നാട്ടിലെ രാജകുമാരൻ, ഹാപ്പിയപ്പൂപ്പന്റെ ഹാപ്പി ക്രിസ്തുമസ്, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കൊരു കത്ത് എന്നീ അഞ്ചു കഥകളാണ് പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. മലയാളനാട്ടിലെ കൊച്ചനുജന്മാർക്കും, കൊച്ചനുജത്തിമാർക്കും വേണ്ടിയാണ് ഈ കഥകൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഒരു സാഹിത്യരചയിതാവ് എന്ന നിലയിലും, എഴുതിത്തെളിഞ്ഞ ഒരു തൂലികയുടെ ഉടമസ്ഥൻ എന്ന നിലയിലും ശ്രീ. ജോയൻ ശ്രദ്ധേയനാണ്. കുട്ടികളുടെ മന:ശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു സാഹിത്യകാരനെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ നാം കാണുന്നത്. ലാളിത്യവും മാധുര്യവും മുററിനിൽക്കുന്ന മനോഹരമായ ഒരു ശൈലി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് സ്വായത്തമാണ്. കുട്ടികളെ രസിപ്പിക്കുവാനും ദൈവവിശ്വാസം അവരിൽ വളർത്തുവാനും, അവരുടെ ഭാവനയെ ഉണർത്തി വികസ്വരമാക്കുവാനും ഇതിലെ ഓരോ കഥയ്ക്കും കഴിവുണ്ട്. തമ്പിക്കുഞ്ഞും, സന്തോഷും, നാരായണനും, നളിനിയും, ററിററിയും, കൊച്ചുപാത്തുമ്മയുമെല്ലാം മനസിൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. സുന്ദരമായ ഈ കഥാസമാഹാരം ബാലസാഹിത്യശാഖയ്ക്ക് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

മാത്യൂസ് ശങ്കരത്തിൽ എം. എ.

സ്ലീബായുടെ ദാസന്മാർ 45-ാം വാർഷികം

സ്ളീബാദാസസമൂഹത്തിന്റെ 45–ാം വാർഷികം സെപ്ററമ്പർ 13, 14 തീയതികളിൽ ചേലാട്ട് പള്ളിയിൽ വച്ച് നടന്നിരിക്കുന്നു. 13–ാംനു- സമൂഹാംഗങ്ങൾക്കും സഹകരണ സംഘാംഗങ്ങൾക്കുമുള്ള ധ്യാനവും കാര്യാലോചനയും നടന്നു. 14–ാംനു- പ.കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി വി. കർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞുനടന്ന പൊതുയോഗത്തിൽ പ. ബാവാതിരുമേനി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ചേലാട്ടുപള്ളിവികാരി മററമന ബ. ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ സ്വാഗതമാശംസിച്ചു. പ. ബാവാതിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗാനന്തരം സമൂഹംസെക്രട്ടറി ബ. പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ റിപ്പോർട്ടുവായിച്ചു. തുടർന്ന് അഭിവന്ദ്യ കടവിൽ പോൾറമ്പാൻ ശ്രീ. പി. പി. വർക്കി, അവശക്രൈസ്തവസഭാംഗമായ ശ്രീ. എം. എം. പൗലോസ്. ബി. എ. —എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. സുവിശേഷകന്മാരുടെ വിവിധ ഭാഷകളിലുള്ള മിഷ്യനറി വാക്യോച്ചാരണവും കാണിക്കശേഖരവും കഴിഞ്ഞു് സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷൻ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി നന്ദിപ്രകടനം നടത്തി. സമ്മേളനാനന്തരം ഘോഷയാത്രയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

തുടർന്നുള്ള രണ്ടുദിവസങ്ങളിൽ ബ. റമ്പാച്ചൻ സ്ളീബാ ദാസന്മാർക്കായി ക്ലാസുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

പരുമലപ്പെരുനാൾ

പ. പരുമലതിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മപ്പെരുനാൾ നവംബർ 1–ം 2–ം തീയതികളിലാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ വർഷം 2–ാംതീയതി ഞായറാഴ്ചയാകയാൽ പെരുനാൾ 2–ം 3–ം തീയതികളിൽ ആഘോഷപൂർവ്വം കൊണ്ടാടുന്നതാണ്.

പ. പാത്രിയർക്കീസ്ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്. സിംഹാസനാരോഹണദിനം ഒക്ടോബർ 27

വിഷയവിവരം

		പേജ്
1.	പത്രാധിപലേഖനങ്ങൾ: i. മലങ്കരസഭയുടെ ഏക പ്രഖ്യാപിതപരിശുദ്ധൻ ii. പ. പാത്രിയർക്കീസ്ബാവായുടെ സിംഹാസനാരോഹണദിനം iii. മഹാത്മാഗാന്ധി	4, 5, 6
2.	സഭയും ദൈവമാതാവും	7
3.	വി. രഹസ്യങ്ങൾ	9
4.	അക്നാടോൺ	11
5.	മരണാനന്തരം ആത്മാക്കൾക്ക് പാപക്ഷമ ലഭിക്കുമോ?	13
6.	വി. സ[illegible] സഭയിൻകൂടാരവും	17
7.	ബാലരംഗം	21
8.	മണലാരണ്യത്തിലെ മഹർഷിമാർ	24
9.	പശ്ചിമജർമ്മനിയിലെ സെമിനാരികൾ—അനുകരണീയങ്ങളായ ചില പ്രത്യേകതകൾ	27
10.	പ്രസംഗപീഠം	29
11.	ക്രിസ്തീയദാനവും ദശാംശദായകസംഘവും	35
12.	വാർത്തകളും കുറിപ്പുകളും	39

(വിശേഷദിവസങ്ങൾ 6–ാം പേജിൽ)

മലങ്കരസഭ

ദ്വൈവാരികം

പുസ്തകം 23 | 1969 ഒക്ടോബർ 1, 15 | ലക്കം 19, 20

പത്രാധിപലേഖനങ്ങൾ

i മലങ്കരസഭയുടെ ഏക പ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധൻ

മലങ്കരസഭയ്ക്കു് ഇതഃപര്യന്തം എത്ര പരിശുദ്ധന്മാരെ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടു
ണ്ടു് എന്നു നമുക്കു് ഖണ്ഡിതമായി പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഈ സഭ
മററു സഭകളുടെ പിന്നിലാണെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാരെ
പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു പതിവു് മലങ്കരസഭയിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.
നല്ല വിശ്വാസസ്ഥിരതയും, പ്രാർത്ഥനാജീവിതവ്രതനിഷ്ഠമായ നോമ്പാനുഷ്ഠാനം ആദിയായവ
യാൽ ആത്മശുദ്ധിയും അത്ഭുതസിദ്ധികളുമാർജ്ജിച്ച അനേകം പിതാക്കന്മാരെപററി നമ്മിൽ പ
ലക്കും അറിയാം. അവരിലെല്ലാം മുൻനിരയിൽ നില്ക്കുന്ന മഹാപുണ്യവാനാണു പരുമലതിരു
മേനി. ആർക്കും ആ ജീവിതത്തിൽ കുറവു് ആരോപിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം പവിത്രമായ
ഒരു ജീവിതം അദ്ദേഹം നയിച്ചു. ഈ സംഗതികളെപ്പററിയെല്ലാം നമ്മുടെ സഭയുടെ സുന്നഹ
ദോസ് അവഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയും, സഭാമക്കളാകമാനം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മദ്ധ്യസ്ഥത
മൂലം അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാൻ സഹായകമായിരിക്കുമാറു് അദ്ദേഹത്തെ പരിശുദ്ധനായി പ്ര
ഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേത്തുടർന്നു് ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഈ പരിശുദ്ധ
പിതാവിൻെറ നാമത്തിൽ ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അവയെല്ലാംത
ന്നെ ആദ്ധ്യാത്മികപ്രകാശത്തിൻെറ ദീപയഷ്ടികളായി നിലകൊള്ളുന്നു.

തിരുമനസ്സിലെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ നിക്ഷേപസ്ഥലം പരുമലയാണു്. അതു്
സഭാമക്കൾക്കെല്ലാം ഇന്നു തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമാണു്. തിരുമേനിയുടെ കബറിടത്തിലെത്തിയും
അല്ലാതെയും അവിടുത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥതമൂലം അഭിഷ്ടസിദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ഇന്നു
അനേകരാണു്.

തിരുമേനിയെ അനുകരിക്കുക

പരിശുദ്ധന്മാരെ ആദരിക്കുന്നതിലും അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിലും അഭയപ്പെടുന്നതിലും
നാം പ്രത്യേകം താല്പര്യമുള്ളവരാണു്. അതു നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ ഈ മദ്ധ്യസ്ഥത കേവലം
സ്വാർത്ഥപരമാകാതിരിക്കാൻ നാം കരുതണം. നമ്മുടെ അഭയയാചനകൾ ഏറിയകൂറും രോഗ
ശാന്തി, ഐഹികമായ അഭിവൃദ്ധി ആദിയായി നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വകീയതാല്പര്യ
ങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ നമ്മെ സഹായിക്കാൻ പുണ്യ
വാന്മാർ കർത്തൃമുമ്പാകെ അബ്രഹാം സോദോമിനുവേണ്ടിയും, ഇയ്യോബ് അവൻെറ സ്നേഹിത
ന്മാർക്കുവേണ്ടിയും, മോശ മിറിയാമിനുവേണ്ടിയും, ഇസ്രായേൽമക്കൾക്കുവേണ്ടിയും, അപ്പോ
സ്തോലന്മാർ കനാനായക്കാരി സ്ത്രീക്കുവേണ്ടിയും എന്നപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കും. അപ്പോ
ക്കു് ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം നമ്മിൽ പലരും വിസ്മരിച്ചുപോകുന്നു. അതു മറെറാന്നുമല്ല, നാം
ഏതു പരിശുദ്ധനിൽ അഭയപ്പെടുന്നുവോ അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിക്കാനുള്ള കർമ്മബാദ്ധ്യതയാണു്;
പരിശുദ്ധന്മാർ നമ്മോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നതും അതുതന്നെയാണു്. 'ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൻെറ അനു
കാരി ആയിരിക്കുന്നവണ്ണം നിങ്ങൾ എൻെറ അനുകാരികളാകുവിൻ' (1 കോരി. 11: 1) എന്നു
വി. പൗലൂസ് കോരിന്ത്യരോടു പറയുന്നു. 'നിങ്ങളോടു ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു നിങ്ങളെ
നടത്തിയവരെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ. അവരുടെ ജീവാവസാനം ഓർത്തു് അവരുടെ വിശ്വാസം
അനുകരിപ്പിൻ' എന്നു് എബ്രായലേഖനത്തിലും (13: 7) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏലീശാ തൻെറ

ഗുരുവിനെ പിന്തുടർന്നതിൻെറ ഫലമായി ഗുരുവിൻെറ ഇരട്ടി ശക്തി പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ സ്വാ
ർത്ഥചിന്താഭരിതനായി ദ്രവ്യാഗ്രഹിയായ ഗേഹസിക്കു ലഭിച്ചതോ ശാപവും. ഗേഹസിയെ
പ്പോലെയുള്ള അധമമായ ആഗ്രഹത്താൽ നാമാരും പ്രേരിതരല്ലായിരിക്കാമെങ്കിലും ഏലീശാ
യെപ്പോലെയുള്ള ഉത്തമമായ ചിന്താഗതി നമ്മെ ഭരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നാം സ്വയപരിശോധന
ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ മഹാപരിശുദ്ധനായ പരുമലതിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത
യിൽ അഭയംപ്രാപിക്കുന്ന നാമെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസത്തെയും ജീവിതത്തെ
യും അനുകരിപ്പാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്ന വസ്തുത പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ആ
ഗ്രഹിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ പരിശുദ്ധന്മാരെ ജനിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായി
ത്തീരട്ടെ.

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ആശുപത്രി

തിരുമേനി ഇഹത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് അനേകം മഹാരോഗികളെ ദിവ്യശ
ക്തിയാൽ സൗഖ്യപ്പെടുത്തി. ആ പ്രവൃത്തിയെ അതേ നിലയിൽ നിവൃത്തിക്കുവാൻ ഒരുപക്ഷെ
നാം ഇനിയും പ്രാപ്തിയാർജ്ജിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും രോഗശാന്തിക്കുപയുക്തമായ ജീവകാരുണ്യപ്രവ
ർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ പരുമലെ ഒരാ
ശുപത്രി പണിതുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. അതു പൂർത്തിയായാൽ അനേകർക്കു് അതു് ഒരു ആശ്വാ
സകേന്ദ്രമായിരിക്കും. നാം ആ കബറിടത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന വഴിപാടുകൾ ആ വിധത്തിൽ
പ്രയോജനപ്പെടുന്നതു് ചാരിതാർത്ഥജനകമല്ലയോ? വഴിപാടുകൾക്കു പുറമേ നമ്മുടെ നന്ദിയുടെയും
സ്നേഹത്തിൻെറയും നിദർശനമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയും ഈ സ്ഥാപനത്തെ സഹായി
ക്കേണ്ടതാണു്.

വിശ്വാസവും ജീവിതവും

വിശ്വാസപരമായി വളരെ കോളിളക്കം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ
സ്വജീവിതംകൊണ്ടും പ്രഭാഷണങ്ങളാലും കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളാലും മററും അദ്ദേഹം സത്യവി
ശ്വാസത്തിൻെറ വിജയപതാക പറപ്പിച്ചു. ആ വിശ്വാസദാർഢ്യവും ജീവിതനിഷ്ഠയും നമ്മി
ലേക്കു പകർത്തുവാൻ നാം ഉററു പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത വേദാനുസൃതമോ

പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതയെ അന്ധവിശ്വാസമെന്നു തെററിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ
ശ്രമിക്കുന്നവർ ഇക്കാലത്തു കുറവല്ല. അതിനു നമ്മുടെ കർത്താവിൻെറ തിരുമൊഴിതന്നെയായിരി
ക്കട്ടെ മറുപടി. 'നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. എന്നെ കൈക്കൊ
ള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു'.

ii പ. പാത്രിയർക്കീസ്ബാവായുടെ സിംഹാസനാരോഹണദിനം

അന്ത്യോക്യായുടെയും കിഴക്കൊക്കെയുടെയും മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് യാക്കൂബ്
തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ സിംഹാസനാരോഹണത്തിൻെറ 12-ാം
വാർഷികം ഈ ഒക്ടോബർ 27-ാംതീയതി ആണു്. ഈ ദിനം മലങ്കരസഭയിൽ ആചരിക്ക
ത്തക്കവണ്ണം സഭാപഞ്ചാംഗത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനുമുമ്പു് ഒരു പാത്രിയർക്കീസിൻെറയും
സിംഹാസനാരോഹണദിനം മലങ്കരസഭാ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. സഭ ആച
രിച്ചിട്ടുള്ളതായും അറിവില്ല. എന്നാൽ തിരുമേനിയുടെ സിംഹാസനാരോഹണദിനം സഭാപ
ഞ്ചാംഗത്തിൽ പ്രത്യേകം ചേർത്തിരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയ്ക്കു് അവിസ്മരണീയനായി
ത്തീർന്നിട്ടുള്ളതിനാലാണു്. ദീർഘകാലം സമുദായത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന ഭിന്നതയുടെ നടുച്ചു
വരിനെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു് ഇരുപാട്ടുകാരെയും ഒന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം ധീരമായി മുമ്പോ
ട്ടുവന്നു. നീതിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇടറിയില്ല. ദൈവാത്മപ്രേരിതമായ മനഃസാക്ഷി
യുടെ പ്രേരണയ്ക്കുനേരേ അദ്ദേഹം കണ്ണുപൂട്ടിയില്ല. മഹാനായ ഒരു നായകൻെറ പ്രാഭവം അദ്ദേ
ഹത്തിൽ എമ്പാടും നാം ദർശിക്കുന്നു. ഈ സമാധാനസ്ഥാപനത്തിൽ തുല്യപങ്കാളിത്വം വ
ഹിച്ച കാലംചെയ്ത പൗരസ്ത്യകാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയും ഒപ്പം പ്രശംസിക്കപ്പെടുക.ത
ന്നെചെയ്യും. ഈ രണ്ടു പിതാക്കന്മാരും സഭയുടെ ഭാഗ്യനക്ഷത്രങ്ങളാണു്.

പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി മലങ്കരസഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നു; ഇതിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പിതാവായ വി. തോമ്മാശ്ളീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പു മൂസലിലെ പുരാതനദേവാലയത്തിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്ത മാത്രയിൽ തിരുമേനി അതിൽ ഒരു ഭാഗം നമുക്കു തരുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ശീമയിലെത്തിയ നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ. കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനിക്ക്, മുമ്പ് ഒരു കാതോലിക്കായിക്കും അന്ത്യോക്യായിൽ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തപ്രകാരം സമുജ്ജ്വലസ്വീകരണം നൽകി ബഹുമാനിച്ചു; മലങ്കരസഭാസ്ഥാപകന്റെ തിരുശേഷിപ്പു സമ്മാനിച്ചു. ഹൃദയംനിറഞ്ഞ ഭക്തിയോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടി പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനിയെ നാം സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിലേക്കു തിരുമനസ്സിലെ സിംഹാസനാരോഹണദിനം നമുക്കു പ്രയോജനപ്പെടുത്താം. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ദീർഘനാരം വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ആയുരാരോഗ്യപൂർവ്വം വാണിരുന്ന് വി. സഭയെ വഴിനടത്തുവാൻ 'മലങ്കരസഭ' സഭാനാഥനായ നമ്മുടെ കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും തിരുമനസ്സിലേക്കു ഭാവുകങ്ങൾ നേരുകയും ചെയ്യുന്നു.

iii മഹാത്മാഗാന്ധി

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി 1969 ഒക്ടോബർ 3-ാംതീയതി ഭാരതമാകെ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പാഴ്ക്കുണ്ടിൽനിന്നും ഭാരതത്തെ ഉദ്ധരിച്ച മഹാനായ ഈ കർമ്മയോഗിയുടെ ആയുധങ്ങൾ സത്യവും അഹിംസയും ആയിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സംഗതികളിൽ അടിയുറച്ചുനിന്ന് അടരാടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ആത്മബലം ലഭിച്ചതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽനിന്നാണെന്ന് അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വവും മനുഷ്യന്റെ സാഹോദര്യവും വിളംബരംചെയ്ത് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ദൈവത്തോടും തമ്മിൽതമ്മിലും ബന്ധിപ്പിക്കാൻ സ്വജീവരക്തത്തിന്റെ അവസാനതുള്ളിവരെ ഊററിക്കൊടുത്ത ക്രിസ്തു ലോകത്തിന് അണയാത്ത ദീപമാണ്. ആ ദീപപ്രഭയാണ് മഹാത്മാഗാന്ധിയെ പ്രചോദിപ്പിച്ചതു്. അദ്ദേഹം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നില്ല എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ വിലമതിച്ചു. ഗാന്ധിജി മററു മതങ്ങളെയെല്ലാം സ്നേഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ ബൈബിളും ഗീതയും കുറാനും അദ്ദേഹം ഭക്തിപൂർവ്വം പരായണം ചെയ്തിരുന്നു. മതത്തിന്റെയോ ജാതിയുടെയോ ആയ ചിന്താഗതി മനുഷ്യസാഹോദര്യത്തിനു വിഘാതമാകരുതെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. സത്യത്തിന്റെ അധൃഷ്യമായ ശക്തിയിൽ ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മാരകായുധങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടില്ല. ഭൗതികപ്രതാപങ്ങൾ ആവോളം ആസ്വദിക്കുവാൻ വേണ്ട ചുററുപാടുകളുണ്ടായിട്ടും അദ്ദേഹം ദരിദ്രനായും വിനീതനായും അർദ്ധനഗ്നനായ ഫഗീറായും ജീവിച്ചു. ആ ലളിതമോഹനമായ ജീവിതത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യശക്തി തലകുനിച്ചു. മഹാത്മജിയുടെ ജീവിതം തലമുറകൾക്കു രാഷ്ട്രീയമാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

ഗാന്ധിജി ക്രിസ്തുഭക്തനായിരുന്നു; എങ്കിലും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചില്ല. കാരണം എന്ത്? ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം അതേപടി അനുകരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും അദ്ദേഹം കണ്ടില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന അധികാരി വർഗ്ഗത്തിന്റെ കിരാതമായ പെരുമാററം അദ്ദേഹത്തെ ചിന്തിപ്പിച്ചു; വേദനിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനിയാകാതെതന്നെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കാൻ മഹാത്മാഗാന്ധിക്കു സാധിച്ചു എങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ക്രിസ്തുവിനെ ശരിക്ക് അനുകരിക്കാൻ സാധിക്കാതെപോകുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

വിശേഷദിവസങ്ങൾ— 1969 നവംബർ

1. സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പരിശുദ്ധകളുടെയും സഹദേന്മാരുടെയും സഹദാസ്ത്രീകളുടെയും ഓർമ്മ.
2. കൂദോശ്ഈത്തോ ഞായറാഴ്ച. വി. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മ (പരുമല സിമ്മനാരി) കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മ (ആലുവാസിമ്മനാരി). 6. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മ (ആലുവാസിമ്മനാരി). 9. ഹൂദോസ് ഈത്തോ ഞായറാഴ്ച.
13. സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ഓർമ്മ. 14. മാർ പീലിപ്പോസ് ശ്ളീഹായുടെ ഓർമ്മ.
16. സ്ക്കറിയായോടുള്ള അറിയിപ്പിന്റെ ഞായറാഴ്ച. 21. ദൈവമാതാവിന്റെ ദൈവാലയപ്രവേശനപ്പെരുനാൾ.
23. ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനിപ്പിന്റെ ഞായറാഴ്ച. 25. കോട്ടയം സിമ്മനാരി സ്ഥാപകൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മ (പഴയസിമ്മനാരി). 28. മാർ യാക്കോബ് ബുർദാനായുടെ ഓർമ്മ.
29. തീബേലിന്റെ മല്പാനായ മാർ യാക്കൂബിന്റെ ഓർമ്മ. 30. ഏലിശ്ബായുടെ അടുക്കലേക്കുള്ള ദൈവമാതാവിന്റെ യാത്രയുടെ ഞായറാഴ്ച. മാർ അന്ത്രയോസ് ശ്ളീഹായുടെ ഓർമ്മ.

സഭയും ദൈവമാതാവും

(തുടർച്ച)

(യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ)

വി. കന്യകമറിയാം പുരുഷബന്ധം കൂടാതെ ദൈവപുത്രനെ ഗർഭം ധരിച്ചു എന്നതും, അവൾ പ്രസവിച്ചപ്പോഴും കന്യകയായിരുന്നു എന്നതും നാം അവശ്യം വിശ്വസിച്ചിരിക്കേണ്ട സംഗതിയായി പിതാക്കന്മാർ കരുതിയിരുന്നു എന്നു കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ നാം കണ്ടുവല്ലൊ. അതുപോലെതന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ് വി. കന്യകയുടെ നിത്യകന്യാത്വം.

3. അവൾ നിത്യകന്യകയാകുന്നു

അവൾ അവളുടെ കടിഞ്ഞൂൽപുത്രനെ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ അവൻ അവളെ അറിഞ്ഞില്ല എന്ന് മത്തായി 1: 25—ൽ പറയുന്നതുകൊണ്ട് കർത്താവിനെ പ്രസവിച്ചതിനുശേഷവും വി. കന്യാസ്ത്രീഅമ്മ പുത്രന്മാരെ പ്രസവിച്ചെന്നും, അവരാണ് കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാർ എന്നും ചിലർ പറയുന്നു. അവർ യാക്കോബ്, യോസി, ശെമഊൻ, യഹൂദാ എന്നിവരാണെന്നും ചിലർ പറയാറുണ്ട്. വരെ എന്നതിനു ഈ വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടിയ ആവശ്യം ഇല്ല. മീഖളിനു ജീവപര്യന്തം ഒരു കുട്ടിയും ഉണ്ടായില്ല (2 ശമു. 6: 23) എന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ കുട്ടി ഉണ്ടായെന്നു അർത്ഥമില്ലല്ലൊ. ദൈവപുത്രൻ വസിച്ച ഉദരത്തിൽ വേറൊരാൾ വസിക്കുന്നതു യുക്തമല്ല. അവൾ തുറക്കപ്പെടാത്തതും അടയ്ക്കപ്പെട്ടതുമായ വാതിൽ ആണെന്നു പ്രവചനമുണ്ട് (ഹെസക്കി. 44: 1-3).

4. അവൾ ദൈവമാതാവാകുന്നു

പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനുമാകുന്ന അമ്മാനുവേലിനെ പ്രസവിച്ചതുകൊണ്ട് ദൈവജനനിയെന്ന പേരിൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പദവി ലഭിച്ചതിനാൽ അവളെ അനുമോദിക്കുന്നതിനും മംഗളാശംസ ചെയ്യുന്നതിനുംവേണ്ടി ഡിസംബർ 26 (ജനനപ്പെരുനാളിന്റെ പിറെറദിവസം) പുകഴ്ചപ്പെരുനാൾ സഭ ആഘോഷിക്കുന്നു. പുതിയ സ്ഥാനലബ്ധിയിൽ മംഗളം നേരുകയാണ് — അനുമോദിക്കുകയാണ് — അന്നു ചെയ്യുന്നതു്. ദൈവമാതാവെന്നുള്ള സംജ്ഞ ഒരു തർക്കവിഷയമായിത്തീർന്ന വിവരം മുകളിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതിൽ വിയോജിച്ചുനിന്ന നെസ്തോർകാർ, മിശിഹായുടെ മാതാവെന്നും യേശുവിന്റെ മാതാവെന്നും ആണ് വിളിക്കുന്നതു്. ഇന്നുള്ള നെസ്തോർസഭക്കാരുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളിൽ നോക്കിയാൽ ദൈവമാതാവെന്നുള്ള സംജ്ഞ അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അവളോടും വിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതയിലും വാങ്ങിപ്പോയവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്നു കാണാം. കന്യകമറിയാം പിന്നെയും പ്രസവിച്ചവളാണെന്നും, വട്ടിയിൽനിന്ന് അപ്പം എടുത്താൽ വട്ടിക്കു വിലയില്ലാത്തപ്രകാരമാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന സമൂഹങ്ങളെക്കാൾ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളോട് അടുത്തിരിക്കുന്നതു് നെസ്തോർകാരാണെന്നും ഈയവസരത്തിൽ നാം ഓർത്തിരിക്കുന്നതുകൊള്ളാം. എക്യുമിനിസത്തിന്റെ പേരു പറഞ്ഞു് മാമോദീസായും, കുർബ്ബാനയും പൗരോഹിത്യവും വി. ദൈവമാതാവിനോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള സംസർഗ്ഗവും മററു കൂദാശകളും ഇല്ലാത്ത സമൂഹങ്ങളുമായി ഇട കലരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ചില ഓർത്തഡോക്സ്കാർ ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ അഭംഗം നിലനില്ക്കുന്ന സഭക്കാരുമായി അടുക്കുന്നതിനെപററി ചിന്തിക്കാത്തതിന്റെ രഹസ്യം അജ്ഞാതമാണ്. (ഇതുകൊണ്ട് ഇവയുള്ള മററുസഭകളുടെ വിശ്വാസം അന്യൂനമാണെന്നല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്.)

5. മാതാവിന്റെ ശരീരം നാശംകാണാതെ പറുദീസായിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു

എല്ലാവരുടെയും മരണത്തിനു മരണമെന്നു പറയുമെങ്കിലും ദൈവമാതാവിന്റേതിനു വാങ്ങിപ്പ് (ശൂനോയൊ) എന്ന പദമാണ് പുരാതനകാലംമുതലേ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. അവൾ മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും പിന്നീടു കബർ തുറന്നപ്പോൾ ശരീരം അതിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും സഹദേന്മാരുടെയും തിരുശേഷിപ്പുകൾ ബഹുമാനമായി എടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നപതിവനുസരിച്ച് വി. ദൈവമാതാവിന്റെയും തിരുശേഷിപ്പ് സഭ ഒരിക്കലും സൂക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ

ട്ടു വിധത്തിൽ ഒരു തിരുശേഷിപ്പ് ഇല്ലാത്തതു് അങ്ങനെ ഒരെണ്ണം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു്. റോമൻകത്തോലിക്കസഭ ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി അടുത്തകാലത്തു് ദൈവമാതാവിന്റെ Assumption പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ പുരാതനകാലംമുതലുള്ള നമ്മുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ അതു് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. അതിന്റെ പ്രാധാന്യംകൊണ്ടാണു് വാങ്ങിപ്പിന്റെ ദിവസമായ ഓഗസ്റ്റു് 15, മാറാനായപ്പെരുനാളുപോലെതന്നെ സഭ ആചരിക്കുന്നതു്. ദൈവമാതാവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ കാര്യങ്ങൾ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതു് അവളെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിനു് ആവശ്യമാണു്. ഈ കാര്യങ്ങൾ അഗണ്യമായി കരുതുന്നവർ ദൈവമാതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്.

ദൈവമാതാവിന്റെ ജനനപ്പെരുന്നാൾ സെപ്റ്റംബർ 8-ാംതീയതി ഉണ്ടെങ്കിലും വാങ്ങിപ്പിനാണു് പ്രാധാന്യം. അവളുടെ ജനനം പ്രകൃത്യാനുസരണമുള്ളതാണെങ്കിലും വാങ്ങിപ്പ് പ്രകൃത്യാതീതമായുള്ളതായിരുന്നു. മനുഷ്യപുത്രി എന്ന നിലയിൽ ജനിച്ചുവെങ്കിലും, ദൈവജനനി എന്ന നിലയിൽ വാങ്ങിപ്പോയി. ഇതാണു് തത്വമെങ്കിലും അനേകരും കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടവണ്ണം അറിയുന്നില്ല. സഭയും പിതാക്കന്മാരും സഭാംഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിട്ടു് അനേകർ കെട്ടുകഥകളുടെയും കള്ളപ്രചരണങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ പോകുന്നുണ്ടു്. Mass Psycology (ബഹുജനമന:ശാസ്ത്രം) അറിയാവുന്നവർ എളുപ്പം പ്രചരിക്കുന്ന പ്രചരണോപാധികൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും തെററായ ഭക്തിപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്നത്തെ പല ഭക്തിപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും പണത്തെ മാററിപ്പിടിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭക്തിപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ തരിപോലും കാണുകയില്ല. വി. ദൈവമാതാവിന്റെ ജനനപ്പെരുനാൾ നാം ആചരിക്കരുതെന്നല്ല; എന്നാൽ വാങ്ങിപ്പിനാണു പ്രധാനം എന്നുള്ളതു നാം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കരുതു്.

ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി കർത്താവു് നിർവ്വഹിച്ച പീഡാനുഭവങ്ങളെ ധ്യാനിപ്പാനോ താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേററദിവസമായ ഞായറാഴ്ചയെ ആഘോഷിപ്പാനോ മനസ്സില്ലാത്തവർ മററു പരിപാടികൾ നടത്തുന്നതിനാണു് ഉത്സാഹിക്കുന്നതു്! സഭാകല്പിതങ്ങളായ നോമ്പുകളെ ത്യജിക്കുന്നവർ കല്പിതമല്ലാത്ത നോമ്പുകളിലാണു് അഭയം തേടുന്നതു്! യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിലും കന്യക്രൂീഅമ്മയിലും വിശുദ്ധന്മാരിലും വിശ്വസിച്ചേച്ചാൽ മതി എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നകാലം വരാൻ പാടില്ലായ്കയില്ല. അടിക്കുന്നതിലേ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ പോകുന്നതിലേ അടിക്കുന്നവിധത്തിൽ ഓരോരുത്തർ അവരവരുടെ മനോധർമ്മമനുസരിച്ചു ചമയ്ക്കുന്ന പല ഏർപ്പാടുകളെയും വിവേചനയോടുകൂടി വിലയിരുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെവരുമ്പോൾ അവയെ എല്ലാം പിൻതാങ്ങുകയും അവയ്ക്കെല്ലാം മൗനാനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവ് പലയിടങ്ങളിലും പ്രബലപ്പെട്ടുവരുന്നു കാണാം. അതിനുദാഹരണമാണു് ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പ് ആരും ആഘോഷിക്കാത്തതും, ജനനം കർത്താവിന്റെ ജനനത്തെക്കാൾ വലുതായി കൊണ്ടാടുന്നതും!

സഭയും ദൈവമാതാവും തമ്മിൽ ഗാഢമായ സാമ്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്. സങ്കീ. 45. 9-12 വരെ: 'നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു രാജ്ഞി ഓഫീർതങ്കം അണിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. അല്ലയോ കുമാരീ! കേൾക്കുക, നോക്കുക, ചെവിചായിക്കുക, സ്വജനത്തെയും, നിന്റെ പിതൃഭവനത്തെയും മറക്കുക; അപ്പോൾ രാജാവു് നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ ആഗ്രഹിക്കും. അവൻ നിന്റെ നാഥനല്ലൊ. നീ അവനെ നമസ്കരിച്ചുകൊൾക' എന്നുള്ള ഭാഗങ്ങൾ സഭയുടെ മഹത്വമായും ദൈവമാതാവിന്റെ മഹത്വമായും കീർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവമാതാവിനെക്കൂടാതെ സഭയില്ല. ദൈവമാതാവിനെ കൂടാതെ പള്ളിയോ ത്രോണോസോ ഇല്ല. ദൈവമാതാവായ മറിയാമിന്റെയും ഇന്ന പരിശുദ്ധന്റെയും നാമത്തിൽ ഇതു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാണു് ശിലാസ്ഥാപനം പള്ളിക്കു് അഥവാ ത്രോണോസിനു നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണു് നിന്നാൾസ്തുതിയൊടുരാജമകൾ....ഇത്യാദി കുക്കിലിയോൻ ചൊല്ലുന്നതും, അതിനുശേഷം 'നയവാൻ പനപോലെ....എന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ കുക്കിലിയോൻ ചെല്ലുന്നതും. കന്യാസ്ത്രീഅമ്മയെ ബഹുമാനിക്കാത്ത ഒരു സഭയെയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല.

F O R F A V O U R S R E C E I V E D

Kunjamma, Kozhencherry. ചങ്ങത്തു് താവു ഉട്ടപ്പ്, കുന്നകുളം.

വി. രഹസ്യങ്ങൾ

(ഫാദർ ജോൺ പടിയറ എം. ഏ.)

വി. പൗലോസ്ശ്ലീഹാ തന്റെ എഫേസ്യലേഖനത്തിൽ 'തന്റെ തിരുവിഷ്ടത്തിന്റെ രഹസ്യം താൻ നമ്മെ അറിയിച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (എഫേസ്യ. 1:9). ഈ രഹസ്യം വിശ്വാസികൾക്കു് ദൈവികവും അദൃശ്യവുമായ കൃപകളെ പ്രദാനം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ദൃശ്യവും ഭൗമികവുമായ പദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവശക്തി, സത്രൂപങ്ങളായവയുടെ മറവിൽ രക്ഷയെ അരൂപമായി പൂർത്തീകരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധി, പുണ്യം ഇവയെ അറിയിച്ചു് പൂർത്തീകരിക്കുന്ന ശക്തി കൂദാശകൾക്കുണ്ടു്. വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ 'മിശിഹാ തന്റെ സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും, ജലസ്നാനത്താലും വചനത്താലും അവളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു് വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിനു് സ്വയം അവൾക്കുവേണ്ടി ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു' എന്നു് സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു (എഫെ. 5:26-27). ഇവിടെ ജലം ശരീരത്തെ കഴുകുന്നതോടൊപ്പം ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതു് മാനുഷികബോധത്തിനും ബുദ്ധിക്കും ഗ്രഹിക്കുവാൻ അശക്യമത്രെ. ഉൾപ്രവേശിച്ചു് ആത്മാവുവരെ ചെന്നെത്തുന്നതിനു് സ്വാഭാവികമായി ശക്തിയുള്ളതും സ്പർശനീയമായതുമായ യാതൊരു വസ്തുവും ഇല്ലെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണല്ലൊ.

ഇന്ദ്രിയഗോചരമല്ലാത്ത തന്റെ ശക്തിയാൽ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിൽ ദൈവം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിനു് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും സദൃശങ്ങളാലും എന്നവണ്ണം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു രഹസ്യങ്ങൾ. 'യേശുമിശിഹായിൽ മാമോദീസാ മുങ്ങിയ നാം തന്റെ മരണത്തിൽ മാമോദീസാ മുങ്ങിയെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ' എന്നു് റോമർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു് വെള്ളത്തിലെ കഴുകൽ മിശിഹായോടുകൂടിയുള്ള കബറടക്കത്തിന്റെ അടയാളവും സാദൃശ്യവുമാകുന്നു.

ദൈവം തന്റെ സഭയിൽ വിശ്വാസികൾക്കു നൽകുന്നതിനു് ഏഴു കൂദാശകൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഏഴായി ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് സ്ക്കറിയായുടെ ദർശനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഒരു കല്ലിന്മേലുള്ള ഏഴു് ഉറവകളുടെ സംഖ്യയനുസരിച്ചും, സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വിളക്കുതണ്ടിന്മേൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഏഴു വിളക്കുകളുടെയും, അതിന്റെ വായിലെ ഏഴു തിരികളുടെ എണ്ണത്തിനൊത്തവണ്ണവും ആകുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഏലീശാ നയമാനോടു നിർദ്ദേശിച്ച യോർദ്ദാനിലെ ഏഴു കുളിയോടും ഇതിനെ സദൃശപ്പെടുത്താം. സദൃശവാക്യങ്ങളുടെ ലിഖിതാവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ജ്ഞാനമായവൾ വീടു പണിതു് ഏഴു തൂൺ നിർത്തി'. പിതാവിന്റെ ജ്ഞാനമായ മിശിഹാ സഭയെ പണിയുകയും അതിൽ രക്ഷയുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമാകുന്ന ഏഴു കൂദാശകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവയാൽ പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, ഭാഗ്യമുള്ള ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ വളരുകയും, വരുവാനിരിക്കുന്ന ജീവനിക്ഷേപത്തിലേക്കു് നാം പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയും. പാപാശുദ്ധതകളിൽനിന്നു് നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വെടിപ്പാക്കപ്പെടുകയും, നമുക്കു് എതിരായി അലയുന്ന അരിഷ്ടതകളിൽനിന്നു് നമ്മുടെ ആത്മാക്കളും ശരീര

ങ്ങളും സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുകയും, നമ്മുടെ ഹൃദയഭവനങ്ങൾ ദൈവികകല്പന കാത്തു് അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു് യോഗ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യശക്തിയാൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നവയെ എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സ്ഥൂലപദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഈ ശക്തി നമുക്കു കാണിച്ചുതരത്തക്കവണ്ണം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ സ്ഥൂലതയിൽനിന്നും അകന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഈ നന്മകൾ വെളിവായി, സ്ഥൂലപദാർത്ഥങ്ങളുടെ മറ കൂടാതെ മനുഷ്യനു നൽകപ്പെടുമായിരുന്നു എന്നാണു് സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ മാർ ഈവാനിയോസ് പറയുന്നതു്. ആത്മാവു് ശരീരത്തോടുകൂടി ഒന്നായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ നന്മകൾ സ്ഥൂലപദാർത്ഥങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ നല്കപ്പെടേണ്ടതു് ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നല്ല ശമറിയാക്കാരന്റെ ഔഷധത്തിന്റെയും പരിചരണത്തിന്റെയും സ്ഥാനത്തു് ഇവ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മാവു് സൗഖ്യം പ്രാപിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുവാനും ഇവ ആവശ്യമാകുന്നു. മശിഹായുടെ ബലിയർപ്പണത്തിൽ ആ ബലിപീഠത്തിൽനിന്നു് നമുക്കു താൻ നൽകിയ കൃപ ലോകാവസാനം വരെ മനുഷ്യരിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ദൈവം ഈ കൂദാശകളെ നമ്മിലേക്കു് കൃപ ഒഴുകുന്ന ഉറവകളായി നിശ്ചയിച്ചു.

കൂദാശകൾ ഓരോന്നും മൂന്നു സംഗതികളിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1) പദാർത്ഥം. അതായതു് മാമോദീസായിൽ വെള്ളം എന്നപ്രകാരം. 2) കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വചനം. 3) പരികർമ്മി — നിയമപ്രകാരമുള്ള ആചാര്യൻ—ആദ്യത്തെ രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും ശ്ലീഹാ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നു. 'മിശിഹാ തന്റെ സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും, ജലസ്നാനത്താലും വചനത്താലും അതിനെ ശുദ്ധീകരിച്ചു് വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിനു് അതിനുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു' (എഫേ. 5: 26–27). കൂദാശകളുടെ കാരണഭൂതൻ മിശിഹായാകുന്നുവെങ്കിലും 'മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എടുക്കുന്ന ഏതു മഹാപുരോഹിതനും വഴിപാടും യാഗവും അർപ്പിപ്പാൻ ദൈവകാര്യത്തിൽ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെടുന്നു'. കൂദാശകളുടെ ഈ ശുശ്രൂഷകൻ തന്റെ സ്വന്തത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ മിശിഹാ മുഖാന്തിരമായി ആ ശുശ്രൂഷകളെ നിവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം നല്ലവനോ, തിന്മപെട്ടവനോ ആയിരുന്നാലും മിശിഹായാൽക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വചനത്താലും, പദാർത്ഥത്താലും സഭയിൽ അവ നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തെല്ലാം യഥാർത്ഥമായി അതു് പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയും കൃപയിൻ വ്യാപാരത്തെ യാതൊന്നിനാലും തടയപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്തപ്രകാരം കൂദാശകൾ അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ പാപികളായ ആചാര്യന്മാർ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കൂദാശകൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലായെന്നു് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണു്. എന്തെന്നാൽ കൂദാശയുടെ ശക്തി അതിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന കൃപയെ ആശ്രയിച്ചല്ലാതെ ആചാര്യന്റെ യോഗ്യതയെ ആശ്രയിച്ചല്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്; പിന്നെയോ അദൃശ്യമായ വിധത്തിൽ തന്റെ ക്നൃമായാൽ കൂദാശയെ നിവർത്തിക്കുന്ന കർത്താവേശുമിശിഹായുടെ തിരുവിഷ്ടത്തെയാകുന്നു. പൗലോസ് ശ്ലീഹായും ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. 'ഞാൻ നട്ടു; അപ്പല്ലോസ് നനച്ചു; ദൈവമത്രേ വളരുമാറാക്കിയതു്; ആകയാൽ വളരുമാറാക്കിയ ദൈവമല്ലാതെ നടുന്നവനും നനക്കുന്നവനും ഏതുമില്ല'. അതിനാൽ വൃക്ഷം നടുന്നവരുടെ തിന്മ അതിനു ദോഷം വരുത്തുന്നില്ലാത്തപ്രകാരം കൂദാശകളുടെ പൂർത്തീകരണത്തിനു് പരികർമ്മിയുടെ പാപം ബാധകമല്ല. പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ കൂദാശകളെ വെള്ളം ഒഴുകുന്ന അരുവികളോടും, വെടിപ്പുള്ളതോ ഇല്ലാത്തതോ ആയ കൈകളാൽ ഭൂമിയിൽ ഇടപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും നല്ല ഫലം നൽകുന്ന വിത്തുകളോടും, അശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളിലും മലിനവസ്തുക്കളിലും പതിക്കുന്നെങ്കിലും അശുദ്ധപ്പെടാത്ത സൂര്യരശ്മിയോടും ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

കൂദാശയോടു സമീപിക്കുന്നവന്റെ കൂദാശയിലുള്ള വിശ്വാസം അതിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനു് അത്യാവശ്യമെന്നും, ഈ വിശ്വാസമാണു് കൂദാശയെ യഥാർത്ഥവും വ്യാപാരശക്തിയുള്ളതും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്നും ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾ അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന അവസരത്തിലല്ലാതെ കൂദാശകളെ കൂദാശകളായി ഗണിക്കുകയോ അവയ്ക്കു് ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലായെന്നു് അവർ ഇതുനിമിത്തമായി പറയുന്നു. വിശ്വാസികൾ സംബന്ധിക്കുന്ന ആ അവസരത്തിലല്ലാതെ കൂദാശയായി അതിനെ ഗണിക്കുകയോ കൂദാശയുടെ ശക്തി അതിൽ നിലനില്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലായെന്നു പറയുന്നതു് ഒട്ടും ശരിയല്ല. എന്തെന്നാൽ വി. കുർബ്ബാന അതിനു് ഉദാഹരണമായി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ വി. കുർബ്ബാന, അതു് ത്രോണോസിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും വിശ്വാസികൾക്കു് വിഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പും അതിനു പിമ്പും അവർക്കു് ഭാഗിച്ചുകൊടുത്താലും ഇല്ലെങ്കിലും യഥാർത്ഥമായി അതു് കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ അത്രേ. വി. കുർബ്ബാനയെന്ന കൂദാശയുടെ പൂർത്തീകരണം, യഥാർത്ഥവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതു് സ്വീകരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മാത്രമാണെങ്കിൽ അയോഗ്യമായി അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവർ കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളെ വിവേചിക്കായ്കയാൽ ശിക്ഷാവിധി ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല (1 കോരിന്തി. 11:29). പിന്നെയോ സാധാരണ അപ്പവീഞ്ഞുകൾ ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്യുന്നപ്രകാരംമാത്രം വിചാരിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. കൂദാശകളോടു സമീപിക്കുന്നവർക്കു് ശരിയായ വിശ്വാസവും, യോഗ്യമായ ഒരുക്കവും, ആവശ്യമാണു്. അയോഗ്യമായി കൂദാശയിൽ സംബന്ധിച്ച യൂദാസ്കറിയോത്തായിൽ ഉടനെതന്നെ സാത്താൻ പ്രവേശിച്ചുവല്ലോ. അയോഗ്യമായി കൂദാശയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർക്കു് അതു് ശിക്ഷാവിധിക്കു് ഇടയാക്കും.

———

അക്നാടോൺ

ഏകദൈവവിശ്വാസത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും യുദ്ധത്തിനെതിരായി പോരാടുകയും ചെയ്ത ഈജിപ്തിലെ ഫറഓ

(ഫാദർ കെ. സി. മാത്യു, കുററിക്കണ്ടത്തിൽ)

തലമുറകൾ വരികയും കടന്നുപോകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അതോടുകൂടെ അവരുടെ സ്മരണയും അവസാനിക്കും. പിന്നെ അവരെപ്പററി ലോകം അധികമൊന്നും അറിയുകയുമില്ല. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ അനശ്വരമായ പാദമുദ്രകൾ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ചിലർ കടന്നുപോകും. അവരുടെ എണ്ണം അംഗുലീപരിമിതമായിരിക്കും. മാനവസംസ്ക്കാരത്തിനു് അമൂല്യങ്ങളായ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുള്ള അങ്ങനെയുള്ളവരെ ലോകം എക്കാലവും സ്മരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ കാലത്തിന്റെ കറുത്ത മാറാലകൾക്കപ്പുറത്തു് അവരിൽ ചിലരുടെ പേരുകൾ മാഞ്ഞുകിടന്നുപോയെന്നും വരാം. അതോടൊപ്പം മാനവസംസ്ക്കാരത്തിനു തിലകം ചാർത്തുന്ന അവരുടെ സേവനങ്ങളും, മഹത്തായ സംഭാവനകളും. ഏതാണ്ടു് മൂവായിരം വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്തു് ഈജിപ്തിനെ ഭരിച്ചിരുന്ന അക്നാടോൺ എന്ന ഫറഓയുടെ ചരിത്രം ഇതിനുദാഹരണമാണു്.

ഈജിപ്തിന്റെ ചരിത്രത്തിനും, അതിന്റെ രാജവാഴ്ചയ്ക്കും സുദീർഘമായ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ടു്. അതിപുരാതനസംസ്ക്കാരകേന്ദ്രമായിരുന്ന ഈജിപ്തു്, ശാസ്ത്രം, സാഹിത്യം, കലകൾ എന്നിവയിൽ ഉന്നതമായ ഒരു പദവി ആർജ്ജിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സർവ്വതോന്മുഖമായ പുരോഗതിക്കു് നിദാനമായി അവർ കാണുന്നതു് നൈൽനദിയായിരുന്നതിനാൽ അതിനെയും അവർ ആരാധിച്ചിരുന്നു. ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ നാടായ ഈജിപ്തിൽ ഏകദൈവവിശ്വാസം കടന്നുവന്നതു് യഹൂദന്മാരുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടിയാണു്. ഏഷ്യയിൽനിന്നു വന്ന 'ഹിക്സോസ്' എന്ന 17–ാമത്തെ രാജവംശത്തിന്റെ കാലത്താണു് യഹൂദന്മാർ ഈജിപ്തിൽ വരുന്നതു്. ഈ രാജവംശത്തിലെ അപ്പെപ്പി (B. C. 2000) എന്ന ഫറഓയുടെ കാലത്തു് ഈജിപ്തിൽ ഒരു മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടായതായും, വേദപുസ്തകപുരുഷനായ യൗസേപ്പ് മന്ത്രിയായതു് ഈ സമയത്തായിരിക്കാമെന്നുമാണു് ഈജിപ്ഷ്യൻ ചരിത്രകാരനായ മാനേറേയുടെ അഭിപ്രായം.

ഈ 17–ാമത്തെ രാജവംശം അധികകാലം നീണ്ടുനിന്നില്ല. വിദേശിരാജാക്കന്മാരെ തുരത്തുവാനുള്ള സംഘടിതശ്രമം വിജയിക്കുകയും, അങ്ങനെ ഈജിപ്തിലെ 18–ാമത്തെ രാജവംശം പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയും ചെയ്തു. ഇവരുടെ കാലത്താണു് യഹൂദർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും മോശയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അവർ സ്വാതന്ത്ര്യം

പ്രാപിച്ച് പുറപ്പെട്ടുപോരുന്നതും. യൗസേപ്പിനെ അറിയാത്ത പുതിയ രാജാവ് എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതു് ഈ 18–ാമത്തു വംശത്തിലെ രാജാവിനെപ്പററിയത്രേ. പുറപ്പാടിനു ശേഷം ഈജിപ്തിനെ ഭരിച്ച പ്രഗത്ഭന്മാരായ ഭരണാധിപന്മാരിലൊരാളായിരുന്നു അക്നാടോൺ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന അമെൻഹോതേഫ് 4–ാമൻ. തന്റെ മുൻഗാമിയുടെ മരണത്തിനുശേഷം 12–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇദ്ദേഹം രാജാവായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. 1375–1358 വരെയുള്ള 18 വർഷക്കാലം മാത്രമേ അദ്ദേഹം രാജ്യം ഭരിച്ചുള്ളു. 30–ാമത്തെ വയസിൽ അദ്ദേഹം മരണമടയുകയും ചെയ്തു.

അമെൻഹോതേഫ് 4–ാമൻ ഭരണഭാരം കയ്യേൽക്കുമ്പോൾ സാംസ്കാരികമായി ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചതെങ്കിലും, മതപരമായി കുറവുകളുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജ്യത്തെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ മുമ്പിൽ കണ്ടതു്. ഓരോ ഗ്രാമത്തിനും ഓരോ ദേവനും, അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു ഭാര്യയും, ഒരു പുത്രനും ഇങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടുത്തിയായിരുന്നു അവരുടെ 'വിശ്വാസം' വളർന്നുവന്നതു്. അക്കാലത്തു് ഈജിപ്തിൽ ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള രണ്ടായിരത്തോളം 'ദേവ'ന്മാരുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഒരു പ്രധാന ദേവനായിരുന്നു ഒസിറിസ്. അദ്ദേഹം മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും, ദൈവത്വം പ്രാപിച്ച് പരലോകത്തിന്റെ ന്യായാധിപനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഐസിസ് എന്ന ഭാര്യയും, ഹോറസ് എന്നൊരു പുത്രനും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

അമെൻഹോതേഫ് ഇതിനൊരു അറുതി വരുത്തണമെന്നു് തീരുമാനിച്ചു. തന്റെ രാജ്യത്തു് 'അറേറാൺ' എന്ന ദേവനെയല്ലാതെ മററാരെയും ആരാധിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം കല്പനകൊടുത്തു. അമെൻഹോതേഫ് എന്ന സ്വന്തം പേരുമാററി തന്റെ ദേവന്റെ നാമത്തോടു ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് അക്നാടോൺ എന്ന നാമം സ്വീകരിച്ചു. ഇതരദേവന്മാരുടെ ആലയങ്ങളെല്ലാം അടച്ചുപൂട്ടുകയും, അതിന്റെ ഭിത്തികളിൽനിന്നു് അവരുടെ നാമങ്ങൾ തുടച്ചുമാററുകയും ചെയ്തു. തലസ്ഥാനം തേബ്സിൽനിന്നും, അമാർനയിലേക്കു നീക്കുകയും ആ സ്ഥലത്തിനു് സൂര്യദേവനായ അറേറാണിന്റെ മഹത്വം എന്നർത്ഥംവരുന്ന 'അക്നാടോൺ' എന്ന പേരു നൽകുകയും ചെയ്തു. അവിടെ അക്നാടോൺ രാജാവും, പത്നിയായ നെഫേർതിററി രാജ്ഞിയും, സൂര്യോദയത്തിങ്കലും, അസ്തമനത്തിലും, ദേവനെ ആരാധിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ടെൽ–എൽ–അമാർനായിൽനിന്നും കണ്ടെടുത്ത ശിലാലിഖിതങ്ങളിൽ രാജാവും രാജ്ഞിയുംകൂടി സൂര്യദേവനായ അറേറാണ് കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതും, രണ്ടുപേരുംകൂടി കുട്ടികളുമായി സൂര്യദേവന്റെ സമീപം ഇരിക്കുന്നതുമായ രൂപങ്ങളും കാണാം.

മരണാനന്തരാവസ്ഥയെപ്പററിയും ഈജിപ്ത്കാർക്ക് ചില വിശ്വാസങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരാൾ മരിച്ചാൽ ഭയാനകമായ ഒരു യാത്ര പൂർത്തിയാക്കി പരലോകത്തിലെ ന്യായാധിപതിയായ ഒസിറിസിന്റെ മുമ്പാകെ എത്തിച്ചേരുമെന്നും, അവിടെ ഭീകരമായ ഒരു ന്യായവിസ്താരം നടത്തിയിട്ട് ഓരോരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരണമായി നന്മയോ, തിന്മയോ ശിക്ഷിക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളൊന്നും തന്റെ പുതിയ മതത്തിൽ പുലത്തുവാൻ അക്നാടോൺ അനുവദിച്ചില്ല. ഒരാൾ മരിച്ചാലും അവന്റെ ആത്മാവു് ജീവിക്കുന്നതായും അതു് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്നതായും, ചിലപ്പോഴൊക്കെ നിഴൽരൂപത്തിൽ ലോകത്തിലെ ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതായും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ആത്മാക്കൾക്കു് പുഷ്പങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യവും, പക്ഷികളുടെ ഗാനങ്ങളും, സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. ഒരു നിത്യനരകത്തിൽ അക്നാടോൺ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ലോകസ്രഷ്ടാവായി ഒരു ദൈവം മാത്രമേയുള്ളുവെന്നും തനിക്കു് ആകൃതിയോ സ്ഥലകാലപരിമിതികളോ ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. ഈ ദൈവം തന്റെ സൃഷ്ടിയെ, എത്ര പാപിയായാലും അന്തമില്ലാത്ത ദണ്ഡനത്തിലേക്കു് തള്ളിക്കളയുമെന്നു് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിവില്ലായിരുന്നു.

ദീർഘകാലത്തേക്കു് പാലസ്റ്റൈൻ ഈജിപ്തിന്റെ വിഭാഗമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ചരിത്രരേഖകളുണ്ട്. ഏതാണ്ട് 300–ലധികം വർഷക്കാലമെങ്കിലും ഈ നില തുടർന്നിരുന്നു. ടെൽ–എൽ–അമാർനാ ലിഖിതങ്ങളിൽ പാലസ്റ്റൈനെ ഈജിപ്തിന്റെ ഒരു പ്രോവിൻസായിട്ടാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അക്നാടോണിന്റെ കാലത്തു് യിസ്രായേൽക്കാർ പാലസ്റ്റൈൻ ആക്രമിച്ചതായി എച്ച്. ഏ. ഡേവിഡ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു് ഇസ്രായേൽക്കാർ മിസ്രയീമിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുപോയതിനു ശേഷം അധികം കാലതാമസം കൂടാതെയാണ്.

അക്നാടോണിന്റെ ഭരണകാലത്തു് സാഹിത്യം വളരെയധികം പുരോഗതിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. എബ്രായകീർത്തനങ്ങളോടു സാമ്യമുള്ളതും, ഉന്നതമായ സാന്മാർഗ്ഗികനിയമങ്ങളടങ്ങിയതുമായ അനേകം ഗാനങ്ങളും ഈ സമയത്തു രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന ദേവന്റെ ബഹുമതിക്കായി ഗാനങ്ങളാലപിക്കുന്നതു് ഈജിപ്തിലെ ഒരു പുരാതനരീതിയായിരുന്നു. അക്നാടോൺതന്നെ അങ്ങനെയുള്ള ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈജിപ്തിലെ അതിപുരാതനഗാനങ്ങളിലൊന്നായ പ്രസ്തുത ഗാനം, സന്തോഷപ്രകടനങ്ങളും, കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ വാചകങ്ങളുംകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആരാധനയിൽ മന്ത്രങ്ങൾക്കു പകരം കീർത്തനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

ശാസ്ത്രീയമായ രംഗത്തും വളരെയധികം പുരോഗതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായതുപോലെയുള്ള ഒരു പുരോഗതി പിന്നീടു് അനേകം വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമേ ഉണ്ടായുള്ളു. ശക്തിയുടെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും കാരണമായി അദ്ദേഹം സൂര്യനെ പരിഗണിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചുരുങ്ങിയതെങ്കിലും സംഭവബഹുലവും, പുരോഗമനോന്മുഖവുമായ ഒരു കാലഘട്ടമാണ് അക്നാടോണിന്റെ ഭരണകാലത്തു് ഈജിപ്തിൽ കാണുന്നതു്. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം, പിൻഗാമികൾ അക്നാടോൺ നിഷ്കാസനം ചെയ്ത ദേവന്മാരെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും പഠിപ്പിക്കലിന്റെയും സൽഫലങ്ങൾ ദീർഘനാളത്തേക്കു് ഈജിപ്തിൽ അലയടിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു.

അക്നാടോണിന്റെ വേറൊരു പ്രത്യേകത അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തെ വെറുത്തിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ദേവന്റെ പ്രീതിക്കായി ജീവികളെ കൊല്ലുന്ന ഏർപ്പാടുപോലും വിരോധിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തെ വെറുത്തതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ലതന്നെ. യുദ്ധത്തിനെതിരായി അദ്ദേഹം പോരാടിയിരുന്നു. ചരിത്രം അദ്ദേഹത്തെപ്പററി 'യുദ്ധത്തിനെതിരായി യുദ്ധംചെയ്ത ഋഷീന്ദ്രൻ' എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

പക്ഷെ ഇന്നു് യുദ്ധത്തിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്ത ഋഷീന്ദ്രന്റെയും, ലോകത്തിനു് സമാധാനത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും തത്വോപദേശങ്ങൾ നൽകിയ ക്രിസ്തുനാഥന്റെയും പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളാണ് അസമാധാനത്തിന്റെയും അന്തഛിദ്രത്തിന്റെയും, രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെയും രംഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നതു്.

മരണാനന്തരം ആത്മാക്കൾക്കു് പാപക്ഷമ ലഭിക്കുമോ?

(ഫാദർ സ്കറിയാ നെടുന്തള്ളിൽ, ചേലാട്)

മരണശേഷം ആത്മലോകത്തിൽ വിശ്രമഘട്ടത്തിലിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കു് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന വി. സഭയിലെ അദൃശ്യഘടകമെന്നനിലയിൽ ദൃശ്യഘടകമായിരിക്കുന്ന ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ദൈവികകൃപാവരം പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്നു് പരിശോധിക്കുകയാണ് ഈ ചെറുലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ആത്മലോകത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർക്കും കരുണ പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയുമെന്നു് വി. വേദപുസ്തകം പറയുന്നു. അപ്രകാരം അവർക്കും കരുണ ലഭിപ്പാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നും തന്റെ കരുണാവാതിൽ ന്യായവിധിവരെ ആരുടെയുംനേരെ അടച്ചിട്ടില്ലെന്നും വേദപുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു. 'ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോടും മരിച്ചവരോടും തന്റെ കരുണയെ വിടാതിരിക്കുന്ന യഹോവാ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു' (രൂത്തു് 2: 20). മരിച്ചവർക്കു ലഭിക്കുന്ന കരുണ അവരുടെ ക്ഷന്തവ്യങ്ങളായ (അവർ അനുതപിച്ചിട്ടുള്ള)പാപങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു് നിത്യാനന്ദത്തിനു അവരും അർഹരായിത്തീരുകയാണെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമത്രെ. പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മിശിഹാതമ്പുരാൻ നടത്തുന്ന ബലിയിൻശുശ്രൂഷ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതായതു് ആദാം മുതൽ ലോകാന്ത്യത്തോളമുള്ള സകലർക്കും—ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും വാങ്ങിപ്പോയവരായി തന്റെ മഹത്വപ്രത്യക്ഷതയെ നോക്കിപ്പാർത്തിരിക്കുന്നവർക്കും—വേണ്ടിയുള്ള പക്ഷവാദമാകുന്നു. വെളിപാട് 6:9–10വരെ

യുള്ള വാക്യങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗീയബലിപീഠത്തിലെ യാഗശുശ്രൂഷയിൽ പരേതാത്മാക്കളും സംബന്ധിക്കയും കൃപാസനത്തിൽനിന്നുള്ള കൃപാപ്രവാഹംവഴി അവർ പാപമോചനം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഒരു പ്രത്യക്ഷ തെളിവാണ്. 1 യോഹ. 5: 16–17 'സഹോദരൻ മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നത് ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ അപേക്ഷിക്കാം. ദൈവം അവനു ജീവനെ കൊടുക്കും; മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നവർക്കുതന്നെ. മരണത്തിനുള്ള പാപം ഉണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് അപേക്ഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഏത് അനീതിയും പാപമാകുന്നു, മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ഉണ്ടുതാനും'. ഇവിടെ യോഹന്നാൻ പാപത്തെ രണ്ടായി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം (Venial sin). മരണത്തിനുള്ള പാപം (Mortal sin). സഹോദരൻ മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ചെയ്താൽ അതു ക്ഷന്തവ്യമായ പാപമാണ്. അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മോചനം കിട്ടും. ക്ഷന്തവ്യങ്ങളായ പാപങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിലും ആത്മലോകത്തിലും ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ മരണകരമായ പാപം ചെയ്യുന്നവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനം കിട്ടുമെന്നു വി. യോഹന്നാൻ പറയുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള പാപങ്ങൾ ഈലോകത്തിലും വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലും ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. വി. യോഹന്നാന്റെ മേൽ പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യത്തോടുചേർത്ത് നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ഈ വാക്യംകൂടെ വായിക്കുക: മത്തായി 12· 31–33. 'സകല പാപവും ദൂഷണവും മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കും. പരിശുദ്ധാത്മാവിനുനേരേ പറഞ്ഞാലോ ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലും അതു ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല'. (രണ്ടുതരം പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇവിടെയും കാണുന്നു.) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ—മരണകരമായ—പാപങ്ങൾ ഇരുലോകങ്ങളിലും ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ. മരണത്തോടുകൂടി ആത്മാവിന്റെ കാര്യങ്ങൾ എന്നേക്കുമായി തീരുമാനിക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ മരണാനന്തരം ആത്മലോകസ്ഥിതർക്ക് കരുണ ലഭിപ്പാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങിനെ? പരേതലോകത്തിലിരിക്കുന്നവർ കരുണ പ്രാപിപ്പാൻ അർഹരാണെന്ന് രൂഫ് 2: 20–ലും മത്തായി 12: 31–33–ലും നാം കാണുന്നു.

രക്ഷാപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാതെ പ്രത്യാശയോടെ അന്തരിച്ച് പർദീസായിൽ ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ അവർ പ്രവേശിക്കുന്ന പറുദീസായിൽവെച്ചും കൃപയും മോചനവും പ്രാപിച്ച് രക്ഷാപൂർണ്ണതയിലേക്കു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട് അന്തരിച്ചുപോയവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ—മരണകരമായ—പാപം ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലും ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല. വി. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും അതുതന്നെ. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ പാപമെന്നു നമ്മുടെ കർത്താവും മരണത്തിനായുള്ള പാപമെന്ന് വി. യോഹന്നാനും പറയുന്നത് ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത പാപത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കാം. ആകയാൽ ക്ഷന്തവ്യപാപങ്ങൾക്ക് ഇഹ പരലോകങ്ങളിൽ ക്ഷമിക്കപ്പെടുവാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നും അത്തരം പാപങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രാർത്ഥനവഴിയായും മോചിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയുമെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

മത്തായി 28: 20. 'ഇതാ ഞാൻ ലോകാവസാനത്തോളം സർവ്വനാളുകളിലും നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ട്''. ലോകാവസാനത്തോളം സർവ്വനാളുകളിലും—ഇഹലോകജീവിതനാളിലും മരണാനന്തരആത്മലോകജീവിതനാളുകളിലും — യേശുക്രിസ്തു നമ്മോടുകൂടെയുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പായി കല്പിച്ചിരിക്കെ മരണാനന്തരം ന്യായവിധിവരെ കർത്താവ്, കൂടെയില്ലെന്നു പറവാൻ കഴിയുമോ? കർത്താവു കൂടെയിരിക്കുന്ന ആത്മാവിന് ഈലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും കരുണയ്ക്കർഹതയുണ്ട്. ഈ ധൈര്യം വി. പൗലോസിനു നല്ലതുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് റോമ. 8: 38–ൽ 'മരണത്തിനോ, ജീവനോ, ദൂതന്മാർക്കോ, വാഴ്ചകൾക്കോ, അധികാരങ്ങൾക്കോ, ഇപ്പോഴുള്ളതിനോ, വരുവാനുള്ളതിനോ, ഉയരത്തിനോ ആഴത്തിനോ, മറ്റു യാതൊരു സൃഷ്ടിക്കോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്ന് നമ്മെ വേർതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് ധൈര്യസമേതം പറയുന്നത്. ദൈവവും നാമും തമ്മിലുള്ള ആ സ്നേഹനബിതബന്ധത്തിൽനിന്ന് നമ്മെ വേർപെടുത്തുന്നതിന് ഒരു ശക്തിക്കും—മരണത്തിനാകട്ടെ, ജീവനാകട്ടെ യാതൊരധികാരത്തിനോ വാഴ്ചയ്ക്കോ കഴിഞ്ഞതിനോ, ഇപ്പോഴുള്ളതിനോ ഒന്നിനും സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് ശ്ലീഹാ ഉറപ്പായി പറയുമ്പോൾ നാം എന്തിന് അവിശ്വസിക്കുന്നു. മരണംവഴിയായി നാം ഇവിടം വിട്ടുപിരിയേണ്ടിവന്നാലും ദൈവസ്നേഹം അണുവിടപോലും കുറയുകയില്ലെന്നും മരണശേഷവും ആ സ്നേഹസഖിത്വം അഭംഗം തുടരുമെന്നും സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രദർശനമാണ് ദൈവത്തിന്റെ കരുണ. സ്നേഹം ഇരുലോകങ്ങളിലും തുടരുമെങ്കിൽ അപ്രകാരംതന്നെ കരുണയും തുടരുന്നതാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാരുണ്യമാണ് തന്റെ പാതാളപ്രവേശനം. പരേതാത്മാക്കളും സുവിശേഷം കേട്ട് രക്ഷ പ്രാപിക്കണം. ആയതിലേക്ക് താൻ പാതാളലോകത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. താൻ നീതിമാനായ ന്യായാധിപതിയുമാണ്. ഇപ്പോൾ താൻ എല്ലാവരുടെയും രക്ഷിതാവാണെങ്കിൽ ന്യായവിധിയിങ്കൽ നീതിമാനായ ഒരു ന്യായാധിപനായി ആദാമ്യകുലത്തെ മുഴുവൻ ന്യായം വിധിക്കും. 1 പത്രോസ് 4:5. 'ജീവികളെയും മരിച്ചവരെയും ന്യായം വിധിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവന് അവർ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും: ഇതിനായിട്ടല്ലോ മരിച്ചവരോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചതു''. തന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിങ്കൽ ജീവനോടിരിക്കുന്നവരെപ്പോലെതന്നെ പരേതരും ഒഴികഴിവുകൂടാതെ അവരവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരണമായി ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. തന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിനു മുമ്പായി പാതാളലോകത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ആത്മാക്കൾക്കു തന്മൂലം സുവിശേഷം കേട്ട് അനുതപിക്കുന്നതിന് അവസരം കൊടുക്കേണ്ടതു് നീതിമാനായ ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യമായിരുന്നു. അവരെയും ന്യായം വിധിപ്പാനുള്ളതുകൊണ്ട് അവരോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായതിനാലാണ് യേശു തമ്പുരാൻ പാതാളലോകത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നത് എന്നത്രെ വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ സാക്ഷിക്കുന്നത്.

ദാവീദ് 88–ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക. 'കണ്ടാലും മരിച്ചവർക്ക് നീ അത്ഭുതങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പരാക്രമന്മാർ എഴുന്നേറ്റു നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും. കബറുകളിലുള്ളവർ നിന്റെ കൃപയേയും നാശത്തിൽ നിന്റെ വിശ്വാസത്തെയും വിവരമറിയിക്കും. അന്ധകാരത്തിൽ നിന്റെ അത്ഭുതവും മറയ്ക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയിൽ നിന്റെ നീതിയും അറിയിക്കപ്പെടും' x. ഇവിടെ മരിച്ചവരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകകരുതൽ കാണുക. അവരോടും ദൈവം കരുണ ചെയ്യുന്നു. പൊതുവായ ന്യായവിധിവരെ കൃപയുടെ കാലമാണല്ലൊ. മരിച്ചവരോട് ദൈവം കൃപചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ഉള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഓനേസിഫോറസിനും കുടുംബത്തിനും വേണ്ടി വി. പൗലൂസ് പ്രാർത്ഥിച്ചപ്രകാരം മരിച്ചവരോട് കരുണചെയ്യണമെ എന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ എന്തു തെറ്റാണുള്ളത്.

സെൻറ് ആഗസ്റ്റിൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'വിശ്വാസികളായ പരേതർ രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. ഒന്നു വിശുദ്ധരായ വിശ്വാസികൾ. രണ്ട്, സാധാരണന്മാരായ വിശ്വാസികൾ. ആദ്യത്തെ വിഭാഗക്കാരായ സിദ്ധന്മാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകളും ബലികളും വഴി ദൈവത്തിനു നാം നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ഗണക്കാരായ സാധാരണന്മാരായ വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ബലിശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നതുമൂലം അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ദൈവത്തിൽനിന്നും കരുണ ലഭിക്കുന്നു'. കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ മാർ യാക്കോബിന്റെ സാക്ഷ്യം കാണുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തക്സായാണ് ഏറ്റവും പുരാതനമായ 'മാർ യാക്കോബിന്റെ തക്സാ' എന്നറിയപ്പെടുന്നതും വി. സഭയ്ക്ക് ഒരു അമൂല്യ സമ്പത്തായി സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതും. "The Oldest the most Apostolic, and the most beautiful of all the liturgies in Christendom" എന്ന് പ്രസിദ്ധിയുള്ള ആ കർബ്ബാനതക്സായിൽ വി. യാക്കോബ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് നോക്കുക. 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും, സഹോദരന്മാരും, ഗുരുക്കന്മാരുമായി <u>വാങ്ങിപ്പോയ</u> <u>വിശ്വാസികളുടെ</u> ആശ്വാസത്തിനുംവേണ്ടി ഈ ആത്മീയബലിയിൽ അവരും ഞങ്ങളോടൊന്നിച്ച് സംബന്ധിക്കുമാറാകണമേ'. വി. കർബാനയാകുന്ന തിരുബലിവഴി ആത്മലോകത്തിലിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ ആശ്വാസം പ്രാപിക്കുമെന്ന് നിസ്സംശയമായി മാർ യാക്കോബ് വിശ്വസിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആ പരിശുദ്ധൻ തുടർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: 'തന്നെ പ്രതിയുള്ള <u>കരുണയും പാപമോചനവും</u> ഞങ്ങൾക്കും <u>ഞങ്ങളുടെ</u> <u>പരേതർക്കും</u> സിദ്ധിക്ക

x ഇപ്പോൾ നാം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബൈബിളിൽ സങ്കീ. 88: 10–12 വാക്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്ഥമായ ഒരു നിലയിലാണ് കാണുന്നത്. ലേഖനത്തിൽ കാണുന്നപ്രകാരമാണ് സുറിയാനിബൈബിളിൽ. (പത്രാധിപർ)

ഖാൻവേണ്ടി തന്നിൽതന്നെ ഞങ്ങൾ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു'. മാർ യാക്കോബിന്റെ ഒരു പ്രബല വിശ്വാസമായിരുന്നു, ആത്മാക്കൾ പാപമോചനത്തിന് അർഹരാണെന്നുള്ളത്. 'പാപം ചെയ്ത് മലിനപ്പെട്ട ശ്രുബൻ മോശയുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും കർമ്മാദികളാലും വിമോചനവും പുണ്യവും പ്രാപിച്ചെങ്കിൽ വിശുദ്ധ സ്നാനത്താൽ മുദ്രിതരായ വിശ്വാസികൾ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷകൾമൂലം എത്രയധികം പുണ്യം പ്രാപിക്കും' എന്ന് മാർ അപ്രേം പറയുന്നു.

കരുണാനിധിയാകുന്ന ദൈവം എപ്പോൾ തിരുമനസ്സാകുന്നുവോ അപ്പോൾ സ്ഥലകാല പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായി ക്ഷമിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയുള്ള പാപങ്ങൾക്ക മോചനം നൽകി കരുണചെയ്യുന്നു. റോമ. 9: 15, 16 'എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എനിക്കു കരുണ തോന്നേണം എന്നുള്ളവനോടു കരുണ തോന്നുകയും എനിക്കു കനിവു തോന്നേണം എന്നുള്ളവനോടു കനിവു തോന്നുകയും ചെയ്യും എന്ന് അവൻ മോശയോടു പറയുന്നു. ആകയാൽ ഇച്ഛിക്കുന്നവനാലുമല്ല, ഓടുന്നവനാലുമല്ല, കരുണ തോന്നുന്ന ദൈവത്താലത്രേ'. ആയതിനു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെന്നോ വാങ്ങിപ്പോയവരെന്നോ ഭേദമില്ല. യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അനേകർക്കു പാപക്ഷമകൊടുത്തു. തന്റെ ക്രൂശുമരണസമയത്ത് മരണാസന്നനായി ക്രൂശിൽ കിടന്ന് അനുതപിച്ച കള്ളനും പാപക്ഷമ നൽകി. പാതാളലോകത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച പരേതാത്മാക്കൾക്കും പാപക്ഷമ നൽകിയെങ്കിൽ ഈലോകസ്ഥിതരും പരലോകസ്ഥിതരും ഒന്നുപോലെ കർത്താവിന്റെ കരുണയ്ക്ക് അർഹരും കരുണ പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയുന്നവരുമാണെന്ന് ഏത്രയും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 'നാം വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമാകേണ്ടതിന് ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പേ നമ്മെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. സ്നേഹത്താൽ നമ്മെ മുന്നിയമിച്ച് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ അതിക്രമങ്ങളുടെ മോചനമെന്ന വീണ്ടെടുപ്പു നൽകി. ഇഹപര അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഒക്കെയും അവകാശമായിത്തന്ന ദൈവത്തിന്റെ കൃപാതിരേകം വിസ്മയനീയം തന്നെ' (എഫെ. 1: 3–7). ഇപ്രകാരം നമ്മെ മുൻകൂട്ടി തെരഞ്ഞെടുത്ത് നിയമിച്ച് സംരക്ഷിച്ച് സ്വർഗ്ഗീയ അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന സ്നേഹവാനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരം ആത്മലോകസ്ഥിതർക്ക് ന്യായവിധിവരെ തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും? അതിനാൽ പറുദീസായിലേക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപാപ്രവാഹം ഒഴുകിച്ചെല്ലുകയില്ലെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ സ്നേഹവാനായ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉപദേശമായിരിക്കും. വി. കർബ്ബാന, പ്രാർത്ഥന ആദിയായ ആത്മീയശുശ്രൂഷകൾവഴി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ദൈവികകരുണകൾ ആത്മാവിൽ ജീവിക്കുന്നവരായി വാങ്ങിപ്പോയ വിശ്വാസികൾക്കും ലഭിക്കുവാൻ അർഹതയുണ്ടെന്നു വി. വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു.

പരേതലോകത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ നാലു വിഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാവുന്നതാണ്.

1. പുണ്യവാന്മാരായി ജീവിച്ച സിദ്ധന്മാർ. 2. വിശ്വാസപൂർവ്വം ജീവിച്ച ഉത്തമന്മാർ. 3. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും പലതര ലഘുപാപങ്ങളിൽ (venial sins) ജീവിച്ച് വാങ്ങിപ്പോയ സാധാരണന്മാർ. 4. ദൈവികപ്രമാണങ്ങളെ മന:പൂർവ്വം ലംഘിച്ച് വഷളായി ജീവിച്ച മാനസാന്തരം കൂടാതെ മരണകരമായ പാപത്തിൽ (mortal sins) മരിച്ചുപോയ പാപികൾ. ഇതിൽ ഒടുവിലത്തെ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവരുടെ അവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും ഉപമയിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു കണ്ണുനീരിന്റെയും വിലാപത്തിന്റെയും ഇടമാണ്. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു വിഭാഗക്കാരും പർദീസാനുഭവത്തിൽ കർത്താവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിലെ അംഗങ്ങളായി ഉയിർപ്പിന്റെ നാൾവരെ ആത്മാവിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാങ്ങിപ്പോയ ആത്മാക്കൾ മിശിഹായുടെ സജീവശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ അംഗങ്ങളാകയാൽ അവർ മിശിഹായിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ ദൈവികകൃപയും, ജീവനും, ശക്തിയും പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമായ വിശ്വാസസത്യമാകുന്നു. രക്തം ശരീരമാസകലമെന്നവണ്ണം കർത്താവിന്റെ കൃപാമാർഗ്ഗമായുള്ള ശക്തിയും ചൈതന്യവും സഭയുടെ എല്ലാ ഗണങ്ങളിലും വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്കുന്ന ഏതു വിശ്വാസിക്കും തന്നോടു സംഘടിതരായ പരേതന്മാരോടുള്ള കൂട്ടായ്മ അപരിത്യാജ്യമായ ഒരാവശ്യമാണ്. പറുദീസായിൽ ജീവിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ വി. സഭയിൽ അവർക്കുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന ബലിയിൻശുശ്രൂഷകളാലും, പ്രാർത്ഥനകളാലും, ദാനധർമ്മങ്ങളാലും അനുദിനം കൃപമൂലം ആത്മാവിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയബലിയുടെ അവസാനമാകുന്ന ന്യായവിധിവരെയും ഇതു തുടരേണ്ടതാകുന്നു. ദൈവം മുമ്പ് കരുണയും പിന്നെ ന്യായവിധിയും നടത്തുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണമെന്ത്? ദൈവം തന്റെ കരുണയ്ക്കു മുമ്പായി തന്റെ നീതിയെപിടിച്ചുകൊണ്ട് പാപികളായ നമ്മോടു വ്യവഹരിച്ചാൽ നാം അശേഷം നശിച്ചുപോകുമെന്നു താനറിയുന്നതിനാലത്രെ. സ്നേഹമേറിയ ദൈവത്തിനു തന്റെ നീതിക്കു മുമ്പായി കരുണചെയ്യുവാൻ ഇഷ്ടംതോന്നി നമ്മുടെ മാനസ്സാന്തരത്തിനുവേണ്ടി ദീർഘക്ഷമയോടിരിക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായി തന്റെ കരുണാസനത്തെ മുമ്പും തന്റെ ന്യായാസനത്തെ പിമ്പുമായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. താൻ കരുണാസനത്തിൽനിന്നുനീങ്ങി ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുംമുമ്പെ നാം കരുണ പ്രാപിക്കേണ്ടതത്രെ. കരുണാസിംഹാസനത്തിൽനിന്നും നീതിയിൻസിംഹാസനത്തിൽ താൻ ഉപവിഷ്ടനാകുമ്പോൾ കൃപയുടെ വാതിൽ എന്നേക്കുമായി അടയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരണമായി പ്രതിഫലം കൊടുപ്പാൻ മനുഷ്യരാശി മുഴവൻ തന്റെ മുമ്പാകെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയും സമുദ്രങ്ങളും അവയിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മർത്യശരീരങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ആത്മലോകത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന പരേതാത്മാക്കളും അന്തരീക്ഷവായുവിൽ ലയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാണനും വീണ്ടും അതാതിന്റെ മർത്യശരീരങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മരണത്തിങ്കൽ പരസ്പരം വേർപിരിഞ്ഞ് ഭൂതാവശേഷമായിത്തീർന്ന ശരീരവും, ആത്മലോകത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന ആത്മാവും വായുവിൽ കലർന്ന പ്രാണനും അത്യത്ഭുതകരമാംവണ്ണം പുന:സംഘടിച്ച് പ്രകൃതാതീതആത്മശരീരനായി ന്യായാസനത്തിനു മുമ്പാകെ നിലകൊള്ളും. മുഖപക്ഷമില്ലാത്ത ന്യായാധിപതി അതുവരെയുള്ള അവരുടെ കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ച് അവരുടെ സുകൃതദുഷ്കൃതങ്ങൾക്കനുസരണമായി പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു (1 കോറി. 15: 53). 'ഈ ദ്രവത്വമുള്ളത് അദ്രവത്വത്തേയും ഈമർത്യമായത് അമർത്യത്വത്തേയും ധരിക്കുവാനിരിക്കുന്നു'.

വി. സഭയും സഭയിൻകൂടാരവും 5.

സഭയിൻകൂടാരത്തിന്റെ ചതുർവിധമാഹാത്മ്യം

(ഫാദർ ഗീവറുഗീസ്, ആത്തുങ്കൽ)

സഭയിൻകൂടാരത്തിന്റെ വിശേഷഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നാലുവിധഗുണവിശേഷങ്ങൾ അതിൽ കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. (a) വിശുദ്ധം. (b) ഏകം. (c) ഗോത്രസ്ഥിതം. (d) പൊതുവായത്.

a) സഭയിൻകൂടാരം വിശുദ്ധം (Holy)

സഭയിൻകൂടാരവും അതിലുള്ള സകലവും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ് (പുറ. 40: 9–11). അതിനാൽ അതിനെ വിശുദ്ധമന്ദിരം (Sanctuary) എന്നു വിളിക്കുന്നു (പുറ. 25:8; 36:1–4). അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഇസ്രായേല്യർ വിശുദ്ധിയുള്ളവരും (ആവ. 7: 6) അതിലെ കാർമ്മികർ വിശുദ്ധ തൈലത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരും ആയിരുന്നു (പുറ. 28: 41; 30: 23–29). അതിനാൽ അതിലെ കർമ്മങ്ങളും ശുദ്ധമുള്ളതാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള കർമ്മങ്ങളാൽ ഇസ്രായേൽമക്കൾ പാപങ്ങളിൽനിന്ന് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട് വിശുദ്ധജീവിതത്തിൽ വളർന്നുവന്നു (ലേവി. 10: 17; 24: 9). സഭയിൻകൂടാരത്തിലെ ശുദ്ധീകരണമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ മൂശയും, കർമ്മികൾ പുരോഹിതന്മാരും, കർമ്മസാധനം പ്രത്യക്ഷമായതും, ഫലം ആന്തരികകൃപകളെ ദാനംചെയ്യുന്നതും വിശ്വാസികളാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതും ആയിരുന്നു.

ഇതുപോലെ തിരുസഭ വിശുദ്ധിയുള്ളതാകയാലത്രേ അതിനെ 'വിശുദ്ധ സഭ' എന്നു വിളിക്കുന്നത്. 'അവൻ അവളെ …… വെടിപ്പാക്കി വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിനും കറ, ചുളുക്കം മുതലായവ ഒന്നും ഇല്ലാതെ സഭയെ ശുദ്ധവും നിഷ്കളങ്കവുമായി …… നിറുത്തേണ്ടതിനും …… ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു' (എഫേ. 5: 26, 27; സങ്കീ. 93: 5). അതിലെ ജനങ്ങളും കർമ്മികളും വിശുദ്ധിയുള്ളവർ ആകുന്നു (1 കോരി. 1: 2, 3; യോഹ. 13: 10; 1 പ

ത്രോ. 2: 9). സഭയിലെ വിശുദ്ധകർമ്മങ്ങൾ പാപത്തിൽനിന്നുള്ള വിടുതലിനും ആത്മികവളർച്ചയ്ക്കും ഉള്ള ശുദ്ധീകരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ അത്രെ (തീത്തോ. 3: 6; റോമ. 6: 1; യോഹ. 6: 57; 15: 2). അതിനാലത്രെ സഭയിലെ കർമ്മങ്ങൾ വിശുദ്ധം—ക്കുദാശ—എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ കർമ്മങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ ക്രിസ്തു അത്രെ (1 കോരി. 11: 23; മത്താ. 28: 19). അതു പട്ടക്കാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്നു (2 കോരി. 3: 6; യാക്കോബ് 5: 14). അതിനു പ്രത്യക്ഷസാധനങ്ങളും ആത്മിക കൃപാദാനങ്ങളും ഉണ്ട് (എബ്രാ. 10: 22; മത്താ. 26: 26; റോമാ. 10; 10; 6: 4; അപ്പോ. പ്ര. 8: 36, 37).

b) സഭയിൻകൂടാരം ഒന്നുമാത്രം

ഇസ്രായേൽമക്കൾക്ക് പാപപരിഹാരത്തിനും, ശുദ്ധീകരണത്തിനും, ആരാധനയ്ക്കും, ദൈവികസംസർഗ്ഗത്തിനും ആധാരമായി ഈ ഒരു കൂടാരം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിൽ കാണുന്ന ഏക ദൈവം, ഏകവിശ്വാസം, ഏക ആരാധന, ഏകവാതിൽ, ഏക ബലിപീഠം, ഏകകൃപാസനം മുതലായ ഏകത്വങ്ങൾ ഇസ്രായേല്യരെ ഏകീകരിക്കുന്നതിനും അവരുടെ ഇടയിൽ ഏകവിശ്വാസം പുലർത്തുന്നതിനും പ്രയോജനപ്പെട്ടു. ഈ കൂടാരത്തിൽ ഏകദൈവം അധിവസിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് ഇസ്രായേൽമക്കൾക്ക് ദൈവികനൽവരങ്ങൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 'ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ വസിപ്പാൻ അവർ എനിക്ക് ഒരു വിശുദ്ധമന്ദിരം ഉണ്ടാക്കണം' (പുറ. 25:8; 29:45). 'ഞാൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള സമാഗമനകൂടാരം .... അവിടെ ഞാൻ ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്കു വെളിപ്പെടും' (പുറ. 29: 43). ഇതല്ലാതെ അവർക്ക് മററ് ഒരു ദൈവികമന്ദിരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

നിഴലായ സഭയിൻകൂടാരത്തിന്റെ പൊരുളായ വിശുദ്ധസഭയും ഒന്നുമാത്രം ആകുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിൽ ഓരോ പ്രദേശത്തു കൂടുന്ന ഉപസഭകളെ പ്രാദേശികപേരിൽ സഭ (Church) എന്നു പറയുന്നു. (ആസ്യയിലെ ഏഴുസഭകൾ (വെളി. 1:4; 2: 1, 8) എങ്കിലും അവയെല്ലാം ഏകസഭയുടെ (Church) ഉപവിഭാഗങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ക്രിസ്തീയസഭ രണ്ടില്ല, ഒന്നു മാത്രമേ ഉള്ളു. 'പലരായ നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശരീരവും എല്ലാവരും തമ്മിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു' (റോമ. 12: 5). 'നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രെ' (ഗലാ. 3: 28). 'ഒരു ആട്ടിൻകൂട്ടവും ഒരു ഇടയനും ആകും' (യോഹ. 10: 16). 'ശരീരം ഒന്ന്, ആത്മാവ് ഒന്ന്, കർത്താവ് ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്ന്, സ്നാനം ഒന്ന്, ദൈവവും പിതാവും ആയവൻ ഒരുവൻ' (എഫെ. 4: 4–6). അതിനാൽ പാപപരിഹാരം ലഭിച്ച ദൈവികസംസർഗ്ഗം ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ പരിശുദ്ധസഭയിൽ വരണം. 'ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദൈവാലയം' ആകുന്നു അതു് (1 തീമോ. 3:15). ഈ ദൈവാലയത്തെപ്പററി 'എല്ലാററിലും എല്ലാം നിറയ്ക്കുന്നവന്റെ നിറവായ അവന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭ' എന്നും പറയുന്നു (എഫെ. 1:23).

സഭയിൻകൂടാരത്തിൽ ഒന്നു മാത്രം ഉള്ള ഓരോന്നിനെപ്പററി പ്രത്യേകം പഠിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ ഒന്നായ ഏകവാതിലിനെപ്പററി ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തിച്ചു കടന്നുപോകുന്നതു് പ്രയോജനം എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

FOR FAVOURS RECEIVED

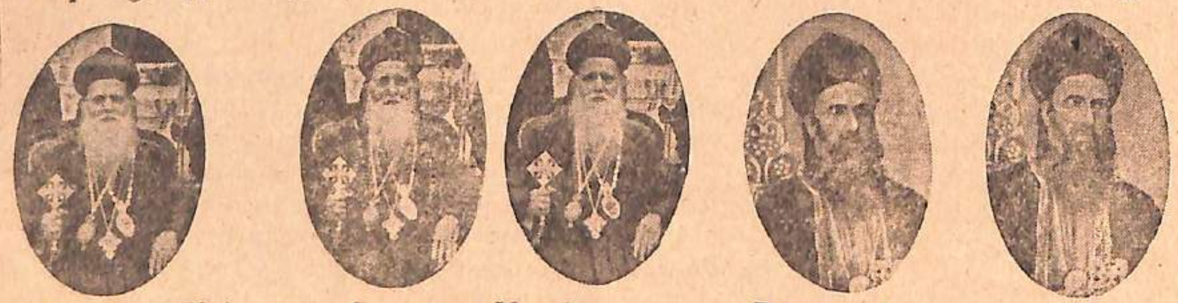

Chacko pillai, Kolencherry. Sosamma Varghese, Kunnamkulam. Beenamol, Renukoot. T. V. Chacko, Nicobar Islands.

ഏകവാതിൽ. സഭയിൻകൂടാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഒരേ ഒരു വാതിൽ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു (പുറ. 40: 30). ആ വാതിലിൽകൂടി പ്രവേശിക്കാത്ത ഒരുത്തനും സഭയിൻകൂടാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനൊ, ബലിശുശ്രൂഷകളിലും ആരാധനകളിലും പങ്കെടുക്കുന്നതിനൊ, കൃപാസനത്തിലേക്ക് അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിനൊ സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. സഭയിൻകൂടാരം ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന വിശുദ്ധ സഭയെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരമായ നാലുവിധശരീരങ്ങളെപ്പററി വേദപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു.

i) മർത്ത്യശരീരം അഥവാ മനുഷ്യാവതാരം. ഇതു സർവ്വലോകങ്ങളുടെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ജഡമെടുത്ത ശരീരം ആകുന്നു (യോഹ. 1: 14)..

ii) അമർത്ത്യശരീരം അഥവാ പുനരുത്ഥാന ശരീരം. ഇതു് വിശ്വാസികളെ പുനരുത്ഥാനജീവിതത്തിൽ നിലനിറുത്തി കൃപാസനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു (എബ്രാ. 9: 11, 12).

iii) സഭയാകുന്ന ശരീരം. ഇതു വിശ്വാസികൾ യേശുക്രിസ്തുവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം നിലനിറുത്തി ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ രക്ഷാകരമായ രഹസ്യങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. (എഫെ. 3: 6, 7; 4: 11–13).

iv) നൽകപ്പെട്ട ശരീരം. ഇതു് വിശ്വാസികൾക്ക് നിത്യജീവനെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു (മത്താ. 26: 26; 1 കോരി. 11: 24; യോഹ. 6: 54–56).

സഭയിൻകൂടാരത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഏകവാതിൽമാത്രം ആയിരുന്നതുപോലെ പരിശുദ്ധ സഭയാകുന്ന സഭയിൻകൂടാരത്തിലേക്ക പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകവാതിൽ മുൻപറഞ്ഞ 1–ാമത്തെ മർത്ത്യശരീരത്തിൽനിന്നും 2–ാമത്തെ അമർത്ത്യശരീരം പ്രാപിക്കുന്ന ഘട്ടമായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ കബറടക്കം ആകുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ഞാൻ വാതിൽ ആകുന്നു' (യോഹ. 10: 8, 9). സഭയിൻകൂടാരത്തിലെ ഓരോന്നും ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ രക്ഷാകരമായ രഹസ്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അതിനാൽ സഭയിൻകൂടാരത്തിലെ ഓരോന്നിനെപ്പററിയും പഠിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യങ്ങളുടെ ഓരോഘട്ടംവഴി വിശ്വാസികൾക്ക് അനുഭവമാകുന്ന രക്ഷയെപ്പററി അത്രെ നാം പഠിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത് ക്രൂശിൽ മരിച്ചവനായ ക്രിസ്തു കബറടക്കപ്പെട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേററു എന്നുള്ള സംഗതികളിൽ കബറടക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യമാണ് വാതിൽ എന്നു പറയുന്നതു്. ഞാൻ വാതിൽ ആകുന്നു എന്ന് യേശുക്രിസ്തു പറയുമ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായ കബറടക്കം ആകുന്നു വാതിൽ എന്നും, ആ വാതിൽവഴി തൊഴുത്തിൽ (സഭയിൽ) പ്രവേശിക്കണമെന്നും സ്പഷ്ടം. അതിനാലത്രെ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആണ്ടു തക്സായിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറടക്കം 'എത്രയോ വിസ്മയനീയം' എന്ന് പല തവണ ഉരുവിട്ടുപറയുന്നതു്. 'തങ്ങളുടെ അവകാശത്തിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടവരും തള്ളപ്പെട്ടവരുമായവർക്ക് സ്വർഗ്ഗീയമണവറയുടെ വാതിൽ അതിനാൽ തുറക്കപ്പെട്ട ദൈവികകബറടക്കം എത്രയൊ വിസ്മയനീയം' (ആണ്ടുതക്സാ). യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അഥവാ ഏകവാതിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിൽ പങ്കാളി ആവുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ആത്മപദാർത്ഥസൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യൻ പദാർത്ഥംവഴി പാപം ചെയ്തതിനാൽ പദാർത്ഥംവഴി ആത്മരക്ഷ പ്രാപിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ പ്രധാന രഹസ്യം എന്ന് ഞാൻ എന്റെ ലേഖനപരമ്പരകളിൽ മുമ്പ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറടക്കത്തിൽ പങ്കാളിയാകുന്നതിന് ക്രിസ്തു നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന രഹസ്യമാണ് വിശുദ്ധ സ്നാനം (മാമോദീസാ). ഇതിനെപ്പററി ഒരു ശരിയായ വിവരണം റോമാലേഖനം 6: 1–11 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ സഭയിൻകൂടാരമാകുന്ന പരിശുദ്ധ സഭയിലേക്കുള്ള ഏക പ്രവേശനമാർഗ്ഗം വാതിൽ, വിശുദ്ധ മാമോദീസാ ആകുന്നു. വിശുദ്ധ മാമോദീസാമൂലം ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിൽ പങ്കാളി ആകുന്നു എന്നും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ കഴിച്ചിടപ്പെട്ടു എന്നും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ചേർന്ന് ജീവന്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നും പ്രസക്തഭാഗങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വീണ്ടും ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു: 'സ്നാനത്തിൽ നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ അടക്കപ്പെടുകയും... അവനോടുകൂടെ നിങ്ങളും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും ചെയ്തു' (കോല. 2: 12). ഇതത്രെ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. സ്നാനം ഒന്നു മാത്രം (എഫെ. 4: 5). രണ്ടു സ്നാനം യേശു

ക്രിസ്തുവൊ വി. സഭയൊ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരിക്കൽ സ്നാനപ്പെട്ടവൻ വീണ്ടും സ്നാനപ്പെടുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ രക്ഷാകരമായ, ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തെ അവഗണിക്കുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടം. ഇതിനെപ്പററി വി. പൗലൂസ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. 'ഒരിക്കൽ സ്നാനം ലഭിച്ചിട്ട്...പിന്മാറിപ്പോയാൽ തങ്ങൾക്കുതന്നെ ദൈവപുത്രനെ വീണ്ടും ക്രൂശിക്കുന്നവരും അവനു് ലോകാപവാദം വരുത്തുന്നവരും ആകകൊണ്ടു് അവരെ പിന്നെയും മാനസ്സാന്തരത്തിലേക്കു പുതുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല' (എബ്ര. 6:4–6). ഇവിടെ സ്നാനം എന്ന വാക്കു് ചില ഭാഷാന്തരങ്ങളിൽ 'പ്രകാശനം' (Enlightened) എന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്നാനത്തിനു് അക്കാലത്തു് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രകാശനം എന്നു് അർത്ഥം വരത്തക്ക പദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് അപ്രകാരം ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുകാണുന്നതു്. എന്നാൽ സുറിയാനിയിൽ മാമോദീസ്സാ (സ്നാനം) എന്നുതന്നെ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സഭയിൻകൂടാരവാതിൽ വഴി എല്ലാ ഇസ്രായേൽ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും പ്രവേശനം ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ (ആവ. 4: 10; 31 2; എസ്രാ. 10: 1) വിശുദ്ധസഭയിൽ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും സ്നാനംവഴി പ്രവേശനം നൽകുന്നു. ഇപ്രകാരം പ്രവേശിക്കുന്നവരെ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ആട്ടിൻപററമായി ഗണിക്കുന്നു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 10–ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്ന തൊഴുത്തു് സഭയും, തൊഴുത്തിൽ കാണുന്ന ആട്ടിൻപററം ഇടയനായ ക്രിസ്തുവിന്റേതും ആകുന്നു. യോഹ. 21–ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ തൊഴുത്താകുന്ന സഭയിൽ ഉള്ള മൂന്നുതരം ആട്ടിൻപററത്തെ നാം കാണുന്നു. (1) കുഞ്ഞാടുകൾ 21: 15, (2) മുട്ടാടുകൾ 21: 16, (3) പെണ്ണാടുകൾ 21: 17. ഇതിൽ 17–ാം വാക്യം സുറിയാനിയിൽ പെണ്ണാടുകൾ എന്നു് സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നുണ്ടു്. 21: 15–ാം വാക്യം വായിക്കുമ്പോൾ സഭയിൽ കുഞ്ഞാടുകൾ (കുട്ടികൾ) ഉണ്ടു് എന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. സഭയിൽ ഉള്ള ആട്ടിൻപററമാകുന്ന സ്ത്രീകളെയും പുരുഷന്മാരെയും കുട്ടികളെയും മേയിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല സഭയിലെ ഭാരവാഹികളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവർക്കും സഭയാകുന്ന തൊഴുത്തിൽ പ്രവേശിക്കത്തക്കവിധമത്രെ സ്നാനം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. 'വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും ജനിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആക്കും ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ കഴികയില്ല' (വി. യോഹ. 3: 5). ഇവിടെ ദൈവരാജ്യം എന്നു പറയുന്നതു് സഭയാകുന്നു. ആക്കും എന്ന പദം മലയാളത്തിലും തീസ് എന്ന പദം ഗ്രീക്കിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു് സ്ത്രീപുരുഷആബാലവൃദ്ധത്തെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുള്ള പദം ആകുന്നു. സ്നാനംവഴി സഭയിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത ഒരുവനും സഭാചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനോ കൃപാമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനോ അവകാശമില്ല (അപ്പോ. പ്ര. 2: 41, 42, 47).

c) ഗോത്രസ്ഥിതം

മൂശ സ്ഥാപിച്ച സഭയിൻകൂടാരം പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളാൽ കെട്ടപ്പെട്ടതാണു് (പുറ. 25: 1–29). സഭയിൻകൂടാരവും അതിലെ ആരാധനകളും ശുശ്രൂഷകളും സഭയിൻകൂടാരത്തിന്റെ നാലു ഭാഗങ്ങളിലും വസിക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഉള്ളതായിരുന്നു. സഭയിൻകൂടാരത്തിനു ചുററും പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു് പൗരോഹിത്യപാളയവും അതിനു ചുററും പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും വസിച്ചിരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച പരിശുദ്ധ സഭയുടെ (മത്താ. 16: 18) അടിസ്ഥാനം പന്ത്രണ്ടു് അപ്പോസ്തോലന്മാർ ആണു്. 'നഗരത്തിന്റെ മതിലിനു് പന്ത്രണ്ടു് അടിസ്ഥാനവും, അതിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ പന്ത്രണ്ടു് അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ പേരുകളും ഉണ്ടു്' (വെളി. 21: 14). 'ക്രിസ്തു തന്നെ മൂലക്കല്ലായിരിക്കെ നിങ്ങളെ അപ്പോസ്തോലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണിതിരിക്കുന്നു' (എഫേ 2: 20). ക്രിസ്തീയസഭയുടെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തകരും വളർച്ചയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ചവരും പന്ത്രണ്ടു് അപ്പോസ്തോലന്മാർ ആണു് (ലൂ. 9: 1–11; മത്താ. 28: 18–20; അപ്പോ. പ്ര. 1: 8). യേശുക്രിസ്തുവും തന്റെ പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലന്മാരും സഭയ്ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന വിശ്വാസോപദേശാചാരങ്ങളിൽ സഭ നിലകൊള്ളുന്നു (അപ്പോ. പ്ര. 2: 42; 2 തെസ്സ. 2: 15; 2 തീമോ. 2: 16–17) ഇതുകൊണ്ടാണു് വിശുദ്ധ സഭയെ അപ്പോസ്തോലികം (ശ്ലൈഹികം) എന്നു വിളിക്കുന്നതു്.

d) പൊതുവായതു്

സഭയിൻകൂടാരം ഇസ്രായേൽമക്കളുടെ പൊതുവായ കൂടാരം ആണു്. ഓരോ കുടുംബത്തിനും താമസിക്കുന്നതിനു് ഓരോ കൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും എല്ലാവർക്കുംകൂടി പൊതുവായ ഒരു കൂടാരം ഇതുമാത്രമായിരുന്നു. അതിൽ വർഗ്ഗവ്യത്യാസമൊ സ്ഥിതിവ്യത്യാസമൊ അവകാശമായിരുന്നില്ല.

വി. സഭയും പൊതുവായ ഒന്നാണു്. അതിൽ വർഗ്ഗീയതയൊ സ്ഥിതിവ്യത്യാസമൊ ഇല്ല. 'ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചതിനെ നീ മലിനം എന്നു വിചാരിക്കരുതു്' (അപ്പോ. പ്ര. 10: 15). ലോകത്തിൽ ഉള്ള നാലു ഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ളവർക്കു ജാതിമതഭേദമെന്യെ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു് ആരാധന നടത്താവുന്നതാണു് (അപ്പോ. പ്ര. 1: 8; മർക്കൊ. 16: 15; യോഹ. 10: 16) അതിനാൽ വി. സഭയെ പൊതുവിന്നടുത്തതു് അഥവാ കാതോലികം എന്നു പറയുന്നു.

(തുടരും)

F O R F A V O U R S R E C E I V E D

A FIRM BELIEVER, NAGAPUR.

ബാലരംഗം

യേശുനാഥന്റെ പൂന്തോട്ടം

കുഞ്ഞനുജന്മാരെ........ കുഞ്ഞനുജത്തിമാരെ,

കുഞ്ഞിച്ചായൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ കഥകൾ എല്ലാം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ?

എത്രയെത്ര കഥാപാത്രങ്ങളും ആയി നമ്മൾ പരിചയപ്പെട്ടു. പ്രഭാതപുഷ്പത്തെപ്പോലെ പരിശുദ്ധയായ കുഞ്ഞുറാണി, പനിനീർപ്പൂവിന്റെ ഭംഗിയുള്ള കുഞ്ഞുമേരി, കൊക്, കൊക് പാടിനടക്കുന്ന മദാമ്മക്കോഴി, കിയാം കിയാം പാടിനടക്കുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ, തലയിൽ വെള്ളിക്കിരീടം അണിഞ്ഞ വല്യമ്മച്ചി, പാട്ടുപാടുന്ന ആട്ടിടയൻ, കുത്താടിക്കളിക്കുന്ന കുഞ്ഞാടുകൾ, ദൈവദൂതനെപ്പോലെ സുന്ദരനായ ആഞ്ജലോ...എല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ കൺമുമ്പിലൂടെ ഒരു ജാഥാ നടത്തിപ്പോകയാണു്; ഇല്ലേ?

'മലങ്കരസഭ'യുടെ പഴയ ലക്കങ്ങൾ നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതേ. ബാലരംഗത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ട ആ കഥാപാത്രങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കെപ്പോൾവേണമെങ്കിലും മാസികകൾ തുറന്നുകാണാമല്ലോ.

മജ്നു എന്ന പേരുള്ള ഒരു ബാലന്റെ കഥയാണു് ഈ പ്രാവശ്യം കുഞ്ഞിച്ചായൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

മോഹനനും, മജ്നുവും ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരാണു്. പണവും പ്രശസ്തിയും ഉള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലാണവർ ജനിച്ചതു്.

മോഹനനും, മജ്നുവും കൊച്ചുകുട്ടികളായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അവരുടെ അപ്പച്ചൻ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അവർ അവരുടെ അപ്പച്ചനെ 'ഡാഡി' എന്നാണു് വിളിച്ചിരുന്നതു്.

അവരുടെ 'ഡാഡി'യുടെ ജ്യേഷ്ഠന്മാരിൽ ഒരാൾ ഒരു പുരോഹിതനാണു്. അദ്ദേഹത്തെ അവർ 'അച്ചനപ്പച്ചൻ' എന്നാണു് വിളിക്കുക.

'ഞാൻ അച്ചനപ്പച്ചനെപ്പോലെ ഒരു വൈദികൻ ആയിത്തീരും' മോഹനൻ സാധാരണ പറയും.

'ഞാൻ ഡാഡിയെപ്പോലെ ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിത്തീരും' മജ്നു അപ്പോൾ പറയും.

കൺമണികളെപ്പോലെ ഓമനിച്ചാണ് അവരുടെ അമ്മച്ചി അവരെ വളർത്തിയത്. ഡാഡിയുടെ മരണത്തെ ഓർത്ത് ദുഃഖിക്കാൻ ആ കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ അമ്മച്ചി അവസരം കൊടുത്തിരുന്നില്ല.

മോഹനൻ സൽസ്വഭാവിയും ശാന്തശീലനും ആയിരുന്നെങ്കിലും മജ്നു ആരെയും അനുസരിക്കാത്ത ഒരു കുസൃതിക്കുട്ടൻ ആയിരുന്നു.

മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കാതെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഒരുകൂട്ടം കുട്ടികൾ ആയിരുന്നു അവന്റെ കൂട്ടുകാർ. സിനിമയ്ക്കും, പുകവലിക്കും മറ്റുമായി എപ്പോഴും പണം ചെലവഴിക്കുന്നതിന് അവന് ഒരു മടിയും ഇല്ല.

മജ്നുവിന്റെ ദുഃസ്വഭാവം അവന്റെ അമ്മച്ചിയെ കഠിനമായി വേദനിപ്പിച്ചു. പള്ളിയിലും സൺഡേസ്കൂളിലും പോകുന്നതിന് അവന് ഒരു താല്പര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സൺഡേസ്കൂളിൽ പോകുന്ന കുട്ടികളെ അവൻ കളിയാക്കുമായിരുന്നു.

ദുശ്ശീലങ്ങൾ പലതുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പല നല്ല ഗുണങ്ങളും മജ്നുവിനുണ്ടായിരുന്നു: കൂട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി ജീവൻവെടിയാൻപോലും അവൻ തയ്യാറായിരുന്നു.

പക്ഷേ പഠനത്തിൽ അവന് വലിയ ഉത്സാഹം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു വർഷം തികച്ച് ഒരു സ്കൂളിൽപോലും അവൻ പഠിച്ചിട്ടില്ല. പുതിയ സ്ഥലങ്ങൾ....പുതിയ സ്കൂളുകൾ...പുതിയ കൂട്ടുകാർ...ഇങ്ങനെ ലക്ഷ്യംഇല്ലാത്ത ഒരു സഞ്ചാരിയെപ്പോലെയായിരുന്നു അവന്റെ ജീവിതം.

ബുദ്ധിയുള്ള കുട്ടിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് വാർഷികപ്പരീക്ഷയിൽ അവൻ കഷ്ടിച്ച് ജയിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഓരോ വർഷം ചെല്ലുന്തോറും ഓരോ വിഷയത്തിനും കിട്ടുന്ന മാർക്കുകൾ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

ഓരോ വർഷവും ഏവ്വിധമെങ്കിലും ക്ലാസ്സുകയറ്റം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന മജ്നുവിനു 8-ാം സ്റ്റാൻഡാർഡിൽനിന്ന് ചാടിക്കയറാൻ സാധിച്ചില്ല. ആ തോൽവി അവനെ കഠിനമായി വേദനിപ്പിച്ചു.

ജീവിതത്തിലാദ്യമായി നേരിട്ട തോൽവി! കൃത്യനിഷ്ഠയോടെ പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും കൂടുതൽ മാർക്കുവാങ്ങി പാസ്സാകാൻ മജ്നുവിന് സാധിക്കുമായിരുന്നു. നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ നല്ല അവസരങ്ങളെ ർത്ത് അവൻ ദുഃഖിച്ചു. അന്നു കൂട്ടുകാരോടൊത്ത് അലഞ്ഞുതിരിയാൻ പോലും അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

മനോഹരങ്ങളായ കുന്നുകളാൽ വലയംചെയ്യപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന അവരുടെ റബ്ബർ എസ്റ്റേറ്റിനെക്കുറിച്ച് മജ്നു ഓർമ്മിച്ചു. മോഹനഗിരി എസ്റ്റേറ്റ്! പേരുപോലെതന്നെ മനോഹരമായ ആ എസ്റ്റേറ്റിൽ ചെറുതെങ്കിലും ഭംഗിയുള്ള ഒരു കെട്ടിടം അവർക്കുണ്ട്. അവധിക്കാലങ്ങളിൽ അധികദിവസവും 'മോഹനഗിരി' എസ്റ്റേറ്റിൽ പോയി താമസിക്കുന്നതാണവനിഷ്ടം.

അവരുടെ തോട്ടത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചുമതലയും വഹിക്കുന്ന ബേബി, മജ്നുവിനെ സ്വന്തം അനുജനെപ്പോലെയാണ് സ്നേഹിക്കുന്നത്. കൂടാതെ തോട്ടത്തിലെ ജോലിക്കാരായ നടരാജനും, പൊന്നനും, ശങ്കരപ്പിള്ളയും, കുഞ്ഞുവർക്കിയും എല്ലാം മജ്നുവിനെ വളരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. 'കൊച്ചുസാർ' എന്നാണ് 'മജ്നു'വിനെ അവർ ഓമനിച്ചുവിളിക്കുക.

തോട്ടംജോലിക്കാർ അവരുടെ കൊച്ചുസാറിന് നല്ല സ്വീകരണമാണു നൽകിയത്. എപ്പോഴും ഉന്മേഷഭരിതനായി കാണാറുള്ള മജ്നുവിനെ മ്ലാനവദനനായി കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു സങ്കടം തോന്നി.

തോട്ടത്തിന്റെ താഴെവശത്തുകൂടി ഒരു പുഴ ഒഴുകുന്നുണ്ട്; പൊന്നിലഞ്ഞിപ്പുഴ പൊന്നിലഞ്ഞിക്കാടുകൾ കടന്നുവരുന്നതുകൊണ്ടാവാം ആ പുഴയ്ക്കു പൊന്നിലഞ്ഞിപ്പുഴ എന്നു പേരുകിട്ടിയത്.

പുഴയുടെ തീരത്തുകൂടി ഏകനായി കുറേസമയം അവൻ നടന്നു. പടർന്നുനില്ക്കുന്ന ഒരാറ്റുവഞ്ചിയുടെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ അവനു വളരെ ആശ്വാസംതോന്നി. പല പലചിത്രങ്ങളും അവന്റെ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തി.

അവന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട 'ഡാഡി'യുടെ ചിത്രം ആദ്യമായി അവന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. തന്നെ തോളിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന 'ഡാഡി'യുടെ ചിത്രം അവരുടെ സ്വീകരണമുറിയിൽ ചില്ലിട്ടു തൂക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. മധുരമായി മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഡാഡി.

'കുഞ്ഞേ...നീ ഒരു വലിയ ആളായിത്തീരുന്നതു കാണാൻ 'ഡാഡി' എത്രമാത്രം ആശിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ? ഇപ്രാവശ്യം തോറ്റതിനെക്കുറിച്ച് എന്റെ പൊന്നുമോൻ ദുഃഖിക്കേണ്ട. ദൈവാശ്രയത്തോടും സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടും ഇന്നുമുതൽ പഠിക്കുക. എന്റെ മോൻ ഒരു വലിയ ആളായിത്തീരും'.

ഡാഡിയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് അവൻ ചാടിയെണീറ്റു. പക്ഷേ ഡാഡിയെ കാണാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല.

ആറ്റുവഞ്ചിയുടെ ഇലപ്പടർപ്പിനെ പിടിച്ചുകുലുക്കിക്കൊണ്ട് പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റു പാട്ടുപാടുന്നു. പൊന്നിലഞ്ഞിപ്പുഴ ശാന്തമായൊഴുകുന്നു.

ഡാഡിയെ കാണാൻകഴിയാതെപോയതിൽ ദുഃഖം തോന്നി. വീണ്ടും ആറ്റുവഞ്ചിയുടെ ചുവട്ടിൽ ശാന്തനായി അവൻ ഇരുന്നു. പുഴയുടെ തീരത്ത് കുറേ വെള്ളക്കല്ലുകൾ കൂടിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവനു വലിയ കൗതുകം തോന്നി. ആ കല്ലുകൾ എടുത്ത് അവൻ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. പിന്നീട് ഒന്നൊന്നായി ആറ്റിലേക്ക് എറിഞ്ഞു.

കല്ലുകൾ ആറ്റിൽ വീഴുമ്പോൾ നുരകൾ പൊട്ടിച്ചിതറുന്നതു കണ്ട് അവനു വലിയ രസംതോന്നി.

'അരുത്...അരുത്...' ആരോവിളിച്ചുപറയുന്നതു കേട്ട് അവൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

വെള്ള നിലയങ്കി ധരിച്ച ഒരു ദൈവദൂതനായിരുന്നു അത്. ദൈവദൂതൻ മജ്നുവിന്റെ അടുത്തെത്തി.

'കുഞ്ഞേ...നീ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞ ആ കല്ലുകൾ എല്ലാം മാണിക്യക്കല്ലുകൾ ആണ്. ഇനിയുള്ള കല്ലുകൾ എങ്കിലും നീ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതേ...'ദൈവദൂതൻ മജ്നുവിനോടു പറഞ്ഞു.

മജ്നു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ദൈവദൂതൻ അവനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

'കുഞ്ഞേ...നീ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ നല്ല അവസരങ്ങൾ ആണ് ആ മാണിക്യക്കല്ലുകൾ. നിനക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം നീ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. നിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും ഓരോ മാണിക്യക്കല്ലാണ്. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും പ്രയോജനകരമായ രീതിയിൽ ജീവിക്കാത്ത ഓരോ മനുഷ്യനും തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന മാണിക്യക്കല്ലുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഇന്നുമുതൽ നീ ദൈവപൈതലായി വളരണം'.

ദൈവദൂതന്റെ ഉപദേശം അവൻ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു.

തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഡാഡി ദൈവദൂതന്റെ സമീപം നിൽക്കുന്നതവൻ കണ്ടു. ഡാഡിയെ കെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ അവൻ മുന്നോട്ടോടി.

'ദൈവദൂതൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം എന്റെ മോൻ അനുസരിക്കുമോ?' ഡാഡി അവനോടു ചോദിച്ചു.

'ഓ! എന്റെ ഡാഡി! ദൈവദൂതൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഞാൻ അനുസരിക്കും. ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ ഒരു ദൈവപൈതലായി വളരും'.

അതു പറയുമ്പോൾ ആരോ അവനെ തലോടുന്നതുപോലെ തോന്നി. ബേബിയും നടരാജനും തന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു. ഡാഡിയെയും, ദൈവദൂതനെയും അവിടെങ്ങും കണ്ടില്ല.

താൻ സ്വപ്നം കാണുകയായിരുന്നുവെന്നു മജ്നുവിന് അപ്പോഴാണു മനസ്സിലായത്.

ബേബിയോടും നടരാജനോടും ഒത്ത് തോട്ടത്തിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവദൂതനും ഡാഡിയും നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു.

ആ സ്വപ്നത്തിന് ഒരു വലിയ അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് അവനു മനസ്സിലായി. തന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നയുടൻതന്നെ അവൻ ഒരു പുതിയ ടൈംടേബിൾ തയ്യാറാക്കി. സ്കൂളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ടൈംടേബിളിന്റെ മാതൃകയിലായിരുന്നു മജ്നു ടൈംടേബിൾ തയ്യാറാക്കിയത്.

പ്രാർത്ഥന, ബൈബിൾവായന, പത്രപാരായണം, പഠിത്തം, കളികൾ, വിശ്രമം തുടങ്ങി എല്ലാററിനും തന്റെ ടൈംടേബിളിൽ സമയം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു. ഓരോ നിമിഷവും വിലയുള്ള രത്നക്കല്ലുകൾ ആണെന്നും അവ വലിച്ചെറിയാൻ പാടില്ലെന്നും അവനു മനസ്സിലായി.

ഒരു വെള്ളക്കടലാസിൽ അവൻ നല്ല ചില തീരുമാനങ്ങൾ എഴുതിവച്ചു.

നമുക്കും അറിയേണ്ടേ ആ തീരുമാനങ്ങൾ?

'ചീത്തക്കൂട്ടുകെട്ടിൽ ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കലും കൂടുകയില്ല'.

'പള്ളിയിലും സൺഡേസ്കൂളുകളിലും ക്രമമായി പോകും'.

'അന്നന്നു പഠിക്കാനുള്ള പാഠങ്ങൾ അന്നന്നു പഠിക്കും. ഒരുനിമിഷംപോലും പാഴാക്കുകയില്ല'.

'അദ്ധ്യാപകരെ അനുസരിക്കും. അമ്മച്ചിയെയും മോഹനച്ചായനെയും വേദനിപ്പിക്കുകയില്ല'.

'ദൈവാശ്രയവും സ്ഥിരോത്സാഹവും ഉള്ള ഒരു മാതൃകാവിദ്യാർത്ഥിയായി ഞാൻ വളരും'.

നല്ല തീരുമാനങ്ങൾ മജ്നുവിനെ ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനാക്കി മാറ്റി. മജ്നു എല്ലാവരുടെയും കണ്ണിലുണ്ണിയായിത്തീർന്നു. എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും ഒന്നാം സ്ഥാനത്തെത്താനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം അവൻ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി.

മണലാരണ്യത്തിലെ മഹർഷിമാർ

(തുടർച്ച)

(ഫാദർ പി. വി. ജോസഫ് എം. ഏ., എറണാകുളം)

സന്യാസസങ്കേതങ്ങൾ

നാലാംനൂററാണ്ടിലെ സന്യാസസങ്കേതങ്ങൾ ഈജിപ്പ്, അറേബ്യാ, പലസ്തീൻ എന്നീ നാടുകളായിരുന്നു. ഇവയിൽ ഈജിപ്റ്റായിരുന്നു മുൻപന്തിയിൽ നിന്നിരുന്നത്. വടക്കൻ ഈജിപ്റ്റിൽ നൈടിയ, സിറെറാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളും, നീലനദിയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗങ്ങളും ഡെൽററാകളും, നീലനദിയുടെ തീരം വിട്ട് ഉൾപ്രദേശത്തേക്കു മാറി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തീബ്സി (Thebes) ൻെറ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളുമായിരുന്നു. സിറെറാ (Seeto) എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് നൈടിയായിലെ ആശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു് ഒരു പകലും ഒരു രാത്രിയും യാത്രചെയ്യേണ്ട ദൂരമുണ്ടു്, വലിയ മരുഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ. അങ്ങോട്ടു വഴിച്ചാലുകളോ വഴിയറിഞ്ഞു യാത്രചെയ്യാൻ തക്ക ചിഹ്നങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാത്രികാലങ്ങളിൽ നക്ഷത്രത്തെനോക്കിക്കൊണ്ടാണു് അങ്ങോട്ടുള്ളവഴി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതും യാത്രചെയ്തിരുന്നതും. വഴിക്കു വെള്ളംകിട്ടാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു. നല്ല നിശ്ചയദാർഢ്യവും സ്ഥിരചിത്തതയുമുള്ളവർക്കേ അവിടെ ജീവിക്കുവാൻ പററു. പരസ്പരം സ്നേഹവാത്സ്യങ്ങൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ പതിവു്. മറെറാരു സ്ഥലമാണു് സെലിയ (Cellia). സന്യാസജീവിതത്തിൻെറ ആദ്യപടിയിലെ പരിശീലനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു കുറെക്കൂടി ഏകാന്തത വേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. ഈ മരുപ്രദേശം വളരെ വിസ്തൃതമാണു്. ഒരു സെല്ലു്, മറെറാരു സെല്ലിൽനിന്നു കാണുവാനോ വിളിച്ചാൽ വിളി കേൾക്കുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തത്ര ദൂരത്തിലായിരുന്നു. ഒററയ്ക്കൊററയ്ക്കു് ഈ സെല്ലുകളിൽ അവർ താമസിച്ചിരുന്നു. ശ്മശാനമൂകത അവിടെ തളംകെട്ടിനിന്നു. ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയും അവർ എല്ലാവരും വി. കർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിപ്പാൻ ഒരുമിച്ചുകൂടും; തമ്മിൽ കാണും. ആരെങ്കിലും വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും അസുഖം പിടിപെട്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അവരോരുത്തരും ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിലായി അവിടെ ചെല്ലും. വെറുംകൈയ്യായി പോവുകയില്ല. ആ സഹോദരനു കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകും. യാതൊരു കാരണവശാലും ആരും തങ്ങളുടെ അയല്ക്കാരൻെറ ശാന്തതയേയും മൌനത്തേയും ഭഞ്ജിച്ചിരുന്നില്ല.

ആബട്ടുകളും നോവീസുകളും

മരുഭൂമിയിലെ പിതാക്കന്മാരെയെല്ലാം ആബട്ട്സ് (Abbots) അബാസ്–പിതാവു് – അല്ലെങ്കിൽ Elder, ഗുരു എന്നൊക്കെയാണു വിളിച്ചിരുന്നതു്. ഈ നേതാക്കന്മാരെ ആരും അസംബ്ളികൂടി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല ചെയ്തിരുന്നതു്. പിന്നീടുള്ള പല സന്യാസസമൂഹങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള പല ആശ്രമങ്ങളിലും മേധാവിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് അസംബ്ളികൂടിയാണു്. എന്നാൽ അവരുടെ സംഗതിയിൽ, അനേക വർഷങ്ങളായി സന്യാസജീവിതത്തിൻെറ ഉരുക്കുമൂശയിൽ കിടന്നു പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചവരുടെ കീഴിൽ അനേകം ചെറുപ്പക്കാർ ഉപദേശത്തിനും പരിശീലനത്തിനുമായി വന്നുകൂടുകയായിരുന്നു. അവരുടെ കീഴിൽ പരിശീലനം നടത്തുന്നവരെ സഹോദരങ്ങൾ (Brothers) എന്നും നോവീസുകൾ എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. പരിചയസമ്പ

കൊച്ചനുജന്മാരേ.. അനുജത്തിമാരേ, നമ്മിൽ പലരും സമയം വൃഥാ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരല്ലേ? തമാശ പറഞ്ഞു രസിക്കുന്നതും, കൂട്ടുകാരോടൊത്തു് ഉത്സാഹമായി കളികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതും കുഞ്ഞിച്ചായനു സന്തോഷമാണു്. പക്ഷേ കൃത്യനിഷ്ഠയോടെ ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കണം. നല്ല നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാനും അവയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാനും കുറേസമയം വേർതിരിക്കണം.

മജ്നുവിനെപ്പോലെ ഒരു ടൈംടേബിൾ നമുക്കും ഉണ്ടാക്കണം. വളരെകാര്യങ്ങൾ നമുക്കു ചെയ്യുവാനുണ്ടു്. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി...രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി....കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി...എല്ലാം.... എല്ലാം...

മജ്നുവിനെപ്പോലുള്ള കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

എല്ലാ നന്മകളുംനേർന്നുകൊണ്ടു്,

സ്വന്തം കുഞ്ഞിച്ചായൻ

ന്നരായ പിതാക്കന്മാരിൽ (ആബട്ട്സ്) നിന്നു് അവരുടെ ജീവിതചര്യകളും വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും കണ്ടും കേട്ടും പഠിച്ചിരുന്നവരാണു് ഈ നോവീസുകൾ. കോപത്തിനോ ജഡവികാരങ്ങൾക്കോ അഹങ്കാരത്തിനോ അവരെ സ്വാധീനിക്കാൻ എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും അല്പം അശ്രദ്ധ സംഭവിച്ചാൽമതി അത്തരം വീഴ്ചകൾക്കു്, തപോനിഷ്ഠമായ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾക്കു് അവർ വിധേയപ്പെട്ടിരുന്നു. നോവീസുകളെല്ലാം വേറിട്ടു് ഒററയ്ക്കാണു താമസമെങ്കിലും വി. കർബ്ബാനയ്ക്കും നമസ്ക്കാരത്തിനുമായി ഒരുമിച്ചുകൂടും. അതുകഴിഞ്ഞു് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുതന്നെ ഭക്ഷണംകഴിക്കും. അവരുടെ സമൂഹകാര്യങ്ങളെപ്പററി വളരെ ശാന്തമായി സംസാരിക്കും. അതിനുശേഷം ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ ഏകാന്തവസതികളിലേക്കു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ജോലിക്കുമായി മടങ്ങിപ്പോകും.

ജീവിതചര്യ

അവർ സ്വന്തം പ്രയത്നഫലംകൊണ്ടാണു് ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നതു്. ഓലകൊണ്ടും ഞാങ്ങണ കൊണ്ടും കൊട്ട, വട്ടി, പായ് മുതലായവ ഉണ്ടാക്കി അടുത്തുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ കൊടുത്തയച്ചു് വിററു കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടുപജീവിക്കും. ധർമ്മത്തിനും അതിഥിസല്ക്കാരത്തിനും മുൻഗണനയുണ്ടു്. കഠിനഉപവാസവും കടുത്തസന്യാസനിഷ്ഠയും നിഷ്കൃഷ്ടമായി പാലിച്ചിരുന്നു. അവർ സ്നേഹസമ്പന്നന്മാരും, അവരുടെ പെരുമാററം സൗഹൃദംനിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. സ്നേഹം പരസ്പരധാരണ, ദയ, വിവേകം എന്നീ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ പട്ടണവാസികളിലും, പൊതുവേ സംസ്ക്കാരസമ്പന്നരെന്നു് പറയാവുന്നവരിലും ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ അനേകമടങ്ങു കൂടുതൽ ഈ മരുഭൂവാസികളിലാണു കണ്ടിരുന്നതു്.

സമ്പത്തു്

ഈ പിതാക്കന്മാരുടെ വാക്കുകളിലെല്ലാം മുഴങ്ങിക്കേട്ടിരുന്നതു് സ്നേഹത്തിൻെറ ആഹ്വാനമായിരുന്നു. അദ്ധ്യാത്മജീവിതത്തിൽ സ്നേഹത്തിനുള്ള പ്രഥമ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു അവരുടെ സുവിശേഷം. സ്നേഹംതന്നെയാണു് ആത്മീയജീവിതം; അതില്ലെങ്കിൽ മറെറല്ലാ ആത്മീയപ്രയത്നങ്ങളുംഫലശൂന്യങ്ങളാണു്. സ്നേഹം മൃദുലമോഹനമായ ഒരു മാനസികവികാരവിശേഷം എന്ന നിലയിലായിരുന്നില്ല, പിന്നെയോ, ആന്തരികവും ആത്മികവുമായി തൻെറ സമസൃഷ്ടങ്ങളോടു താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നവിധത്തിലാണു് അവരെ ഭരിച്ചിരുന്നതു്. തനിക്കുവേണ്ടി എങ്ങനെയോ അതേപ്രകാരം തന്നെ–ഒട്ടും കുറവുകൂടാതെ–തൻെറ സഹോദരനെ കാണുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു അവരുടെ സ്നേഹത്തിൻെറ വ്യാപാരം. സ്വന്തം സുഖസൗകര്യങ്ങളെ അപരനുവേണ്ടി സന്ത്യജിക്കുന്നതിനുകൂടെയും ഈ സ്നേഹം അവരെ പ്രചോദിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആരെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ ആ വ്യക്തിയായി നാംതന്നെ മാറുകയാണു്. നാം നമുക്കുതന്നെ മരിച്ചവരായിത്തീരുന്നുവെന്നുള്ളതാണു് സാരം.

ശക്തിദുർഗ്ഗം

ഈ മരുഭൂവാസത്തിൻെറ ശക്തിദുർഗ്ഗം അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതമായിരുന്നു. സങ്കീർത്തനവും വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിലെ ഇതര ഭാഗ

FOR FAVOURS RECEIVED ഉപകാരസ്മരണയ്ക്കു്

A Firm! Believer, Nagpur. മറിയാമ്മമാത്യ, കടവിൽപീടികയിൽ, പുത്തൻകാവു്. M. Y. Idikki. താമസിച്ചതിൽക്ഷമാപണം

ങ്ങളും മുടങ്ങാതെ ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക അവരുടെ പതിവാണ്. ചിലപ്പോൾ ചില വാക്യങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കും ഉരുവിടുക. അധികസമയവും ചുങ്കക്കാരന്റെ യാചന—'ദൈവമേ, യേശുമിശിഹാ, മഹാപാപിയായ എന്നോടു കരുണ ഉണ്ടാകണമേ' എന്നുള്ള ഒററവാചകത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥന—ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സങ്കീർത്തനം മുഴുവനും മനഃപാഠമാക്കിയിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു അവരെല്ലാവരും.

അനുഭവസമ്പന്നരായ ചില താപസന്മാർ

വലിയ സിദ്ധന്മാരും ലളിതജീവിതം നയിച്ചവരുമായ പല പിതാക്കന്മാരെയും നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. അവരിൽ മുമ്പനാണ് താപസനായ വി. പൗലൂസ്. വി. പൗലൂസിനെ വി. അന്തോനിയോസ് ഒരിക്കലെ കണ്ടിട്ടുള്ളു. മഹാനായ അത്താനാസ്യോസ് അന്തോനിയോസിന്റെ ചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതു റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിലുടനീളം സന്യാസജീവിതത്തിലേക്കുള്ള അഭിനിവേശം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചു. പക്കോമിയോസ്, മക്കാറിയോസ് തുടങ്ങിയ മഹാശ്രേഷ്ഠന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അർസേനിയോസ് എന്ന സിദ്ധൻ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽനിന്നും മരുഭൂമിയിൽ വന്ന പാത്രആളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം കാണുവാൻ ആരെയും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ലത്രെ. ഒരിക്കൽ അർസേനിയോസിന്റെ സെല്ലിന്റെ അടുത്തുചെന്ന് ഒരു ശിഷ്യൻ ജനൽവഴി അകത്തേക്കു നോക്കുമ്പോൾ അർസേനിയോസ് നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു തീജ്വാലപോലെയാണു കാണപ്പെട്ടത്.

'യൗസേഫ് പാംബോ' എന്ന പിതാവ് എഴുന്നേററുനിന്ന് ഉയരത്തിലേക്ക് കൈകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ തന്റെ പത്തു കൈവിരലുകളും പത്ത് അഗ്നിനാളങ്ങൾ പോലെ കാണപ്പെട്ടു. ആബോ സിൽവാനസിന്റെ ശിഷ്യൻ സഖറിയാ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം കൈകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ധ്യാനനിരതനായി കാണപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് മടങ്ങിപ്പോന്നു. ആറാംമണിസമയത്തും ഒൻപതാംമണി സമയത്തും ചെന്നപ്പോൾ ആ കാഴ്ചതന്നെയാണു കണ്ടത്. പിന്നെയും മണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞു ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം കിടക്കുന്നു. ശിഷ്യൻ വാതിൽ മുട്ടിത്തുറന്ന് അകത്തു കയറി വിവരം ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കണ്ടു ഞാൻ ഇതേവരെയും അവിടെയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ് അവിടെനിന്നു പോരുവാൻ സാധിച്ചത്''.

ആബട്ട് പാസ്റ്റർ ഈ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഒരാളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനങ്ങളെല്ലാം താഴ്മയുടെ പ്രായോഗികവശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയും മനുഷ്യരുടെ ബലഹീനതകളെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളവയും ആയിരുന്നു. മഹാനായ ഒരു വ്യക്തി ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കാൻ വന്നു. അധികം സംസാരിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. എന്തുകൊണ്ട് എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ്:—'ആത്മാവിന്റെ ദുരിതത്തെക്കുറിച്ചോ കഷ്ടതകളെക്കുറിച്ചോ ചോദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും പറയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആത്മീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും മഹാനായ ഒരു വ്യക്തിയോടു സംസാരിപ്പാൻ ഞാൻ അറിവില്ലാത്തവനാണ്''.

ആബോ സീസ്സോയെസ് (Sisoes) വേറൊരു പിതാവാണ്. അദ്ദേഹത്തോട് ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ മനസ്സ് എപ്പോഴും ദൈവത്തോടുകൂടെയിരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്''. അതിനു പരിശുദ്ധൻ നൽകിയ മറുപടി 'നിന്റെ മനസ്സ് ദൈവത്തോടുകൂടെയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു വലിയ അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ഏതൊന്നിനെക്കാളും ഞാൻ ചെറിയവനാണ് എന്നറിയുന്നതാണ് വലിയ കാര്യം'. ഇങ്ങനെയുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ ജീവിതവും പ്രവൃത്തികളും ലോകത്തിന് വ്യതിയാനംവരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. അവരുടെ താഴ്മ, സൗമ്യത തുടങ്ങിയ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ പിൽക്കാലതലമുറയ്ക്ക് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിരുന്നു. അവയത്രെ അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള അത്ഭുതങ്ങളെയും അടയാളങ്ങളെയുംകാൾ കൂടുതലായി അവരുടെ സമകാലീനന്മാരെ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഈ പിതാക്കന്മാരുടെ ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രങ്ങളും അവരുടെ വചനങ്ങളും അറിയുന്നതും വായിക്കുന്നതും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിന് വളരെയേറെ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

പശ്ചിമജർമ്മനിയിലെ സെമിററികൾ

അനുകരണീയങ്ങളായ ചില പ്രത്യേകതകൾ

(മിസ്സ് പി. എസ്. മറിയക്കുട്ടി, വെസ്റ്റ്ജർമ്മനി)

എത്ര മനോഹരങ്ങളാണെന്നോ പശ്ചിമജർമ്മനിയിലെ സെമിററികൾ. ഇവിടെയുള്ള പാർക്കിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ സന്തോഷം തോന്നുന്നു സെമിററിയിൽപോയിരിക്കാൻ. നല്ല ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷം. ധാരാളം ആളുകൾ തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ശവകുടീരങ്ങൾ കാണാൻ വന്നുംപോയുംകൊണ്ടിരിക്കും. എങ്കിലും യാതൊരൊച്ചപ്പാടുമില്ല. നല്ല ചെറുവൃക്ഷങ്ങളും, പൂവിട്ടുനില്ക്കുന്ന ചെടികളും, ലതാനികുഞ്ജങ്ങളും, മണൽവിരിച്ചനടപ്പാതകളും, സന്ദർശകർക്ക് വിശ്രമിക്കാൻ ചെറുവൃക്ഷത്തണലുകളിലുള്ള ബഞ്ചുകളുമൊക്കെക്കൂടി നല്ല ഉദ്യാനഭംഗിനിറഞ്ഞവയാണീ സെമിററികൾ. സാധാരണ പാർക്കുകളിൽ കേൾക്കാറുള്ള അട്ടഹാസങ്ങളോ പൊട്ടിച്ചിരികളോ ഇല്ല.

നാലു വശങ്ങളും നല്ല ബലമുള്ള കമ്പിവേലികെട്ടി സെമിററികൾ വേർതിരിച്ചിരിക്കയാണ്. ഒന്നു രണ്ടു ഗേററുകൾ കാണും. നമ്മുടെ നാട്ടിലെപ്പോലെ ഉയർത്തിക്കെട്ടിയ കല്ലറകളില്ല. മിക്കവയും തറനിരപ്പുവരെമാത്രമെകെട്ടിയിട്ടുള്ളു. കല്ലറയ്ക്കുചുററും തറനിരപ്പിൽനിന്ന് അര അടി ഉയരത്തിൽ കല്ലുകെട്ടിയിട്ട് അകം മുഴുവൻ മണ്ണിട്ടുനിരത്തി അതിൽ നല്ല ഹരിതാഭയാർന്ന പുല്ലോ ചെടികളോ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരിക്കും. കല്ലറകൾ വരിവരിയായിട്ടാണ്. ഓരോന്നിനും ഇടയിലൂടെ നടക്കുവാനുള്ള ചെറുപാതകളുണ്ട്.

കല്ലറകളുടെ കാര്യത്തിൽ വലുപ്പച്ചെറുപ്പമില്ല. സ്ഥലവിസ്തൃതിയനുസരിച്ചു പുതിയ പുതിയ കല്ലറകൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കുടുംബക്കബറുകളാണധികവും. അവയിൽ മാർബിളുകളിലോ കല്ലുകളിലോ, കടന്നുപോയവരുടെ പേര്, ജനനമരണത്തീയതികൾ മുതലായവ ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കും.

സെമിററിയുടെ കാവലിനും ചെടികളുടെയും മററും സംരക്ഷണത്തിനും പ്രത്യേകം നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജോലിക്കാരുണ്ടെങ്കിലും, ഓരോരുത്തരും അവരവർക്കു ബന്ധപ്പെട്ട കല്ലറകൾ വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ജാഗ്രത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരായി അവിടെ നിദ്രകൊള്ളുന്നവരുടെ ഓർമ്മദിവസങ്ങളിലും, മരിച്ചവരുടെ പൊതുവായ സ്മരണാദിനത്തിലുംമാത്രമല്ല, ഞായറാഴ്ചതോറും ചിലർ ദിനന്തോറുംതന്നെ സെമിററിയിലെത്തി ബന്ധപ്പെട്ട കല്ലറകളിൽ പുഷ്പാർച്ചന ചെയ്തും മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചും പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതു് ഒരു സാധാരണ പതിവാണ്. ഒരു നല്ല കർഷകൻ വിത്തു കുഴിച്ചിട്ടിട്ട് ദിവസേന വയലെത്തി അതു കിളിച്ചുവളരുന്നതിനു വളമിടുകയും കളകൾ പറിച്ചുകളകയും മററും ചെയ്യുന്നതുപോലെ. ഇവയൊക്കെകണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ചില സെമിററികളെപററി ഓർത്തുപോയി.

നമ്മുടെ ശവക്കോട്ടകൾ പലതും കാടുകയറിയിട്ട് നടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയും ശുചീകരണത്തിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്താതെയുമല്ലയോ കിടക്കുന്നതു്? കബറുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ അടുക്കോ ചിട്ടയോ ഏകീഭാവമോ ഇല്ല. ചില കല്ലറകൾ വലിയ മാളിക കണക്കെ. മററു ചിലവ വെറും മൺകൂനകൾ. ശവമടക്കാൻ നേരമായിരിക്കും പലരും ശവക്കോട്ടയിലേക്കൊന്നു കയറുക. ശവക്കോട്ട നോക്കിയാലറിയാം ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിലെ ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ! പ്രിയപ്പെട്ടവർ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആവുന്നത്ര ആഡംബരപൂർവ്വം സംസ്കരിക്കും. കുറേ ദിവസങ്ങളിലേക്കു വിയോഗവ്യഥ രങ്ങിനില്ക്കും. ദിവസങ്ങളുടെ ഗതിയിൽ മറവിവന്ന് ആ ദുഃഖം തുടച്ചുമാററും. പിന്നെ അങ്ങിലൊരിക്കൽ ഒരു ചാത്തക്കുർബ്ബാന ചൊല്ലിച്ചെങ്കിലായി, ഇല്ലെങ്കിലുമായി. മരിച്ചവർ മൗനതയിലാണെന്നുപറഞ്ഞ് അവരെ ഓർക്കുകയോ അവർക്കു വേണ്ടിപ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന ചില സമൂഹങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധവും എന്താ പോരേ! ചിലർക്കു അച്ചൻ അന്നു കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയേച്ചാൽ മതി, സംബന്ധിക്കണമെന്നില്ല. അച്ചൻ രാവിലെ കുർബ്ബാന ചൊ

ല്ലിയിട്ട് ഒരു ടാക്സിപിടിച്ച് വീട്ടിലെത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുപോകണം എന്ന് മുൻകൂട്ടി കൊടുത്ത നിർദ്ദേശം അതേപടി പാലിക്കാതിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഇടവകയിൽ തുടരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്ന ഗതികേടുവരെ ഒരിടത്ത് അനുഭവപ്പെട്ടതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്! ശവക്കോട്ട ദേവാലയംപോലെതന്നെ പരിശുദ്ധമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള സംഗതിയിൽ പ്രായോഗികവശത്തു നാം വേണ്ടത്ര ബോധവാന്മാരാണോ എന്നു സംശയിച്ചുപോകുന്നു.

കടന്നുപോയ വിശ്വാസികൾ മാമോദീസ്സാമൂലം വീണ്ടും ജനിച്ചവരും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവരുമാണ്. ഈ 'ശുദ്ധത'കൾ അവരുടെ ശരീരാസ്ഥികളിൽ നിഗൂഢമായിസ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനാൽ ശരീരങ്ങൾ പുണ്യവസ്തുക്കളാണ്. അവ നശിച്ചുപോകേണ്ടവയല്ല, നശിച്ചുപോകയുമില്ല. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സെമിററികളിൽ ഉയിപ്പിലുള്ള ശരണത്തോടെ മൃതശരീരം നിക്ഷേപിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്. നാം അത് അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട വിട്ടുപോരുകയല്ല. 'മൂഢാ നീ വിതയ്ക്കുന്നതു ചത്തില്ല എങ്കിൽ ജീവിക്കുന്നില്ല. നീ വിതയ്ക്കുന്നതോ........കോതമ്പിന്റെയോ മററു വല്ലതിന്റെയോ വെറും മണിയത്രേ. ദൈവമോ തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ അതിനു് ഒരു ശരീരവും ഓരോ വിത്തിനു് അതതിന്റെ ശരീരവും കൊടുക്കുന്നു' (1 കോരി. 15: 37). ഉയിപ്പിൽ തേജസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ട ശരീരം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനാണ് ഈ മൺമയമായ ശരീരം സംസ്ക്കരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു കർഷകനെപ്പോലെ നാം കൂടെക്കൂടെ കബറിടം സന്ദർശിക്കുന്നതും, അവിടെ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, ധൂപാർപ്പണം നടത്തുന്നതും, ആണ്ടുതോറുമോ അവസരംകിട്ടുമ്പോഴെക്കെയുമോ അവക്കുവേണ്ടി ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നതും, ദാനധർമ്മം നടത്തുന്നതും. വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം 'ഈ ദ്രവത്വമുള്ളതു് അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്ത്യമായതു് അമർത്ത്യതയെയും ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു' (1 കോരി. 15: 54). 'അന്ത്യകാഹളനാദത്തിങ്കൽ...മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും'. ഈ ബോധം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ സിമിററികളെ നമുക്കു കേവലം ഒരു പ്രേതാലയമോ ചുടുകാടോ ആയിക്കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

പശ്ചിമജർമ്മനിയിലെ സെമിററികൾ മിക്കവാറും ഇടവകപ്പള്ളികളിൽനിന്നും കുറെ അകന്നായിരിക്കും. (പട്ടണപ്രദേശങ്ങളാകകൊണ്ടു് ഓരോ പള്ളിക്കും തൊട്ടടുത്തു് ശവക്കോട്ടകൾക്കു വേണ്ടത്ര സ്ഥലം കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം). കുറെ ഏക്കർ വിസ്തൃതിയുണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ ശവക്കോട്ടയോടും അനുബന്ധിച്ചു് ചെറിയ ചാപ്പലുണ്ടു്. ശവസംസ്ക്കാരശുശ്രൂഷകൾ മിക്കവാറും ഈ ചാപ്പലിൽവച്ചായിരിക്കും.

നവംബർ 1, മരിച്ചവരുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും ഓർമ്മദിനമാണിനാട്ടിൽ. അതു വലിയ പെരുന്നാൾപോലെയാണ് ആചരിക്കുക. അന്നുവൈകുന്നേരം അതതു് ഇടവകപ്പള്ളികളിൽ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിട്ട് സെമിററികളിലേക്കു് അംശവസ്ത്രധാരികളായ പട്ടക്കാരും കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികൾ പിടിച്ച ജനക്കൂട്ടവും ചേർന്നു് ഘോഷയാത്രയായിട്ടാണ് പോകുന്നതു്, നമ്മുടെ റാസ പോലെ. സെമിററിയിലെത്തി, മരിച്ചുപോയവക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുകയും ധൂപം വയ്ക്കു

ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യത്തിന് ഉപകാരസ്മരണ For Favours Received

C. J. P. Puram. താമസിച്ചതിൽ ക്ഷമാപണം. | A Firm Believer, Alleppey.

പ്രസംഗപീഠം

(ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജ് എം. ഏ. ബി. ഡി. എസ്. ററി. എം.)

സ്ളീബായുടെ ശേഷം നാലാം ഞായർ

ദൈവവും ദ്രവ്യവും

(അ. പ്ര. 18: 24–28; കൊലോ. 1: 21–26; ലൂ. 16: 13–18)

അവിശ്വസ്തനായ കാര്യവിചാരകന്റെ ഉപമയുടെ ഉപസംഹാരവാക്യമാണ് ഇന്നത്തെ ഏവൻഗേലിയോന്റെ ആരംഭവാക്യം, 'നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മാമോനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല'. മാമോൻ എന്ന ഫൊയിനിഷ്യൻ വാക്കിനു് ദ്രവ്യം എന്നും 'ലാഭം' എ

കയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ കർത്താവു് തന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തോടെയും മാലാഖമാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടെയും അന്ത്യന്യായവിധിക്കായി എഴുന്നള്ളുന്ന സ്മരണയാണിതു കാണുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുക. കബറുകളെല്ലാം ദീപങ്ങളാലും പൂക്കളാലും അലംകൃതങ്ങളായിരിക്കും. ഈ കാഴ്ച കാണാൻതന്നെ പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ധാരാളം ആളുകൾ വന്നു ചേരാറുണ്ടു്. നമ്മുടെ മരിച്ചുപോയവരുടെ ഓർമ്മ വലിയനോമ്പിന്റെ പേത്തർത്തായിക്കു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ഞായറാഴ്ചയാണല്ലൊ. അന്നു് ഓരോ പള്ളിയിലും പൂർണ്ണ അംശവസ്ത്രം ധരിച്ച പട്ടക്കാരൻ, സന്നിഹിതരായിട്ടുള്ള ജനക്കൂട്ടത്തോടുകൂടി ശവക്കോട്ടയിലെത്തി പ്രാർത്ഥനയും ധൂപവും സമർപ്പിക്കുമല്ലോ. പള്ളിയിൽനിന്നും ശവക്കോട്ടയിലേക്കു പോകുന്നതു് ഇതിനുപരി പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികൾ പിടിച്ചും ഗാനാലാപത്തോടും കൂടിയ ഒരു റാസയായിരുന്നാൽ കൂടുതൽ ആകർഷണീയമായിരിക്കും x. മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ കബറുകൾ ശുചീകരിക്കുന്നതിനും പൂക്കളാലും തിരികളാലും അലങ്കരിക്കുന്നതിനും തയ്യാറാകുന്നപക്ഷം അതു നമ്മുടെ സെമിററികളുടെ ഒരു പുതുക്കംതന്നെ ആയിരിക്കും.

പള്ളി എന്നു കേൾക്കുന്നമാത്രയിൽ നമ്മിൽ പലരും ഭക്തിപൂർവ്വം കുരിശുവരയ്ക്കും. എന്നാൽ ശവക്കോട്ടയോ ചിലർക്കൊരു പേടിസ്വപ്നവും. രാത്രികാലങ്ങളിലും മററും ശവക്കോട്ടയ്ക്കു സമീപത്തുകൂടി കടന്നുപോകുവാൻപോലും ഭയമാണ്! കാരണമെന്തെന്നോ? ഒന്നു്, ശവക്കോട്ട ഭൂതപ്രേതാദികളുടെ അധിവാസസ്ഥാനമാണെന്നുള്ള മിഥ്യാധാരണ, മറെറാന്ന് അതു മുഴുവൻ കാടുപിടിച്ചു കിടക്കുന്നതിനാൽ വല്ല ഇഴജന്തുക്കളും പതുങ്ങിക്കിടപ്പുണ്ടാവാം എന്ന യാഥാർത്ഥ്യബോധം. ഈ രണ്ടാമത്തതു കൂടാതെ കഴിക്കാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. ഒന്നാമത്തേതോ സർവ്വാബദ്ധം. അവിടെ നിത്യനിദ്രകൊള്ളുന്നതു് വിശ്വാസികളായ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്. അവരുടെ ശരീരാസ്ഥികളിൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ സംലീനമായിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആത്മാക്കൾ പർദൈസായിൽ വസിക്കുന്നു. ആകയാൽ സെമിററി നമ്മിൽ പർദൈസായുടെ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കണം.

ബൃഹത്തായ കല്ലറകൾ കെട്ടാൻ എല്ലാവർക്കും സാധിച്ചു എന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം കാട്ടുകല്ലുകൾ ചുററും പെറുക്കിവച്ചു കെട്ടിയിട്ട് അകം നല്ല മണൽ വിരിച്ചോ, ചെറുചെടികൾ വച്ചു പിടിപ്പിച്ചോ, നല്ല പച്ചപ്പുല്ലുകൾ വിരിച്ചോ ഭംഗിയാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇതു നമുക്കുതന്നെ ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതേയുള്ളു. ഇടവകബജററ തയാറാക്കുമ്പോൾ സെമിററികളിൽ നല്ല നല്ല ചെടികൾ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചും ചെറുപാതകൾ നിർമ്മിച്ചും ഉദ്യാനതുല്യം മനോഹരമാക്കുന്നതിനും ഭംഗിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും വകകൊള്ളിക്കുന്നതിൽ ചുമതലപ്പെട്ടവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

---

x ആനീദേ ഞായറാഴ്ച റാസയായി ശവക്കോട്ടയിലേക്കു പോകുന്ന പതിവു് നല്ലതാണ്. നമ്മുടെ ചില പള്ളികളിൽ ഈ പതിവുണ്ടു്. എന്നാൽ പല പള്ളികളുടെയും തൊട്ടടുത്തു് ശവക്കോട്ട സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനാൽ പ്രത്യേകം റാസ നടത്തുന്നില്ല എന്നേയുള്ളു. (പത്രാധിപർ)

ന്നും അത്ഥമുണ്ടു്. പരമമായ ഭക്തിയുടെ കേന്ദ്രം പരമോന്നതനായ ദൈവം മാത്രമായിരിക്കണം. അനീതിയുള്ള കാര്യവിചാരകൻ സ്വാത്ഥത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിയവനായിരുന്നു. അവനെ ഏല്പിച്ച താലന്തു് സ്വാത്ഥമായി ആദ്യവും അവസാനവും അവൻ ഉപയോഗിച്ചു. അവൻ അല്പത്തിൽ അവിശ്വസ്തനായിരുന്നതിനാൽ അധികത്തിൽ വിചാരകനാകുന്നില്ല. 'ഈ ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ' എപ്പോഴും ബുദ്ധിമാന്മാരായിരിക്കുമെങ്കിലും അതു് സ്വാർത്ഥബുദ്ധിയാകയാൽ യജമാനൻ അവനെ പിരിച്ചുവിടുകതന്നെചെയ്യും. ഈ ഉപമയിൽനിന്നു പഠിക്കാവുന്ന ഏകപാഠം അവൻ ഭാവിക്കുവേണ്ടികരുതി എന്നതാണു്. കരുതിയമാർഗ്ഗം തെറ്റാകയാൽ 'അനീതിയുള്ള കാര്യവിചാരകൻ' എന്ന പേരു് അവനു സ്ഥിരമായി (?) നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നതു് അവന്റെ തെറ്റായമാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുവാനല്ല, പിന്നെയോ അക്കരെനാടിനുവേണ്ടി ദ്രവ്യം ഇപ്പോഴേ ഉപയോഗിക്കാനാണു്. ദ്രവ്യം ഒരു പരമലാക്കാകാതെ അന്തിമലാക്കിനു സഹായിക്കുന്ന ഉപകരണമാകണം.

1) നാലുസാദ്ധ്യതകൾ

ദൈവ–ദ്രവ്യധ്രുവീകരണത്തിലെ നാലു സാദ്ധ്യതകളെ താഴെക്കാണുംവിധം ചിത്രീകരിക്കാം.

1) 'ദൈവത്തെയും ദ്രവ്യത്തെയും സേവിക്ക'

ഇതു് അസാദ്ധ്യമാണെന്നു കർത്താവുതന്നെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം മിക്കപ്പോഴും അതാണു ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു്. പഴയകാലത്തു് അടിമ യജമാനന്റെ സമ്പൂർണ്ണവിധേയത്വത്തിലായിരുന്നു. ഒരടിമയ്ക്കു് രണ്ടു യജമാനന്മാരുടെ അടിമത്വം സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. ഒരടിമയുടെ മുഴുസമയവും യജമാനനുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരാൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ അടിമത്വം ഇഷ്ടമായാൽ മറ്റടിമത്വത്തിനുപോകയില്ല. ഒരു മിഷ്യണറി സ്വന്തരക്തംകൊടുത്തു് ഒരടിമയെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി വൃഥാവിട്ടു. അപ്പോൾ ആ അടിമ, മിഷ്യനറിയെ വിട്ടുപോകയല്ല ചെയ്തതു്; പിന്നെയോ അവനെ സ്വമനസ്സാ സേവിക്കയാണു ചെയ്തതു്. ഇതുപോലെ ക്രിസ്തു നമ്മെ തിരുരക്തത്താൽ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അവനെമാത്രം സേവിക്കയാണു നമ്മുടെ കടമ. ദ്രവ്യത്തെ സേവിക്കുന്ന താല്പര്യംവന്നാൽ ദൈവസേവ രണ്ടാംനിരയിലേക്കു താഴുമെന്നതിനുദാഹരണം എവിടെ നോക്കിയാലും കാണാം.

2) 'ദ്രവ്യത്തിനായി ദൈവത്തെ സേവിക്കുക'. ഇവിടെ ദ്രവ്യം ലക്ഷ്യവും ദൈവം മാർഗ്ഗവുമാണു്. പണസമ്പാദനത്തിനായി പട്ടമേല്ക്കുന്നതും, പ്രസംഗിക്കുന്നതും, രോഗശാന്തിനൽകുന്നതും എല്ലാം ഈക്കൂട്ടരാണു്. അമേരിക്കൻ ഡോളർ സമ്പാദിപ്പാൻ സുവിശേഷവേലയുടെ പേരുപറഞ്ഞുപോകുന്നവരുണ്ടു്. ശമ്പളവും, സൗകര്യങ്ങളും ഏറ്റം കൂടുതൽ കിട്ടുന്ന ഇടവക ആവശ്യപ്പെടുന്ന പട്ടക്കാരുണ്ടു്. സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യം പലപ്പോഴും ദൈവത്തെ ഒരുപാധിയാക്കുന്നു. ഇതിനു് ഭൗതികവാദമെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരി.

3) ദ്രവ്യത്തെവിട്ടു ദൈവത്തെ പിൻപറ്റുക.

അസ്സീസ്സിയിലെ ഫ്രാൻസിസ്സും അദ്ദേഹത്തെ

FOR FAVOURS RECEIVED രോഗശാന്തിക്കുവേണ്ടി

Mrs. Mammen.

T. M. Mathew.
Pray Excuse delay.

Willson, Allisadanam,
Kowdiyar.

പിൻപറ്റി സന്യാസിനിയായ ക്ലാരയും മറ്റനേകരും ഇതിനു് മകുടോദാഹരണങ്ങളാണു്. ഇന്നും സർവ്വസംഗപരിത്യാഗികളായ ഋഷീശ്വരന്മാരുണ്ടു്. സാധുസുന്ദരസിംഗുതന്നെ കുറെ വർഷങ്ങൾ പണം തൊടുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. 'ഉണ്മാനും ഉടുപ്പാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ മതി എന്നു വയ്ക്കുക' എന്നതാണു് അവരുടെ ആദർശം. ഈ ആദർശം പ്രായോഗികമാക്കാവുന്ന കുറെ ക്രിസ്തീയസന്യാസിമാരുണ്ടായാൽ ഹിന്ദുമതാനുയായികൾ അതു ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കും എന്നതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ഇക്കാലത്തു് ഭാരതത്തിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യം വളരെയാണു്.

4) ദ്രവ്യം ദൈവസേവയ്ക്കുപയോഗിക്കുക.

ഒന്നും രണ്ടും അസാദ്ധ്യവും തെറ്റുമാണു്. മൂന്നാമത്തേതു സാദ്ധ്യമെങ്കിലും ചിലർക്കേ പറ്റൂ. ഈ നാലാമത്തെ മാർഗ്ഗം സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും നല്ല മനുഷ്യരും പിൻപറ്റേണ്ടതാണു്. ക്രിസ്തീയകാര്യവിചാരകത്വബോധമുള്ളവർക്കു് അതുമാത്രമാണു കരണീയം. ദശാംശമെങ്കിലും ദൈവവേലയ്ക്കു കൊടുക്കാത്തവർ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ വളരെപ്പേരുണ്ടു്. അവർ ദ്രവ്യം സ്വാർത്ഥതയ്ക്കായും സ്വന്തകുടുംബത്തിനായുംമാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നതിലാണു തൃപ്തികാണുന്നതു്. ഈ പ്രവണത മാറാതെ സഭ വളരുകയില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയം. അവനവന്റെ ജീവിതനിലവാരം ഉയരണം, അല്ലെങ്കിൽ താഴാതെയെങ്കിലും ഇരിക്കണം എന്ന ചിന്തയാണു് ദൈവവേലയ്ക്കു പണം കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നു പലരേയും പിൻതിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ നാം ആ പ്രമാണം വച്ചുപുലർത്തുന്നിടത്തോളം കാലം അവനവനെ ദൈവമാക്കിയിരിക്കയാണെന്ന പരമാത്ഥം നാം വിസ്മരിച്ചുകളയുകയാണു്. ദൈവസേവയും സ്വാത്ഥസേവയും ഒരുമിച്ചുപോകയില്ല. 'നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും .... സ്നേഹിക്കണം' എന്നതിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണു് 'നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ സേവിക്കണം' എന്നതു്. കൂട്ടുകാരന്റെ ജീവിതനിലവാരം ഉയരണമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയും എന്നാൽ അതിനായിസ്വാർത്ഥത്യാഗം അനുഷ്ഠിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തെ ശരിയായി സേവിക്കുന്നില്ലതന്നെ. ദൈവത്തിനായി ദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കണം എന്നതിന്റെ അത്ഥം ആരാധനയ്ക്കും, സേവനത്തിനും നീതി നടത്താനും ദ്രവ്യം സസന്തോഷം ചെലവഴിക്കണമെന്നതാണു്. ഹൃദയഭാരത്തോടുകൂടി കൊടുക്കുന്നവർ ദ്രവ്യത്തെ ദാസ്യവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരാതെ അവരവരുടെ സത്തയുടെ ഭാഗമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പണം നമ്മുടെമേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതിനാലാണു് അതിന്റെ സുരക്ഷിതാവസ്ഥയിൽ സ്വയം കഴിയണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുപോകുന്നതു്. കർത്തൃസേവ യാഥാർത്ഥ്യമായവർക്കു് പണത്തിന്റെ വിനിമയം കർത്തൃഹിതത്തിനനുയോജ്യമായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടു്. അവർ ദ്രവ്യം മുഴുവനായി ദൈവസേവയ്ക്കു് ഉപകരണമാക്കും.

2 ഏകസാദ്ധ്യത

"A Man moy dicide his time between two duties, but he cannot dicide his Soul or affections".– willi am Manson. ഒരു ഭാര്യയ്ക്കു രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാരെയോ ഒരു ഭർത്താവിനു രണ്ടു ഭാര്യമാരെയോ ഒരുപോലെയും പൂർണ്ണമായും സ്നേഹിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതിനാലാണു് ക്രിസ്തീയ സഭ ഏകഭാര്യത്വവും ഏകഭർത്തൃത്വവും പഠിപ്പിക്കുന്നതും ആചരിക്കുന്നതും. ദൈവഭക്തി ഒരു ആദായമാർഗ്ഗമാക്കുന്നവന്റെ യഥാത്ഥ ഭക്തിയും സ്നേഹവും ദൈവത്തോടല്ല, ആദായത്തോടാണു്. ആനന്ദസംദായകമായ ഭക്തി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കയില്ല. 'ഞാൻ പൂർണ്ണമായി നിന്റെ വകയായിത്തീരണമെ' എന്ന പ്രാത്ഥനയ്ക്കു ശേഷമാണു് പട്ടക്കാരൻ പദവിയിൽ കയറി വി. കർബാന അർപ്പിക്കുന്നതു്. വിഭജിക്കപ്പെട്ട താല്പര്യം ഒരിക്കലും വൻകാര്യങ്ങൾ നേടിയിട്ടില്ല. 16–ാം വാക്യത്തിൽ, എല്ലാവരും ബലാല്ക്കാരേണ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു എന്നാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. 'ബലാല്ക്കാരികൾ അതിനെ പിടിച്ചടക്കുന്നു' (മത്താ. 11: 12). പിമ്പിലുള്ള പാലം തകർത്തിട്ടു് മുമ്പോട്ടു ഗമിക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരെപ്പോലെ നാം ദൈവരാജ്യസേവയ്ക്കിറങ്ങണം. 'അരമനസ്സുള്ളവൻ തന്റെ വഴിയിലൊക്കെയും അസ്ഥിരനാകുന്നു'. തന്റെ സകല സമയവും, കഴിവുകളും, താലന്തുകളും ദൈവം നൽകുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ ദർശനത്തിന്റെ അനുസരണത്തിനായി ചെലവഴിച്ചാൽ വിജയം സുനിശ്ചിതം. വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ ഈ ഏകആദർശമുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ തനിക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന അനവധി കഷ്ടതകളിൽ പ്രശംസിക്കയാണു ചെയ്തതു് (2 കോരി. 11: 16–32). ഇനി ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല, ക്രിസ്തുവത്രെ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു' (ഗലാ. 2: 20) എന്നു് ആത്മാത്ഥമായി പറയാ

വുന്നവരാണ് ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി സേവിക്കുന്നതു്, സ്നേഹിക്കുന്നതു്.

ദൈവത്തെയും മാമോനെയും നാം എത്രനാം സേവിക്കും? ഏലിയാദീർഘദർശി ചോദിച്ചതുപോലെ, നാം എത്രനാം രണ്ടു തോണിയിൽ കാൽ ചവിട്ടി നില്ക്കും? 'യഹോവാ ദൈവമെങ്കിൽ അവനെ സേവിപ്പിൻ; ബാൽ എങ്കിൽ അവനെ സേവിപ്പിൻ' (1 രാജാ. 18: 21). 'നീ ശീതവാനോ ഉഷ്ണവാനോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു.......... ശീതോഷ്ണവാനായാൽ നിന്നെ എൻെറ വായിൽനിന്നു് ഉമിണ്ണുകളയും' (വെളി. 3: 15).

സ്ളീബായുടെ ശേഷം അഞ്ചാം ഞായർ

പരീശന്മാരും ക്രിസ്തുവിൻെറ അനുയായികളും

(അ. പ്ര. 22: 22–29; 1 തീമോ. 6: 13–21; മത്താ. 23: 1–12)

നമ്മുടെ കർത്താവിൻെറ മനുഷ്യാവതാരകാലത്തു് യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരീശർ, സാദ്ദൂക്യർ, എരിവുകാർ, സന്യാസിമാർ (essenes) എന്നിങ്ങനെ നാലു വിഭാഗക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഏററം വലിയ മതഭക്തന്മാരായി നടിച്ചവരും, പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കു വലിയ സ്ഥാനം കൊടുത്തവരും, എണ്ണത്തിൽ കൂടിയവരും പരീശന്മാരായിരുന്നു. വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഒരു കറയററ പരീശനായിരുന്നെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനിയായശേഷം ക്രൂശിലല്ലാതെ പ്രശംസിപ്പാനില്ലാത്തവനായിത്തീർന്നു. സാദ്ദൂക്യരാകട്ടെ 'പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല, ദൂതനും ആത്മാവുമില്ല' എന്നു പറയുന്നവരായിരുന്നു (അ. പ്ര. 23: 3). തന്നിമിത്തം പലപ്പോഴും പരീശരും സാദ്ദൂക്യരും തമ്മിൽ വഴക്കുപിടിച്ചുപോന്നു. ജന്മാവകാശത്താൽ പുരോഹിതന്മാർ ചിലർ പരീശരും പലരും സാദ്ദൂക്യരുമായിരുന്നു. എ. ഡി. 70-ലെ യരുശലേമിൻെറ നാശം വിളിച്ചുവരുത്തിയ എരിവുകാർ ഒരുവിധ മതഭ്രാന്തു പിടിച്ചവരായിരുന്നതിനാൽ അവർ സ്ഥായിയായ പ്രയോജനം ആർക്കും ചെയ്തിട്ടില്ല. സന്യാസിമാർ ബി. സി. 200-നും, എ. ഡി. 200-നും ഇടയ്ക്കു് യഹൂദരുടെ പുതുക്കത്തിനു പരോക്ഷമായി സഹായിക്കുകയും, വേദപുസ്തകം പകർത്തുകയും, സാമൂഹ്യനീതി അവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പാക്കുകയും, വലിയ വിപ്ളവകരമായ ഒരു നൂതന അദ്ധ്യായത്തിനു് ആരംഭം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു. യോഹന്നാൻമാബ്ദാനായും, യാക്കോബ്ശ്ളീഹായും ഈ സമൂഹത്തിൽ പെട്ടിരുന്നവരോ, അതിൻെറ പ്രേരണ ലഭിച്ചവരോ ആയിരുന്നു എന്നൂഹിക്കാം. ഈ നാലു കൂട്ടരിൽ പരീശരെയാണു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം 'അയ്യോ കഷ്ടം' പറഞ്ഞു കർത്താവു ശാസിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

1) മോശയുടെ പീഠം

സിനഗോഗുകളിൽ ആധികാരികമായി പാഠിപ്പിക്കുന്ന ആൾക്കു് ഇരിക്കുവാനായി ഒരു പീഠം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൻെറ ആധികാരികത കാണിക്കുവാൻ അതിനെ മോശയുടെ

F O R F A V O U R S R E C E I V E D

A Firm Believer, Ahamedabad. K. V. Daniel, Madras.

പീഠം എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. റബ്ബിമാരിൽ പ്രധാനി ആ പീഠത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനായി ന്യായപ്രമാണം പഠിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തുപോന്നു. ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ പരീശരും ചിലർ സാദ്ദൂക്യരുമായിരുന്നു. റബ്ബികളും രണ്ടു കൂട്ടത്തിലും പെട്ടവരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ നമ്മുടെ കർത്താവു പറയുന്നതു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പാഠമാണു്. 'ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും മോശയുടെ പീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ആകയാൽ അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതൊക്കെയും പ്രമാണിച്ചു ചെയ്യുവിൻ; അവരുടെപ്രവൃത്തികൾപോലെ ചെയ്യരുതുതാനും'. അധികാരസ്ഥന്മാരധികവും അധികാരത്താൽ തന്നെ ചീത്തയാക്കപ്പെട്ടവരാണു്. അവരുടെ ജീവിതത്തിൻെറ നന്മയും തിന്മയും അനുസരിച്ചാണു് അനുസരണം എന്നുവന്നാൽ അനുസരിക്കേണ്ടവർ വിധികർത്താക്കളാകുകയായിരിക്കും ഫലം. പലപ്പോഴും അവരിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിലും അവർ പറയുന്നതനുസരിപ്പാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരായവർ അനുസരിക്കുകതന്നെവേണം. ഒരിടവകയിലെ പട്ടക്കാരൻ കുറവുള്ളവനാകയാൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുത്തു കുമ്പസാരിക്കുകയില്ല, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വി. കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയില്ല എന്നു പറയുന്നവരുണ്ടു്. അങ്ങനെ അകന്നുനില്ക്കുന്നവരുടെ കുമ്പസാരം കേൾപ്പാൻ മാലാഖമാർ ഇറങ്ങിവരേണ്ടിവരും. ലോകത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരിലും കുററങ്ങളുണ്ടു്. അതിനാലാണു് 'അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾപോലെ ചെയ്യരുതു്' എന്നു താക്കീതു കർത്താവു തന്നിരിക്കുന്നതു്. അധികാരത്തോടു മറുതലിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിതു്. ഈയിടെ ഒരു പള്ളിയിൽ പൊതുയോഗത്തിനാദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച പട്ടക്കാരനെ ഏഴുമണിക്കൂർ ഘരാവോ ചെയ്തതായി അറിഞ്ഞു. ഈ പ്രവണത സഭയിൽ പലവിധ കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു്. പൗരോഹിത്യത്തിനു് വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടെന്നതിനു സംശയമില്ല. പട്ടക്കാർ മാതൃകാപരമായ ജീവിതമുള്ളവരായിരിക്കണം. അദ്ധ്യാപകന്മാരും കോളജുകളിലെ പ്രഫസറന്മാരും കുട്ടികളുടെ ബഹുമാനമാർജ്ജിക്കുന്ന ജീവിതം നയിക്കണം. ചിലപ്പോൾ ഒരദ്ധ്യാപകൻ പരീശനു തുല്യം അധഃപതിച്ചാലും വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗുരുക്കന്മാരെ അനുസരിക്കണം. 'ഏതു മനുഷ്യനും ശ്രേഷ്ഠാധികാരങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങട്ടെ. ദൈവത്താലല്ലാതെ ഒരധികാരവുമില്ലല്ലോ...ആകയാൽ അധികാരത്തോടു മറുക്കുന്നവൻ ദൈവവ്യവസ്ഥയോടു മറുക്കുന്നു' (റോമ 13: 1, 2). പരമ്പരാഗതമായ അധികാരത്തെ കൂടുതലായി അനുസരിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യണം. അപ്പോസ്തോലികകൈവപ്പുള്ള തിരുമേനിമാരെ അനുസരിക്കുന്നതിൽ പട്ടക്കാരും ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതത്രെ. അധികാരബഹുമാനം അച്ചടക്കത്തിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണല്ലോ. അതിനാൽ നമുക്കുമീതെ ദൈവം ആക്കിവയ്ക്കുന്നവരുടെ കുറവുകൾ പിൻപററാതെ അവരെ അനുസരിക്കേണ്ടതു ക്രിസ്തീയ ചുമതലയാണെന്നു കർത്താവു പഠിപ്പിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലും മോശയുടെ പീഠം ബഹുമാന്യംതന്നെ. മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന പീഠമാണതു് (നെഹ. 8: 1–8).

2) അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾപോലെ ചെയ്യരുതു്

'പരീശൻ എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം വേർപെട്ടവൻ എന്നാണു്. യഹൂദന്മാരുടെ തൽമൂദിൽപോലും ആറുവിധ വഴിപിഴച്ച പരീശർക്കു് ഒരു നല്ല പരീശനെയാണു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഏഴുവിധ പരീശന്മാർക്കിട്ടിരുന്ന പേരുകൾ അന്വർത്ഥമാണു്.

1. ഭുജപരീശൻ തൻെറ നന്മപ്രവൃത്തികൾ ഭുജത്തിൽ എഴുതി ധരിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു.

2. Waik-a-little pharises നല്ല പ്രവൃത്തികൾ പിന്നേക്കു മാററിവക്കും.

3. മുറിവുള്ള പരീശൻ സ്ത്രീകളെ കാണാതിരിപ്പാൻ കണ്ണടച്ചു റോഡിൽകൂടി നടന്നു് മറിഞ്ഞുവീണും മററും സ്വയം മുറിവേററിരുന്നു.

4. നട കുനിഞ്ഞ പരീശൻ താഴ്മ കാണിപ്പാൻ കുനിഞ്ഞേ നടക്കു.

5. Ever reckoning പരീശൻ നന്മപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തതിൻെറ കണക്കു പറഞ്ഞു ദൈവസഹായം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു.

6. ഭയമുള്ള പരീശൻ ദൈവന്യായവിധിയെ ഭയപ്പെട്ടു് കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം വെണ്മയാക്കുന്ന ജാതിയത്രെ.

7. ദൈവഭക്തിയുള്ള പരീശൻ മാത്രം ദൈവത്തെ ശരിയായി സ്നേഹിക്കയും അതിൽ ആനന്ദിക്കയും ചെയ്തുപോന്നു.

'അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ പോലെ ചെയ്യരുതു്.' എന്നു കർത്താവു കല്പിച്ചതു് ആദ്യം പറഞ്ഞ ആറുജാതി പരീശന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളെ കുറിച്ചാണു്. അവർ മററുള്ളവരുടെമേൽ 614 നിയമങ്ങൾ അടിച്ചേല്പിക്കയല്ലാതെ അവരെ ഒട്ടും സഹായിച്ചിരുന്നില്ല. ഇകൽ ചരളിൽ പുറ. 13: 1–10; 13: 11–16; ആവ. 6: 4–9;

11: 13–21 എന്നീ നാലു ഭാഗങ്ങൾ എഴുതി കയ്യിലും നെററിക്കും കെട്ടി നടക്കുന്ന പതിവ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. 'അവർ തങ്ങളുടെ മന്ത്രപ്പട്ട വീതിയാക്കി തൊങ്ങൽ വലുതാക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യരെ കാണിക്കുവാനുള്ള ഭക്തി ഒരിക്കലും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ കാണരുത്.

3) നിങ്ങളോ

റബ്ബി, പിതാവ്, നായകൻ എന്നിത്യാദി പേരുകൾ സ്വയമേവ എടുക്കരുത്. തനിക്കുതന്നെ ഗുരു ഇല്ലാത്ത ഏക ഗുരു ക്രിസ്തുവും, തനിക്കു വേറെ പിതാവില്ലാത്ത ഏക പിതാവു ദൈവവും, തനിക്കു നായകനില്ലാത്ത ഏക നായകൻ പരിശുദ്ധാത്മാവും അത്രെ. ദൈവസഭയിൽ ഏവരും ദൈവമക്കളാണ്. സഭാപിതാക്കന്മാരെ പിതാക്കന്മാർ എന്നു വിളിക്കരുതെന്നല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്. പിന്നെയോ പരീശന്മാരെപ്പോലെ സ്ഥാനമാനങ്ങളുള്ള സംബോധന കൊതിക്കരുതെന്നാണ്. സഭയിൽ ഗുരുക്കന്മാരാവശ്യമാണെന്നും, കെട്ടുവാനും അഴിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം ചിലർക്കുമാത്രം കർത്താവു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും വി. മത്തായിതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലൊ (16: 19; 18: 18). ഏലീശാ ഏലിയാവിനെ പിതാവേ എന്നു വിളിച്ചു (3 രാജാ. 2: 12, cf 6: 21). അബ്രഹാം മുതലായവർ പിതാക്കന്മാരായിരുന്നു എന്നു വി. പൗലൂസ് പറയുന്നു (റോമാ. 9: 5). 'തടവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ജനിപ്പിച്ച എന്റെ മകനായ ഒനേസിമോസ്' (ഫിലേമോൻ10) എന്ന വിധത്തിൽ പൗലൂസ് ആത്മികപിതാവുതന്നെയാണ്. എങ്കിലും അവൻ പ്രിയസഹോദരൻ തന്നെയാണ്. സഭയിലെ സ്ഥാനപ്പേരുകൾ പുറജാതികളുടേതുപോലെ അധികാരാടിസ്ഥിതമല്ല. പിന്നെയോ സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമാണ്.

'സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സാഹോദര്യം' എന്നീ മൂന്നു വാക്കുകളായിരുന്നു ഫ്രഞ്ചുവിപ്ളവത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ. അതിൽ സാഹോദര്യം ഒന്നാമതു വരേണ്ടതു് മൂന്നാമതായിപ്പോയി. ഇന്നും മാനവരാശി സാഹോദര്യം വിസ്മരിച്ചാണു ജീവിക്കുന്നത്. ദൈവം ഏവരുടെയും പിതാവെങ്കിൽ ഏവരും പരസ്പരം സഹോദരന്മാരായിരിക്കണമല്ലൊ. എന്നാൽ സായ്‌പും കാപ്പിരിയും, ബ്രാഹ്മണനും ഹരിജനും, മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും, കമ്യൂണിസ്ററും കാപ്പിററലിസ്ററും, ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും ചേരിതിരിഞ്ഞു് പരസ്പരം ആക്രമിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനു പരിഹാരമായിട്ടത്രെ 'ഒരുവനല്ലൊ നിങ്ങളുടെ പിതാവ്' എന്നു കർത്താവ് ഓർപ്പിക്കുന്നത്. അതുപോലെ അനേക മതാദ്ധ്യാപകന്മാരും തത്വജ്ഞാനികളും, സന്മാർഗ്ഗാദ്ധ്യാപകരും വിവിധ തത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു ജനങ്ങളെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് യേശുക്രിസ്തുവാണ് ഏകഗുരു എന്നറിയുന്നതാണ് പ്രശ്നപരിഹാരം. ഇന്നു് നായകന്മാരും കുറവല്ല; പക്ഷെ ഏവരുടെയും നായകനായിരിക്കേണ്ട പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വി. ത്രിത്വസൂചന ഈ മൂന്നു വാക്കിൽ കാണുന്നത് വളരെ പ്രയോജനം ചെയ്യും.

ബംഗാളിൽ ബ്രഹ്മസമാജം സ്ഥാപിച്ച രാജാറാം മോഹൻറോയി 1831–ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ലിവർപൂളിൽ തന്റെ സ്നേഹിതൻ ഡോക്ടർ തോമസ് റാഫിൾസിന്റെ ഭവനത്തിൽവച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി രേഖയുണ്ട്– 'നിങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നാണെന്നും പരസ്പരം സഹോദരന്മാരാണെന്നും പറയുന്നു. എന്നാൽ കൽക്കട്ടായിലെ കത്തീഡ്രലിലേക്കു പോകുക. അവിടെ ഗവർണർ ജനറലിനു് ഇരിക്കാൻ സുവർണ്ണ വെൽവററു പൊതിഞ്ഞ വിലയേറിയ ഒരു കസേര കാണാം. .... സാധാരണക്കാർക്കു് വെറും ബഞ്ചു്. സാധുവായ മനുഷ്യൻ ഗവർണറുടെ കസേരയിൽ പോയിരുന്നാൽ അവന്റെ തല തല്ലിത്തകർക്കും. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എല്ലാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നാണ്'! ഇപ്രകാരമുള്ള ഉച്ചനീചത്വങ്ങളാണ് ഹൈന്ദവ സ്നേഹിതരെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ നിന്നു് ഇന്നും അകററി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നത്. 'മുഖപക്ഷം കാണിച്ചാലോ പാപം ചെയ്യുന്നു' എന്നു് യാക്കോബുശ്ലീഹാ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് നാം വിസ്മരിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇന്നത്തെ വായന ഉപസംഹരിച്ചിരിക്കുന്നതു് 'തന്നത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും' എന്ന സുപരിചിത വേദഭാഗത്തോടുകൂടിയാണ്. ഇതു് ഇക്കാലത്തേക്കു പററിയ ഒരു ദൂതാണ്. സ്ഥാനം ആശിച്ചാൽ നഷ്ടപ്പെടും. താഴ്മയാലല്ലാതെ ക്രിസ്തീയ ഉയർച്ച ഉണ്ടാകയില്ല.

ക്രിസ്തീയദാനവും ദശാംശദായകസംഘവും

(ഫാ. കെ. കെ. മാത്യൂസ്, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, കോട്ടയം, ജന. സിക്രട്ടറി, ദശാംശദായകസംഘം)

വളരെയേറെ പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നതും എന്നാൽ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിൽ മുടക്കംവരുന്നതുമായ ഒന്നാണ് ക്രിസ്തീയദാനം. അതിനാൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും പ്രായോഗികവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാദിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയദാനം

ക്രിസ്തീയദാനമെന്നു പറയുമ്പോൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയേറിയ ആത്മാർപ്പണവുമായി അതിന് അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിൽകൂടെ നമ്മെയും നമുക്കുള്ള വകകളെയും ജാതിമതഭേദമെന്യേ മറെറല്ലാവർക്കും നൽകുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയദാനം. വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ അതു് സുവ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. 'അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ വച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ നാം സ്നേഹം എന്തെന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാമും സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാണനെ വച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ലോകത്തിലെ വസ്തുവകയുള്ളവൻ ആരെങ്കിലും സഹോദരന് മുട്ടുള്ളതു കണ്ടിട്ടു് അവനോടു് മനസ്സലിവു് കാണിക്കാഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം അവനിൽ എങ്ങനെ വസിക്കും? 'കുഞ്ഞുങ്ങളെ, നാം വാക്കിനാലും നാവിനാലും അല്ല, പ്രവൃത്തിയിലും സത്യത്തിലും തന്നെ സ്നേഹിക്കുക' (യോഹ. 3: 16–18). വി. പൗലോസ്ശ്ലീഹായും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദാനമാതൃകയാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. 'നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നൻ ആയിരുന്നിട്ടും, അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന്നു്, നിങ്ങൾനിമിത്തം ദരിദ്രനായിത്തീർന്ന കൃപ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലൊ' (2 കൊരി. 8: 9).

ക്രിസ്തീയസ്നേഹത്തിന്റെ ദൃശ്യം

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മരണത്തിൽ പങ്കാളികളായിത്തീരുന്ന വി. മാമോദീസാ ഏററവരും, തന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവരുമായ നമ്മുടെ ജീവിതം എത്രമാത്രം ക്രിസ്തീയദാനം നിറഞ്ഞതാണെന്നു് ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെയോ നക്സൽബാരികളെയോ ഭയന്നിട്ടോ, നിരീശ്വരവാദികളുടെ കുററാരോപണത്തെ ഓർത്തിട്ടോ, മററു സമുദായക്കാരെക്കാൾ മോശക്കാരാകാതിരിക്കുന്നതിനൊ അല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാം എന്നു് ഓർത്തുകൊണ്ട്, തന്റെ മക്കളായ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി ജീവനെപ്പോലും സമർപ്പിക്കുവാൻ നാം മുമ്പോട്ടുവരേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവ് നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന കല്പന, താൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നാമും മററുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കണമെന്നുള്ളതാണല്ലൊ (യോഹ. 15: 12 'ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കണമെന്നുള്ളതാകുന്നു എന്റെ കല്പന')

ഈവിധമായ ക്രിസ്തീയസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്തീയദാനത്തെക്കുറിച്ചും നാം ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണംപോലെ പലപ്പോഴും ഉരുവിടുന്നുണ്ട്, പ്രായോഗികമാക്കുന്നില്ലെന്നേയുള്ളു. പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം നിർജ്ജീവമായിരിക്കുന്നതുപോലെ (യാക്കോ. 2: 17 'വിശ്വാസം പ്രവൃത്തികളില്ലാത്തതായാൽ സ്വതവേ നിർജ്ജീവമാകുന്നു') തത്വം പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല; ക്രിസ്തീയദാനം എങ്ങനെ പ്രായോഗികമാക്കാമെന്നു് നാം ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയദാനം എങ്ങനെ പ്രായോഗികമാക്കാം?

ആദ്യമേ, നാം എന്തുകൊണ്ട് ദാനം ചെയ്യണമെന്നു് ചിന്തിക്കാം. മേൽപ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, കർത്താവു് നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു് തന്നെത്തന്നെ നമുക്കു് നൽകിയെന്നുള്ളതും, താൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നാമും മററുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു് നമ്മോടു് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ് പ്രഥമമായി ക്രിസ്തീയദാനത്തിലേക്കു് നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയദാനത്തിനു് വേറെയും കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ സർവ്വസ്വവും ദൈവത്തിന്റേതാകുന്നു. സ്രഷ്ടാവും, പരിപാലകനും, വീണ്ടെടുപ്പുകാരനുമെന്ന നിലയിൽ, സകലവും സകല മനു

ഷ്യരും ദൈവത്തിന്റേതാകുന്നു. നാം തന്റെ കാര്യവിചാരകന്മാരത്രെ. തന്മൂലം നാം സഹോദരന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെയും നിറവേറേണ്ടതാണ്. 'ഭൂമിയും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയും, ഭൂതലവും അതിന്റെ നിവാസികളും യഹോവായ്ക്കുള്ളതാകുന്നു' (സങ്കീ. 24: 1). അതുകൊണ്ടാണ് 'ലഭിച്ചതല്ലാതെ നിനക്ക് എന്തുള്ളൂ' എന്ന് വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ചോദിക്കുന്നത് (1 കൊരി. 4: 7). ഇവയെല്ലാം ഉപരിയായി ദാനം നൽകുന്നത് അവ സ്വീകരിക്കുന്നവരെയും നൽകുന്നവരെയും സ്നേഹത്തിൽ നിറയ്ക്കുന്നതിനും ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ പൂർണ്ണതപ്പെടുത്തുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു (ഉല്പ. 1: 26, 27; യോഹ. 4: 16).

നേരെമറിച്ച് നാം ദാനം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, ദ്രവ്യാഗ്രഹംമൂലം നമ്മിലുള്ള ദൈവവചനത്തിന് ഫലം കായ്പ്പാൻ സാധിക്കാതെ പോകും. മുള്ളിനിടയിൽ വീണ വിത്തുപോലെ ആണ് ഇതെന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ പറയുന്നു. 'മുള്ളിനിടയിൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ടതോ വചനം കേട്ടിട്ട് ഇഹലോകത്തിന്റെ ചിന്തകളും, ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും, മററു വിഷയമോഹങ്ങളും അകത്തു കടന്ന്, വചനത്തെ ഞെരുക്കി നിഷ്ഫലമാക്കിത്തീർക്കുന്നതാകുന്നു'. (വി. മർക്കോ. 4: 18; 19) വീണ്ടും നമ്മുടെ കർത്താവ് പറയുന്നു: 'മക്കളെ, സമ്പത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത് എത്ര പ്രയാസം. ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയൂടെ കടക്കുന്നത് എളുപ്പം' (മർക്കോ. 10: 24, 25). വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹായും ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിന്റെ അപകടത്തെക്കുറിച്ചു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നുണ്ട്. 'ധനവാന്മാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പരീക്ഷയിലും കണിയിലും കുടുങ്ങുകയും, മനുഷ്യർ സംഹാരനാശങ്ങളിൽ മുങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുന്ന മൗഢ്യവും ദോഷകരവുമായ പല മോഹങ്ങൾക്കും ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദ്രവ്യാഗ്രഹം സകലവിധ ദോഷത്തിനും കാരണമല്ലൊ. ഇതു ചിലർ കാംക്ഷിച്ചിട്ട് വിശ്വാസം വിട്ടുഴന്ന് ബഹുദുഃഖങ്ങൾക്ക് അധീനരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു (1 തിമോ. 6: 9, 10).

എങ്ങനെയാണ് ദാനം ചെയ്യേണ്ടത്?

ഒന്നാമത് സന്തോഷത്തോടെ വേണം. സങ്കടത്തോടെ അരുത്; നിർബ്ബന്ധത്താലുമരുത്; 'സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവനെ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു' (2 കൊരി, 9: 7). രണ്ടാമതായി, കഴിവനുസരിച്ചു നൽകണം. 'നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവാ നിനക്കു തന്നിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹത്തിനു തക്കവണ്ണം ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊണ്ടുവരണം' (ആവർത്ത. 16: 17). അതുപോലെതന്നെ, രഹസ്യമായി കൊടുക്കണം. 'ആകയാൽ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യരാൽ മാനം ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീഥികളിലും കപടഭക്തിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ മുമ്പിൽ കാഹളം ഊതിക്കരുത്; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നീയോ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ, രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിന്, വലങ്കൈ ചെയ്യുന്നത് എന്ത് എന്ന് ഇടങ്കൈ അറിയരുത്. രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന പിതാവ് നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും' (മത്താ. 6: 2–4).

ആരെല്ലാം ദാനം നൽകണം?

എല്ലാവരും നൽകണം. ആവർത്തനപുസ്തകം 16: 17. ഇതിനകം ഉദ്ധരിച്ചതു കാണുക. അതുപോലെ വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ധർമ്മശേഖരത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതുമ്പോൾ പറയുന്നത് 'ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാൾതോറും. നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ തനിക്കുള്ളതു ചരതിച്ച് തന്റെ പക്കൽ വച്ചുകൊള്ളേണം (1 കൊരി. 16: 2) എന്നാണ്.

ആർക്കെല്ലാം ദാനം നൽകണം?

ദൈവവേലക്കാർക്കും സാധുക്കൾക്കുംതന്നെ. 'എന്റെ ആലയത്തിൽ ആഹാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് നിങ്ങൾ ദശാംശം മുഴുവനും ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവീൻ' (മലാ. 3: 10) എന്നാണല്ലൊ യഹോവ മലാഖിദീർഘദർശിയിൽകൂടെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്. വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹായും ദൈവവേലക്കാർക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 'നന്നായി ഭരിക്കുന്ന കശ്ശീശ്ശന്മാരെ (മൂപ്പന്മാരെ) പ്രത്യേകം വചനത്തിലും ഉപദേശത്തിലും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെതന്നെ, ഇരട്ടി മാനത്തിനു യോഗ്യരായി എണ്ണുക. മെതിക്കുന്ന കാളയ്ക്കു മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുത് എന്ന് തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നു' (1 തീമൊ. 5: 17, 18). ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച്, നമ്മുടെ കർത്താവ് ചെമ്മരിയാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും ഉപമയിൽകൂടെ നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നവരോട് അന്ത്യന്യായവിധി ദിവസം നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും. 'എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ. എനിക്കു വിശന്നു; നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നു; ഞാൻ അതിഥിയായിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു; നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണ്മാൻ വന്നു; തടവിൽ ആയിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു' (മത്താ. 25: 34–36).

എന്തെല്ലാം നാം ദാനമായി നൽകണം?

നമ്മുടെ സമയവും കഴിവുകളും (talents) ധനവുംതന്നെ. 'അവർക്ക് ജീവനുണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുവാനുമത്രെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്' (വി. യോഹ. 10: 10) എന്നരുളിച്ചെയ്ത കർത്താവ്, നാം പരസ്പരം ശാരീരികവും മാനസികവും ആത്മികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേററണമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മററുള്ളവരുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നിറവേററത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ സകലതും നൽകുവാൻ നാം സന്നദ്ധരായിരിക്കണം.

ക്രിസ്തീയദാനം പ്രായോഗികമാക്കുന്നതെങ്ങനെ?

ഇതിന് ഏററം കുറഞ്ഞപക്ഷം ദശാംശമെങ്കിലും നാം ദൈവത്തിനായി വേർതിരിക്കണം. സ്വമേധാകാഴ്ചകൾക്കും ആദ്യഫലങ്ങൾക്കും പുറമെ ദശാംശം കൊടുക്കുന്നതിന് വേദന്യായപ്രമാണം അനുശാസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഭയുടെ 7–ാമത്തെ കല്പനയിലും പറയുന്നതു 'നേർച്ചകളും ദശാംശങ്ങളും ആദ്യഫലങ്ങളും നല്കണമെന്നാണ്. ഇതിനെക്കാൾ കുറഞ്ഞ ഒരു മാനദണ്ഡം നമുക്ക് സ്വയം എടുക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. കാരണം, 'നിങ്ങളുടെ നീതി ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും നീതിയെ കവിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല' (മത്താ. 5: 20) എന്നാണ് നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു കല്പനാചരണമായിട്ടുമാത്രമല്ല നാം ദശാംശം നൽകേണ്ടത്, സ്നേഹത്തിന്റെദൃശ്യമായിട്ടുകൂടെയായിരിക്കണം. അപ്പോഴാണ് നമ്മുടെ നീതി പരീശന്മാരുടെ നീതിയെ കവിയുന്നത്.

ദശാംശദായകസംഘം

ക്രിസ്തീയദാനത്തെ അഥവാ ക്രിസ്തീയകാര്യവിചാരകത്വത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് നമ്മുടെ കഴിവുകളെയും ഉൽപ്പന്നങ്ങളെയും നൽകി ദരിദ്രരുടെയും ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന മററുള്ളവരുടെയും ആശ്വാസത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനുമായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് 'ദശാംശദായകസംഘം' എന്നൊരു സംഘടന നമ്മുടെ സഭയിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ സംഘടനയിൽ ചേരുന്നവർ അവരുടെ ദശാംശം ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികളെ ഏല്പിക്കേണ്ടതില്ല. അവരവരുടെ യുക്തംപോലെ അത് ചെലവാക്കാവുന്നതാണ്. ദശാംശമൊ അതിൽ കൂടുതലൊ വേർതിരിക്കുന്നവർ, ഏതെങ്കിലും വരുമാനം ലഭിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യഫലംപോലെ നിശ്ചിത അനുപാതമായ ഒരു തുക വേർതിരിച്ച് ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. അങ്ങനെ വേർതിരിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്ന്, സന്ദർഭാനുസരണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അവരവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച് പരമാവധി കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുതന്നെയല്ല, സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നതിനും സാധിക്കും. സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവനെയാണല്ലൊ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം ദൈവികവും ജീവകാരുണ്യപരവുമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് വേർതിരിക്കാത്തവർ, പൊതുഫണ്ടിൽനിന്ന് എടുത്തുകൊടുക്കുമ്പോൾ, അവർക്ക് എന്തൊ വല്ലാത്ത വേദനയുണ്ടാകാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ദശാംശം വേർതിരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയുന്നത്. ദശാംശം വേർതിരിക്കുന്നതുമൂലം കൂടെക്കൂടെ കണക്കു കൂട്ടേണ്ടിവരുന്നില്ലെന്ന് മറെറാരു കൂടുതലായ സൗകര്യം ഉണ്ട്. ദശാംശം വേർതിരിക്കാത്തവർ പൊതുഫണ്ടിൽനിന്ന് കൊടുക്കുമ്പോൾ, ചെറിയ തുകകൾ പല പ്രാവശ്യം കൊടുക്കുമ്പോൾ, വളരെയറെ കൊടുത്തു എന്ന് ഭയപ്പെട്ടുപോകാറുണ്ട്. ദശാംശത്തിൽ അധികം കൊടുത്തുഎന്നു പറയുന്ന പലരും, ദശാംശംമാററിവച്ചിട്ട് അതിൽനിന്ന് കൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, നേരത്തെ ദശാംശംപോലും കൊടുക്കുന്നില്ലായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയാം. ദശാംശം മതിയെന്നല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്. സാധാരണക്കാർക്ക്, ഒരു ചുരുങ്ങിയ മാനദണ്ഡമായും പ്രാരംഭപടിയായും ദശാംശത്തെ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

ദാനശീലം സാഹോദര്യത്തിന്റെ പ്രതീകം

സാമുദായികവും പ്രാദേശികവുമായ വരമ്പുകൾക്ക് അതീതമായി മനുഷ്യർ പരസ്പരം സഹോദരസ്നേഹത്തിൽ വളരുന്നതിനു് ഇപ്രകാരമുള്ള ദാനശീലം വളരെ സഹായിക്കും. നമ്മുടെ ചുററുമുള്ള നിരവധി കഷ്ടതകൾ ക്രിസ്തീയദാനത്തിനുള്ള ആഹ്വാനമായി നാം പരിഗണിക്കേണ്ടതുമാണു്.

'Not what you get, but what you give,
Is that which proves your right to live' (Arthur Guiterman)

'നമുക്കു് എന്തു ലഭിക്കുന്നു എന്നുള്ളതല്ല, എന്തു നാം കൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു് നമുക്കു ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തെ തെളിയിക്കുന്നതു്'' എന്നു് ആർതർ ഗായിററർമാൻ എന്ന മഹാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണു്. 'കടന്നുപോകുന്ന ഏവരുമായുള്ളോരേ, ഇതു് നിങ്ങൾക്കു് ഏതുമില്ലയോ? (വില. 1: 12) എന്നുള്ള വിലാപവാക്യം നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളുടെ കഷ്ടതകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മോടുള്ള ചോദ്യമായി സ്വീകരിച്ചു നമുക്കു കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാം.

പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം തീരുമാനത്തിലെത്തുക

പ്രാർത്ഥനയോടെ നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു് ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യണമെന്നും ദശാംശം വേർതിരിച്ചു് ഒന്നു് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണമെന്നും, ദശാംശദായകസംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളായി ചേരണമെന്നും, ഈ സംരംഭത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും പട്ടക്കാരും, സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും, യൂത്തു്ലീഗു്അംഗങ്ങളും, മർത്തമറിയം സമാജാംഗങ്ങളും ഇതിനു് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകണമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ദശാംശദായകസംഘത്തിന്റെ രക്ഷാധികാരി പ. പാത്രോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയും, പ്രസിഡന്റു് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയും, വൈസ്പ്രസിഡന്റു് വെ. റവ. ജെ. ജോഷ്വാ അച്ചനുമാണു്. ഈ സംഘത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രവർത്തനം ക്രിസ്തീയകാര്യവിചാരകത്വം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ഈ സംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുകയുമാണു്. അംഗങ്ങളാകുന്നവരുടെ പേരു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽക്കൂടെ ബഹുമതി നേടണമെന്ന ആഗ്രഹം അംഗങ്ങൾക്കില്ല. ഇപ്പോൾ അംഗങ്ങളായി അധികംപേർ ചേർന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും, വിവിധ നിലകളിലുള്ളവർ ഇതിലെ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ടു്.

ഈ സംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളായി ചേരണമെന്നും ഇതിനെക്കുറിച്ചു് കൂടുതൽ അറിയണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എന്റെപേർക്കു് എഴുതിയാൽ അംഗത്വഫാറവും മററും അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണു്.

'മലങ്കരസഭ' വരിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു്

വരിക്കാരിൽ ചിലർ ഇനിയും കുടിശിഖക്കാരായി അവശേഷിക്കുന്നു എന്ന വിവരം ഖേദത്തോടുകൂടി അറിയിക്കുന്നു. ഇതിനോടകം പലർക്കും മണിഓർഡർഫാറവും പ്രത്യേക അറിയിപ്പും അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബാക്കിയുള്ള കുടിശിഖക്കാർക്കും ഉടനെ ഫാറം അയയ്ക്കുന്നതാണു്. എത്രയും വേഗം '68–'69-ലെ കുടിശിഖയും, '70 മാർച്ചു് 31 വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ അടയ്ക്കാനുള്ളവർ അതും അയച്ചുതന്നു് 'മലങ്കരസഭ'യുടെ നടത്തിപ്പിൽ സഹായിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. കുടിശിഖയും ഈ വർഷത്തെ വരിസംഖ്യയും ('70 മാർച്ചു് 31 വരെ) അറിയിപ്പോ ഫാറമോ കിട്ടി രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കകം അടയ്ക്കാത്തപക്ഷം തുടർന്നു് അവർക്കു് 'മലങ്കരസഭ' അയയ്ക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നുള്ള വിവരം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

'മലങ്കരസഭ' സംബന്ധമായ എല്ലാ എഴുത്തുകുത്തുകളിലും അവരവരുടെ മേൽവിലാസത്തോടുകൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്ന (റാപ്പറിലുള്ള) നമ്പർകൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

വരിസംഖ്യ: ഇൻഡ്യയിൽ 6 രൂപ
ഇൻഡ്യയ്ക്കു വെളിയിൽ 15 രൂപ
ഉപകാരസ്മരണ ബ്ളോക്കു് ഒന്നിനു് 6 രൂപ

[വൈ]ദീകചരമങ്ങൾ

ഓളശ്ശ, 9–10–69.

ഓളശ്ശ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിവികാരിയായിരുന്നു് ദീർഘനാൾ സേവനം ചെയ്ത ബ. പാമ്പാടിത്തറ തോമസ് കത്തനാർ 1969 ഒക്ടോബർ 7–ാംനു- വെളുപ്പിനു് 81–ാമത്തെ വയസ്സിൽ കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. ബ. അച്ചന്റെ മൃതശരീരം 8-ാംനു- മാർ ഈവാനിയോസ്, പൗലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ്, മാർക്ലീമ്മീസ് എന്നീമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിമാരുടെ പ്രധാനകാർമ്മികത്വത്തിലും അനേകം പട്ടക്കാരുടെ സഹകരണത്തിലും ഓളശ്ശ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട കല്ലറയിൽ സംസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു.

നെടുന്തള്ളിൽ സ്കറിയാ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ

കോതമംഗലം ചെറിയപള്ളിവികാരിയായിരുന്ന വ. ദി. ശ്രീ. നെടുന്തള്ളിൽ സ്കറിയാ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ 1969 ഒക്ടോബർ 11-ാംനു- വെളുപ്പിനു് 1. 20നു 89–ാമത്തെ വയസ്സിൽ കർത്താവിൽ നിര്യാതനായി. മൃതശരീരം കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിസെമിത്തേരിയിൽ സംസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു.

പാണ്ഡിത്യം, കർമ്മശേഷി, ജീവിതവൈശിഷ്ട്യം എന്നിവയാൽ എല്ലാവരുടെയും ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായ ഒരു വൈദികശ്രേഷ്ഠനാണു് ഇദ്ദേഹം. മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം സംജാതമാകുന്നതിനുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ദേഹമാണു് ബ. കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ.

വാർദ്ധക്യസഹജമായ ക്ഷീണംമൂലം വിശ്രമജീവിതം നയിച്ചുവന്ന ബ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായിക്കു് ഈ ഒക്ടോബർ 1-ാംതീയതി പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി, മാർ തേയോപ്പിലോസ്, മാർ ക്ലീമ്മീസ്, മാർ സേവേറിയോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാരുടെ സഹകരണത്തിൽ കന്തീലാശുശ്രൂഷ നടത്തി. കോതമംഗലം ബിഷപ്പു് റൈററ് റവ. മാത്യു [പോ]ത്താനംമൂഴി [തി]രുമേനിയും അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

ബ. കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ ആത്മാവിനു [ഞ]ങ്ങൾ നിത്യശാന്തിയെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഹോണാവാർ, സെപ്തം 10

ബ്രഹ്മവാർ, ഉദയവാർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ സുറിയാനിപ്പള്ളികളുടെ വികാരിയായി പ്രശസ്തസേവനം നടത്തിയ ബ. സൈമൺ കശ്ശീശാ ഉദയവാർ, 1969 സെപ്തംബർമാസം 6-ാംതീയതി ഹൃദയസ്തംഭനം മൂലം നിര്യാതനായിരിക്കുന്നു. വെരി. റവ. കര്യസ്സൽ ജേക്കബ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, ദിവ്യശ്രീമാന്മാരായ കെ. കെ. കര്യാക്കോസ് കശ്ശീശാ (ബ്രഹ്മവാർ,) എന്നീ വൈദികരുടെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷ നടത്തപ്പെട്ടു. സുറിയാനി കർബ്ബാനക്രമങ്ങളും മററും കൊങ്ങിണിഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്തു് ബ്രഹ്മവാറിൽ ഒരു ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച ആളായിരുന്നു പരേതൻ. ഉദയവാർപഞ്ചായത്തുപ്രസിഡണ്ടു് എന്ന നിലയിൽ സേവനം നടത്തി മൈസൂർഗവമ്മെന്റിന്റെ പ്രശംസ ആർജ്ജിച്ച ആളായിരുന്നു ബ. അച്ചൻ.

കാലംചെയ്ത ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ചുബിഷപ്പ്

ചങ്ങനാശ്ശേരി കത്തോലിക്ക ആർച്ചുബിഷപ്പു് മോസ്റ്റ് റവ. മാത്യു കാവുകാട്ടിൽ തിരുമേനി 69 സെപ്റ്റംബർ 9–ാംനു- വെളുപ്പിനു് 5 മണിക്കു കാ[ലം]ചെയ്തു. പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവാ[തിരു]മേനി, മാർ അത്താനാസ്യോസ്, പൗലൂസ് മാർ പീലക്സീനോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാരോടും അരമന മാനേജർ ഫാദർ റവ .സി. ജേക്കബിനോടുംകൂടി, 9നു- 3 മണിയോടുകൂടി ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ചു ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിലെത്തി മൃതശരീരം ദർശിക്കയും ദുഃഖം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പ. കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനിപുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്താവനയിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ''പാവങ്ങൾക്കു ഭവനങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചുകൊടുത്തും മററും ദരിദ്രജനോദ്ധാരണാർത്ഥം ആർച്ചു ബിഷപ്പു് ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ എക്കാലവും പ്രശംസിക്കപ്പെടും. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും നാടിനും കൊള്ളാവുന്നവനായി ധന്യജീവിതം നയിച്ച ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ വിയോഗം കാത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനും ഒരു വലിയ നഷ്ടം തന്നെയാണു്. നാം അദ്ദേഹത്തിനു നിത്യശാന്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു,''

ചങ്ങനാശ്ശേരി കത്തീഡ്രലിൽ വച്ചു 10 ാം തീയതി ആർച്ചുബിഷപ്പു് തിരുമേനിയുടെ കബറടക്കശുശ്രൂഷയിൽ നമ്മുടെ മാർ തേയോപ്പീലോസ് തിരുമേനിയും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

ചരമം

റീവാ സെന്റ്തോമ്മസ്പള്ളയിടവകാംഗവും റീവാ G. M. ഹോസ്പിററലിൽ നേഴ്സിംഗ്സ്ററുഡന്റും, റവ. ഫാ. വറുഗീസ് ചെറിയാന്റെ സഹോദരീപുത്രിയുമായ കുമാരി കെ. പി. ഏലിയാമ്മയുടെ നിര്യാണത്തിൽ (12–7–69) റീവാ ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കുള്ള അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തിയുള്ള അറിയിപ്പു് ഇവിടെ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. പരേതയുടെ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

THE MALANKARA SABHA

Licence No. 475 Dated 11th April 1946—Registered No. K. 24.

തിരിച്ചെത്തി

ഉപരിപഠനാർത്ഥം അമേരിക്കയിലേക്കു പോയിരുന്ന റവ. ഫാദർ സി. ഒ. വറുഗീസ് ബി. എസ്‌സി. എസ്. റ്റി. എം. കഴിഞ്ഞ ഓഗസ്റ്റ് 21-ാംതീയതി തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വികാരിയായിരുന്ന ഇലന്തൂർ പള്ളിയിൽവച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു സ്വീകരണം നൽകപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിൽ കുമ്പഴ കിഴക്കേപള്ളി വികാരിയായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിൽനിന്നുള്ള മടക്കയാത്രയിൽ അദ്ദേഹം കാനഡ, ഇംഗ്ലണ്ട്, പാരീസ്, വെസ്റ്റ്ജർമ്മനി, റോം, ഗ്രീസ്, സൈപ്രസ്, യേറുശലേം, ദമസ്കോസ്, കുവയിറ്റ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. യേറുശലേമിൽ കർത്താവിന്റെ വി. കബറിങ്കൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. വി. മർക്കോസിന്റെ ദയറാധിപൻ യാക്കോബ് റമ്പാനും ഒട്ടനവധി ജനങ്ങളും വി. കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ച് അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചു. വെസ്റ്റ് ജർമ്മനിയിലുള്ള നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങളിൽ പലരെയും കുമ്പസാരിപ്പിക്കുകയും വി. കുർബ്ബാന നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഉപരിപഠനശേഷം അമേരിക്കയിൽനിന്നും യൂറോപ്പ്, ആഫ്രിക്ക, മലേഷ്യ പ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ട് മടങ്ങിയെത്തിയ റവ. ഡീക്കൻ റ്റി. ജി. സഖറിയായിക്കു് ദേവലോകംസണ്ടേസ്കൂൾ വകയായും ഉമയാറ്റുകര പള്ളിവകയായും സ്നേഹനിർഭരമായ സ്വീകരണങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടു.

ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്തുലീഗ്

അട്ടൂർ ഗ്രൂപ്പ് യുവജനസമാജങ്ങളുടെ വാർഷികം ആനന്ദപ്പിള്ളി ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽവച്ച് മാർ കൂറീലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. യുവജനങ്ങൾ വിശ്വാസതീഷ്ണതയോടും ആത്മീയ ശുഷ്കാന്തിയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു് തിരുമേനി ഉത്ബോധിപ്പിച്ചു. റവ. ഫാ. റ്റി. ജി. ഗീവറുഗീസ്, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന'യെക്കുറിച്ചു ക്ലാസ്സെടുത്തു. റവ. ഫാ. അലക്സാണ്ടർജോർജ്ജ്, ശ്രീ. സി. പി. ചാണ്ടി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. റവ. ഫാ. പി.വി. ഏലിയാസ് കൃതജ്ഞതപ്രകാശിപ്പിച്ചു.

ഗ്രൂപ്പ് സമ്മേളനം

വാഴൂർ യുവജന സമാജത്തിന്റെ ഗ്രൂപ്പ് മീററിംഗ് ഓഗസ്റ്റ് 9-ാംതീയതി സെന്റ് പോൾസ് ഹൈസ്കൂളിൽവച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു. 23-ാം സങ്കീർത്തനത്തെപ്പററി റവ. ഫാ. ജോൺ ജേക്കബ് ക്ലാസ്സെടുത്തു. സമ്മേളനത്തിൽ റവ. ഫാ. റ്റി. ഐ. പൗലൂസ് ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. ഗ്രൂപ്പ് ഓർഗനൈസർ ശ്രീ. കെ. സി. കുറിയാക്കോസും യൂത്തുലീഗ് ഭ: സെക്രട്ടറി ശ്രീ കെ. എം. കുറിയാക്കോസും പ്രസംഗിച്ചു.

മർത്തമറിയസമ്മേളനം

കൂത്താട്ടുകുളം സെ. 6

കണ്ടനാടുഭദ്രാസനം മർത്തമറിയം വനിതാസമാജം കൂത്താട്ടുകുളംഗ്രൂപ്പിന്റെ ഒരു ഏകദിന സമ്മേളനം കൂത്താട്ടുകുളം ചാപ്പലിൽവച്ച് സ... കണ്ടത്തിൽപുത്തൻപുരയിലച്ചന്റെഅദ്ധ്യക്ഷതയിൽകൂടി. റവ. ഫാദർ സി. എം. തോമ്മസ്, ശ്രീ. C.K. ജോൺ എന്നിവർ ക്ലാസ്സുകളെടുത്തു.

"മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യസിംഹാസനം"

അമൂല്യങ്ങളും അനിഷേദ്ധ്യങ്ങളുമായ ചരിത്രരേഖകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഉത്തമഗ്രന്ഥം.

സണ്ടേസ്കൂൾ കുട്ടികൾക്കു് സമ്മാനദാനത്തിനു് ഏററവും ഉപയുക്തം.

വില 75 പൈസ. തപാലിൽ അയയ്ക്കുന്നതിനു് 85 പൈസ.

കുറച്ചു പ്രതികൾ മാത്രം.

ആവശ്യപ്പെടുക:- Rev. Fr. T. V. George,
Catholicate Office, Kottayam-4.

Edited, Printed and Published by the Rev. Fr. T. C. Jacob at the Catholicate Press, Kottayam.